

De theologische dwaling van een derde tempel voor een antichrist.

(EEN BIJBELSE EN HISTORISCHE ONTMANTELING VAN HET FUTURISME,
VAN EEN ROOMS-KATHOLIEKE THEORIE TOT EEN HEDENDAAGSE VERWACHTING)

Dik Aangeenbrug

Inhoud

Inleiding.....	5
1.0 Dat Jezus de Christus is, is de theologische scharnier om te kunnen verstaan	6
1.0.1 De afval, de mens der zonde (2 Thess. 2:3)	8
1.1 De brede theologische besmetting in het heden.....	11
1.2 De onjuiste onderbouwing van de kloof en de derde tempel	12
1.3 De echte oorsprong en de contrareformatie	13
1.4 De geboorte van de pauzeknop en de derde tempel	14
1.5 De historische ontwikkeling in vijf duidelijke fasen	14
1.6 De theologische waarschuwing van Julianus de Afvallige.....	16
1.7 Conclusie over de theologische oorsprong van de gat-theorie tussen de 69 en 70 ^e jaarweek	18
2.0 Uitgebreide bestrijding vanuit de tekst en de theologie.....	19
2.1 De ononderbroken periode van zeventig jaarweken van Daniel 9	19
2.2 Het ingebouwde historische controlemechanisme	20
2.3 De komst van de Gezalfde en de zeventigste week.....	21
2.4 Het wetenschappelijke bewijs voor het startjaar	21
2.5 De tijdelijke verharding over Israël als natie.	22
2.5.1 De profetie over de heerser en het laatste der dagen.....	22
2.5.2 De eerstelingen van het nieuwe verbond in Handelingen 2	23
2.6 De historische consequentie in het jaar zeventig	24
2.7 Het taalkundige onderscheid tussen <i>hieron</i> en <i>naos</i>	24
2.8 De theologische en fysieke “U bocht” van de geheime opname.....	26
2.8.1 De drie problemen met de weerhouder in de futuristische visie.	27
2.9 De vergiftigde bron van de moderne tekstkritiek.....	29
2.10 Darby en de afwijzing van de klassieke grondtekst.....	29
2.11 De wortels bij de Vergadering van Gelovigen en Het Zoeklicht	30
2.12 De moderne besmetting door de rapture theologie	31
2.13 Het historische perspectief van de reformatoren.....	31
3.0 De onlosmakelijke eenheid tussen Christus en de tempel.....	31
3.1 Het theologische contrast met de gruwel.....	32
3.1.1 De overgang van bezetting naar theologische heerschappij.....	33
3.1.2 De complete tekst op de arcade in de koepel.....	33
3.1.3 Het bewijs van de inscriptie en de ingemetselde vervaldatum	35
3.1.4 De bittere ironie en de spiegel van de eigen belijdenis.....	37
3.1.5 De misvatting van de tempel in 2 Thessalonicenzen 2	38
3.2 De ontwikkeling van twee parallelle theologische machten.	39

3.3 De profetie van Daniel 2 vult actueel de avondjournalen.....	40
3.4 Een theologische en historische consequentie in Europa (Joden vs. Islam)	40
3.5 De samenkomst van de twee benen in de voeten.	41
3.6 De gedeelde basisperiode van de profetie van Daniël	41
3.7 De val van Babylon als westerse ontknoping	42
4.0 Getallen en profetie in maan en zonnejaren	43
4.1 De tijdlijn in Islamitische maanjaren vanaf het jaar 622	43
4.2 De tijdlijn in (westerse) zonnejaren vanaf het jaar 622.....	44
4.3 De tijdlijn in maanjaren vanaf de bouwdatum 688 Rotskoepel.....	46
4.4 De tijdlijn in zonnejaren vanaf de bouwdatum 688 Rotskoepel	46
4.5 Tijdlijn in maanjaren vanaf de voltooiing in het jaar 691.....	47
4.6 De tijdlijn in zonnejaren vanaf de voltooiing in het jaar 691 Rotskoepel	47
4.7 De belangrijkste objectieve patronen	48
5.0 De antwoorden op mogelijke kritiek.....	49
5.1 De wiskundige samenhang rondom de Heilige plaats.....	49
5.2 Het twee getuigenprincipe:	50
5.2.1 De theologische willekeur en de onhoudbare theorie van letterlijke dagen	50
5.3 Het apocalyptische schaalmodel en de empirische bewijsvoering.....	50
5.3.1 De chronologische onmogelijkheid van de eerste eeuw	51
5.3.2 Het theologische dode spoor van het jaar 1405.....	51
5.3.3 De gruwel als theologische blokkade.....	52
5.3.4 Het binnendringen van het futurisme in de evangelisatie onder de Joden.....	52
5.4 De theologische kloof en het negeren van de wiskunde.....	53
5.4.1 De absolute onbetrouwbaarheid van een theologische kloof.....	53
6.0 Wat volgt op de Rotskoepel: legers in plaats van een tempel	55
6.1 De theologische spagaat rondom de Abraham akkoorden	57
6.2 De misleiding van het teken en het sprekende beeld	58
6.2.1 Het werkelijke kenmerk van de eindtijd door Jezus en Zijn apostelen gegeven	58
6.3 Het historische bewijs rondom de ware antichrist.....	59
6.4 De valse angst voor een voltooide technologische gevangenis	61
6.4.1 De wereldwijde omvang en theologische sturing van deze verschijnselen.....	61
6.4.2 De leugenachtige wonderen uit de tweede zendbrief aan de Thessalonicenzen	62
6.4.3 De hernieuwde eenheid van spraak door digitalisering.....	64
6.5 De specifieke focus van de wederkomst	65
6.5.1 De futuristische theorie van een verbroken verbond verklaard	65
6.6 De bevrijding van Israël	66

7.0 De theologische scheidslijn tussen de huidige tijd en het vrederijk	66
7.1 De theocratische tempel van Ezechiël	66
7.2 De theologische functie en de zichtbare woonplaats van God	67
7.3 Het Bijbelse bewijs voor gedenkoffers	67
7.4 De overgang van het vrederijk naar de volmaakte eeuwigheid	68
Nawoord	69
Zakenregister	70
Personenregister	70

Inleiding

De verwachting over een toekomstige derde tempel in Jeruzalem is tegenwoordig wereldwijd sterk verspreid. Naast specifieke christelijke stromingen koesteren ook orthodoxe Joden de vurige wens en verwachting om een derde fysieke tempel op de Tempelberg te bouwen. Hun motivatie vloeit direct voort uit het verlangen om de offerdienst (zoals voorgeschreven in de Thora) te herstellen en de oudtestamentische beloften van nationaal en religieus herstel letterlijk te vervullen. Via moderne media tonen orthodoxe Joodse organisaties hun vergevorderde praktische voorbereidingen aan de wereld. Deze tastbare Joodse ijver versterkt de verkeerde verwachting van de christelijke futuristen enorm. Zij zien deze hedendaagse ontwikkelingen in Jeruzalem namelijk als het ultieme zichtbare bewijs dat hun eigen theologische scenario klopt.

Mede hierdoor wordt deze verwachting ook in Nederland voortdurend gevoed via christelijke media (zoals het bekende tijdschrift Het Zoeklicht). Binnen deze theologie (die de profetieën uitsluitend reduceert tot een aards en fysiek niveau) gelooft men dat de fysieke offerdienst hersteld zal worden en dat een toekomstige antichrist in dit gebouw zal plaatsnemen om zichzelf te verhogen.

Omdat de auteur deze visie op grond van de Bijbel als on-Bijbels en misleidend beschouwt, wordt deze theorie in dit document bestreden. Daarbij wordt echter ook helder uiteengezet wat de Bijbel wél leert. Samenvattend zijn in dit document vijf hoofdzaken te vinden:

- **De ontmanteling van het futurisme:**
De studie verwerpt de theorie van een toekomstige derde stenen tempel en een theologische kloof van tweeduizend jaar in de zeventig jaarweken van Daniël. Deze futuristische visie wordt historisch ontmaskerd als een theologische afleidingsmanoeuvre van de jezuïeten uit de zestiende eeuw (specifiek Francisco Ribera) om het pausdom te beschermen tegen de reformatoren.
- **De aaneengesloten tijdlijn van Daniël 9:**
De zeventig jaarweken vormen een strikt doorlopende wiskundige periode van 490 jaar, die zonder theologische pauze uitloopt op de verzoening door Jezus Christus en de uiteindelijke fysieke verwoesting van Jeruzalem in het jaar 70.
- **De Rotskoepel als de verwoestende gruwel:**
De werkelijke theologische blokkade op de berg Moria is geen toekomstig gebouw, maar de fysieke Rotskoepel die daar al dertien eeuwen staat en de Zoon van God loochent. Aan de hand van het Bijbelse schaalmodel (een dag voor een jaar) bewijzen onafhankelijke wiskundige tabellen dat de getallen 1260, 1290 en 1335 in zonnejaren en maanjaren exact convergeren in historische mijlpalen in het Midden Oosten.
- **De historische antichrist en de val van Babylon:**
De ware geest van de antichrist heeft zich historisch gemanifesteerd in het instituut van het pausdom (het sprekende religieuze beeld uit Rome). In plaats van een technologische dictatuur in een derde tempel, wacht de wereld op de val van dit geestelijke Babylon en een gewapende inval van islamitische legers tegen Jeruzalem.
- **De wederkomst en het theocratische vrederijk:**
De fysieke terugkeer van de Messias zal het in het nauw gedreven Israël redden en leiden tot een theocratisch vrederijk. Pas in deze periode zal de tempel van Ezechiël functioneren (absoluut niet voor verzoening, maar exclusief als een retrospectief gedenkkoffer), waarna in de eeuwige eindtoestand God en het Lam Zelf de volmaakte tempel zullen zijn.

Voordat we de theorie van het futurisme ontleden, is een scherpe theologische afbakening noodzakelijk. Dit document bestrijdt nadrukkelijk de theorie van een door mensen gebouwde tempel

vóór de wederkomst (het gebouw waarin een antichrist zou plaatsnemen). Dit betekent echter absoluut geen ontkenning van de tempelprofetieën uit het boek Ezechiël. De Bijbel spreekt wel degelijk over een hersteld heiligdom, maar plaatst dit exclusief ná de daadwerkelijke en fysieke terugkeer van Jezus Christus. Het theologische bezwaar in deze studie richt zich dus niet tegen de theocratische tempel van Jezus in het komende vreedrijk, maar uitsluitend tegen de theorie van een voorbarige stenen tempel in onze huidige tijd van afval.

Jezus reinigde de tempel juist vol ijver als het huis van Zijn Vader, maar omdat de Joodse geestelijke leiders Hem verwierpen, ondergroeven zij de enige ware bestaansreden van het gebouw. Pas toen zij de tijd van hun bezoeking weigerden te erkennen, werd het goddelijke oordeel onafwendbaar en sprak Jezus uit dat het huis hen woest gelaten zou worden.

De zeventig jaarweken uit Daniël 9 vormen een aaneengesloten en afgesneden periode die al in de eerste eeuw is afgerond. Er is geen theologische pauze ingelast en er is dus geen toekomstige week over waarin een tempel gebouwd moet worden.

Toen keizer Julianus de Afvallige in het jaar 363 probeerde de Joodse tempel te herbouwen, werd dit project door God plotseling en gewelddadig gestopt door middel van aardbevingen en vuur.

1.0 Dat Jezus de Christus is, is de theologische scharnier om te kunnen verstaan

De theologische wens van orthodoxe joden (en de actieve aanmoediging daarvan door christelijke futuristen) om de offerdienst in een derde tempel te herstellen, is niet zomaar een verkeerde interpretatie van de eindtijd. Vanuit het perspectief van het nieuwe testament is dit in feite een regelrechte verloochening van het volmaakte offer van Christus. De apostel Paulus (of de schrijver van de brief aan de Hebreeënen) is hierin uiterst helder. Hij legt expliciet uit dat het bloed van stieren en bokken de zonden ten diepste niet kan wegnemen en dat het eerste verbond door de komst van Jezus verouderd is. Hebreeënen 8: 13 zegt hierover: *“als hij zegt: een nieuw verbond, zo heeft hij het eerste oud gemaakt; dat nu oud gemaakt is en verouderd, is nabij de verdwijning”*.

Dat de schrijver hier zo stellig vermeldt dat de tempeldienst nabij de verdwijning is, komt omdat hij heel goed wist dat Jezus zelf dit oordeel al over de tempel had uitgesproken: *“ziet, uw huis wordt u woest gelaten”*. Omdat zij Jezus als de Messias verwierpen, voegde hij daar immers direct de consequentie aan toe dat zij hem niet meer zouden zien totdat zij zullen zeggen: *“gezegend is Hij die komt in de naam des Heeren”* (zoals beschreven in Mattheüs 23: 39).

Zodra de ware Messias zijn offer eenmalig en volmaakt had gebracht, was er dus geen enkele geestelijke noodzaak meer voor aardse offers. Het voortzetten of herstellen van een stenen altaar voor dierenoffers (als zogenaamde noodzaak tot verzoening met God) is daarom niet zomaar overbodig, maar vormt een actieve theologische verloochening van zijn komst en een directe ontkenning van het kruis. Omdat de bouwlieden hem niet hadden erkend, dienden deze offers niet langer als schaduw. Hebreeënen 10 vers 18 stelt namelijk: *“waar nu vergeving derzelve is, daar is geen offerande meer voor de zonde.”*

Het min of meer toejuichen of bevorderen van de fysieke voorbereidingen voor een derde tempel is daarmee een dwaalspoor dat de gelovigen ongemerkt terugvoert naar de schaduwen van de wet (schaduwen die door God zelf nadrukkelijk als verouderd en nabij de verdwijning zijn verklaard).

Gods zoon en de Joodse tempel mogen we immers nooit als twee gescheiden werkelijkheden zien. Alles in de inrichting, de eredienst en de bloedige offers in de Thora diende als schaduwen die onlosmakelijk heenwezen naar de komst van Jezus de Messias.

God zal dan ook absoluut geen nieuwe tempel op de tempelberg in Israël toestaan met een offerdienst die als een heenwijzende schaduw was bedoeld, alsof de Messias nog steeds verwacht moet worden...

Dit is in de kern immers de theologische verloochening van Jezus als de ware Christus, als Jezus erkent was geworden dan had men de offers voortaan gebracht in gehoorzaamheid aan de wet, maar het geloof in Jezus volbrachte offerande, dus niet meer zoals Abraham gelovig vooruitkijkend ("God zal Zichzelf in een Lam voorzien mijn zoon"), maar gelovig terugziende: Jezus had dan ook niet gezegd: "dat zij Hem niet meer zouden zien" en dat de tempel, "uw huis woest gelaten" zou worden, want dat Hij dat zei, wat omdat ze Hem verwierpen, en daarom zei Hij: "totdat gij zeggen zult: Gezegend is Hij, Die komt in den Naam des Heeren!" (Matth. 23:38,39)

Nu de beloofde Messias in Jezus is gekomen (zoals God aan Abraham had beloofd), zal God geen Joodse tempel toestaan zolang Jezus niet door hen (de bouwlieden/leiders van het volk) erkend wordt als de ware Messias.

Hierom sprak Jezus zelf in Mattheüs 23: 38 het onherroepelijke oordeel uit: "Ziet, uw huis wordt u woest gelaten."

Hij is immers het vleesgeworden woord dat letterlijk in de tempel van Zerubbabel heeft gewandeld, vervullende de woorden van de profeet Haggai (zoals geschreven staat in Haggai 2:9: "De heerlijkheid van dit laatste huis zal groter worden, dan van het eerste, zegt de Heere der heerscharen").

Omdat Jezus zelf het ware offer en de ware hogepriester was, nam hij in wezen de plaats in van het gebouw, God deed daarom het voorhangels scheuren toen Hij uitriep: "het is volbracht".

De apostel bevestigde deze theologische realiteit over de oude offerdienst al (die op dat moment Jezus niet erkende als het lam en de beloofde Messias van God) met de eerder aangehaalde woorden uit Hebreeën dat het oude verbond "verouderd en nabij de verdwijning is".

Er kan daarom alleen van een ware voortzetting van de tempeldienst sprake zijn als men Jezus als Messias erkent, zodat de offers naar hem gaan terugwijzen (dit is wat gaat gebeuren in de tempel van Ezechiël) want : "al wat uit het geloof niet is, dat is zonde" (Rom. 14:23)

Maar zolang dit niet gebeurt, staat God geen tempel toe en blijft het huis woest gelaten, zoals Jezus sprak. De tabernakel en de tempeldienst waren immers geen menselijk initiatief, maar kwamen rechtstreeks van God. Omdat dit hemelse ontwerp direct te maken had met zijn geliefde zoon, houdt God hier nauwlettend de wacht over. Elke poging tot het bouwen van een nieuwe tempel is in de geschiedenis dan ook door een ingrijpen van God verijdeld. Ik hoop hier later nog op in te gaan met betrekking tot de geschiedenis van Julianus de Afvallige.

Toch blijft de fysieke berg Moria profetisch van onschatbare waarde voor de tijd dat Jezus wederkomt om Zijn aardse heerschappij op te eisen als De Profeet Priester en Koning, en zal de Tempel zal bouwen:

 Zacharia 6:12-13 "Ziet, een Man, Wiens naam is SPRUITE, Die zal uit Zijn plaats spruiten, en Hij zal des HEEREN tempel bouwen. Ja, **Hij zal den tempel des HEEREN bouwen**, en Hij zal het sieraad dragen, en Hij zal zitten, en heersen op Zijn troon; en Hij zal priester zijn op Zijn troon; en de raad des vredes zal tussen die Beiden wezen."

In de visioenen van Ezechiël over de nieuwe tempel (hoofdstuk 40-48) ziet de profeet de heerlijkheid van God daadwerkelijk terugkeren naar de berg Moria. God noemt die plek: "De plaats van Mijn troon, en de plaats van de zolen Mijner voeten, waar Ik wonen zal in het midden der kinderen Israëls in eeuwigheid." (Ezechiël 43:7)

Maar omdat Israëls geestelijke leiders de tijd van hun bezoeking misten, bleef het huis woest. De "woestheid" (eremos) waar Jezus over sprak, is niet alleen de schrijnende afwezigheid van God; het is

ook de macabere, religieuze leegte die na het jaar 70 ontstond en schreeuwde om een "bezetter". En die gruwel die staat er..

Satan is in zijn diepste wezen echter een imitator (hij kan zelf niets ontwerpen en is slechts in staat om de Goddelijke blauwdruk te verdraaien of na te bootsen). Omdat Jezus Christus de enige ware hoeksteen (de oorzaak) is van het bestaan van de tempel, en Hij de tempel de ware geestelijke vervulling gaf, wil de tegenstander exact dit Goddelijke patroon kopiëren om de mensheid te kunnen misleiden. Vanuit diezelfde misleiding wil men vandaag de dag ook een derde tempel bouwen. Satan doet hiermee theologisch gezien dus twee dingen tegelijkertijd. Ten eerste misleidt hij de mensen met een dwaalverwachting over een komende valse messias in een stenen gebouw. Ten tweede (en dat is de werkelijke gruwel) ontkent hij met het huidige gebouw luidkeels dat God een Zoon heeft die mens geworden is.

God zal een nieuwe stenen tempel echter niet toestaan. Een tempel op zichzelf is namelijk geen gruwel en zelfs de verwachting die misleidt naar een valse messias impliceert nog altijd de absolute waarde van de ware Messias, zoals nep goud bestaat vanwege de waarde van het echte goud. Wat er echter nu al op de heilige berg staat (de Rotskoepel) is door precies deze openlijke totale heftige verloochening van de Zoon nog veel gruwelijker (verderop in deze studie toon ik aan dat het echt over iets gaat...) en de bezetting van de Heilige berg is al veel langduriger, dan een verwachte 7 jaar

God wees in Daniël 12: 11,12 immers heel specifiek naar de oprichting van deze verwoestende gruwel. Daarbij sprak God dat degene die de 1335 dagen (wat in de Bijbelse profetie staat voor profetische jaren) bereikt, welgelukzalig is.

Aangezien de Rotskoepel precies dit jaar exact 1335 jaar op de heilige plaats staat, bewijst dit theologisch dat er helemaal geen "ongelukzalige" derde tempel meer volgt na deze door God vastgestelde grens. Dit heiligdom is al het ultieme demonische werk van de tegenstander, demonischer en Godonterender kan een zogenaamde valse messias helemaal niet worden... verderop in deze studie hoop ik hierover wordt uit te leggen.

1.0.1 De afval, de mens der zonde (2 Thess. 2:3)

Om aanbidding vanuit het hart van de mens op te eisen, eigent de vijand zich wel precies die theologische dimensies toe die exclusief aan de Schepper en Zijn Gezalfde toebehoren. Om dit goed te begrijpen, is het cruciaal om direct het onderscheid in de Griekse grondtekst te maken (wat in een later hoofdstuk van dit document nog uitgebreider wordt behandeld). Het Nieuwe Testament kent namelijk twee strikt gescheiden woorden voor tempel. Het woord "*hieron*" (Strong G2411) verwijst expliciet naar het fysieke gebouwencomplex, inclusief de stenen en de voorhoven. Het woord "*naos*" (Strong G3485) verwijst daarentegen uitsluitend naar het absolute binnenste heiligdom of de ware woonplaats en zetel van God Zelf (zoals de apostel Paulus dit overdrachtelijk op de mens toepast in 1 Korinthe 3; 16 Weet gij niet, dat gij Gods tempel zijt, en de Geest Gods in u woont?.

De tegenstander imiteert Gods plan op een dubbele en uiterst geraffineerde wijze. Geestelijk zet de tegenstander zich in de *naos* (de ware nieuwtestamentische tempel van het menselijk hart en de christelijke gemeente) door via de theologische dwaalmacht de plaats van God op te eisen. Fysiek en geografisch bezet hij het oeroude *hieron* (de plaats van de Tempel op de berg Moria waarnaar alle aardse offers heen-wezen) door exact op die heilige plaats de massieve loochening van de Rotskoepel te plaatsen.

De aanhangers van het futurisme missen deze theologische diepgang volkomen. Zij reduceren de profetieën tot een louter aards niveau en wachten daardoor op een theateraal stenen decorstuk voor een misleidende Messias. Zij zien niet dat de tegenstander het concept van Gods huis (zowel de *naos* als het fysieke *hieron*) allang op een veel dieper niveau heeft gekaapt.

Sinds de dagen van Noach (waar Jezus naar verwijst in Mattheüs 24) heeft de aarde een dergelijke goddeloze rebellie niet meer gezien. Onder het mom van humanistische "tolerantie", "liefde" en "menselijkheid" wordt de ware theologie in het Westen volledig ontmanteld. De wetteloosheid (*anomia*) – het absolute Bijbelse kenmerk van de "mens der zonde" – grijpt als een geestelijke pandemie om zich heen. De wortel van dit verraad is de geldgierigheid (1 Timotheüs 6:10). Het menselijk leven is in al zijn facetten gedegradeerd tot een beheersbaar economisch en farmaceutisch product. De mens, beïnvloed door de geest van de mens der zonde, eigent zich hiermee schaamteloos de exclusieve, goddelijke macht toe over leven en dood.

Deze ontheiliging van de "tempel Gods" begint al in het absolute binnenste heiligdom van de schepping: de moederschoot. Het is de plek waar de Schepper zélf het leven weeft, zoals de psalmist vol ontzag belijdt:

📖 *Psalm 139:13-14 "Want Gij bezit mijn nieren; Gij hebt mij in mijner moeders buik bekleed. Ik loof U, omdat ik een ontzaglijk wonder ben; Uw werken zijn wonderbaar, en mijn ziel weet dat zeer wel."*

Onder de vlag van autonomie wordt dit ontluikende leven via abortus massaal en op industriële schaal afgebroken.¹

Onder het mom van autonomie, vrouwenrechten en de leus "baas in eigen buik", heeft de seculiere mens de soevereiniteit van God over het ongeboren leven volledig geësurpeerd. De mens is letterlijk op de troon van de Schepper gaan zitten door voor zichzelf het absolute juridische recht op te eisen om te bepalen welk leven het waard is om geboren te worden, en welk leven economisch of sociaal 'ongewenst' is.

Wat in het Oude Testament nog werd gezien als de gruwelijke, fysieke afgodendienst aan de god Molech — waarbij kinderen aan het vuur werden prijsgegeven voor de voorspoed van de ouders (Leviticus 20:2) — is in het moderne Westen omgevormd tot een kille, gesaniteerde en klinische "medische ingreep". Miljoenen ongeboren kinderen, dragers van het evenbeeld van God, worden wereldwijd geëlimineerd op het altaar van persoonlijke vrijheid, carrière of simpelweg gemak. Het doden van het ongeboren nageslacht is juridisch verankerd als een fundamenteel 'mensenrecht', gefinancierd door de staat en verdedigd door de hoogste politieke machten.

Daarnaast is de schaal van de theologische kaping rondom de conceptie adembenemend. Via de opkomst van het transhumanisme en genetische manipulatie (CRISPR) probeert de mens letterlijk de broncode van Gods schepping (het DNA) te herschrijven.

Men spreekt openlijk over het creëren van 'designer baby's' en de wetenschappelijke overwinning op de dood. Het menselijk embryo is gereduceerd tot een bestelbaar handelsproduct dat via commercieel draagmoederschap en IVF-selectie kan worden aangeschaft, waarbij "imperfecte" of overtollige levens meedogenloos als medisch afval worden weggeworpen.

De heerschappij van de "*mens der zonde*" beperkt zich echter niet tot het beëindigen of manipuleren van het prille leven; het strekt zich uit tot een frontale, demonische aanval op het fundamentele ontwerp van de Schepper zélf. In de allereerste bladzijden van de Bijbel legde God de onwrikbare, biologische fundamenten van de menselijke identiteit vast:

📖 *Genesis 1:27 "En God schiep den mens naar Zijn beeld; naar het beeld van God schiep Hij hem; man en vrouw schiep Hij ze."*

Via de evolutietheorie (de intellectuele loochening van het Schepperschap) is de weg definitief vrijgemaakt voor de autonome mens om de werkelijkheid, inclusief de eigen biologie, volledig zelf te

---

¹ Snead, O. C. (2020). *What It Means to Be Human: The Case for the Body in Public Bioethics*. Harvard University Press.

definiëren. Gedreven door de mens der zonde, die zich tegenstelt aan alles wat God genaamd is, zien we vandaag een ongekend moreel verval ².

De westerse tijdgeest heeft de goddelijke, binaire scheppingsorde (man en vrouw) maatschappelijk verworpen en vervangen door de radicale LHBTQ+-ideologie.

Men claimt dat het biologische geslacht (gender) geen door God gegeven realiteit is, maar een fluïde, kneedbare keuze. Dit is niet zomaar een maatschappelijke trend of een roep om acceptatie; het is de meest radicale theologische rebellee denkbaar.

Door te claimen dat het innerlijke, bedrieglijke gevoel boven het biologische ontwerp staat, zegt de door zonde verblinde mens feitelijk tegen de Schepper: *"U heeft een fout gemaakt in Uw ontwerp, en ik heb de macht om mijzelf opnieuw te scheppen."*

Deze loochening blijft niet beperkt tot theorie, maar wordt met grof geweld uitgeoefend op de tempel van het menselijk lichaam. Via verwoestende puberteitsremmers, cross-sekse hormonen en onomkeerbare geslachtsveranderende operaties wordt de perfect ontworpen, gezonde menselijke biologie systematisch verminkt. Borsten worden weggesneden, baarmoeders verwijderd en lichamen chemisch gecastreerd.

De mens weigert een afhankelijk schepsel te zijn, pakt de beitel van de chirurg en ontheiligt zijn eigen lichaam.

En aan het einde van het leven eigent de mens zich via de radicale uitbreiding van euthanasie, inmiddels zelfs toegekend bij autisme, depressie ^{3 4} of simpelweg een "voltooid" gevoel ⁵, het absolute eigendomsrecht toe over de laatste adem; ^{6 7} een grens die exclusief aan de Soevereine God toebehoort (1 Samuël 2:6). ⁸

Dit alles is de meest angstaanjagende en letterlijke uitvoering van de apostolische waarschuwing over de mens der zonde:

📖 *2 Thessalonicenzen 2:4 "...in den tempel Gods zitten en zichzelf vertonende dat hij God is."*

In dit westerse systeem bereikt de rebellee haar kookpunt [3]. Terwijl de islam in de Rotskoepel Jezus expliciet loochent als de Verlosser, loochent de westerse "mens der zonde" Hem fundamenteel als de volmaakte Schepper:

📖 *Kolossenzen 1:16-18 "Want door Hem zijn alle dingen geschapen, die in de hemelen en die op de aarde zijn, die zienlijk en die onzienlijk zijn [...] alle dingen zijn door Hem en tot Hem geschapen; En Hij is voor alle dingen, en alle dingen bestaan te zamen door Hem. En Hij is het Hoofd des lichaams, namelijk der Gemeente."*

---

² Trueman, C. R. (2020). *The Rise and Triumph of the Modern Self: Cultural Amnesia, Expressive Individualism, and the Road to Sexual Revolution*. Crossway.

³ Tuffrey-Wijne, I., Curfs, L., Finlay, I., & Hollins, S. (2023). Euthanasia and physician-assisted suicide in people with intellectual disabilities and/or autism spectrum disorders: investigation of 39 Dutch case reports (2012–2021). *BJPsych Open*, 9(4), e124.

⁴ Kim, S. Y. H., De Vries, R. G., & Peteet, J. R. (2016). Euthanasia and assisted suicide of patients with psychiatric disorders in the Netherlands 2011 to 2014. *JAMA Psychiatry*, 73(4), 362-368.

⁵ Van Wijngaarden, E., Leget, C., & Goossensen, A. (2015). Ready to give up on life: The lived experience of elderly people who feel life is completed and no longer worth living. *Social Science & Medicine*, 138, 257-264.

Gruwelijker en diepgaander kan een theologische opstand niet worden. Nu de mensheid zich willens en wetens laat leiden door de mens der zonde en geestelijk door satan is gebonden, is er een ondoordringbare duisternis over de volken gekomen. Nadat de westerse wereld het bevrijdende Evangelie zo massaal heeft verworpen, is er geen enkel menselijk, politiek of religieus instituut meer over dat ons nog uit deze neerwaartse spiraal kan verlossen.

De geestelijke machten der duisternis weten dit als geen ander. De Rotskoepel staat daar op de berg Moria dan ook niet zomaar; het is de ijzingwekkende, fysieke blokkade tegen de beloofde terugkeer van de Koning. De geopolitieke en geestelijke strijd om de berg Moria is precies daarom zo intens: de duisternis wéét dat zodra Jezus Zijn rechtmatige heerschappij in Jeruzalem herneemt, de dodelijke greep van de "mens der zonde" op het menselijk hart wereldwijd verbroken zal worden.

De berg wacht dan ook absoluut niet op een menselijke "Derde Tempel" met een nieuwe antichrist; de berg wacht in zijn woestheid puur en alleen op de openbaring van de ware Messias.

Alleen Jezus Christus Zélf kan, wanneer Hij Zijn goddelijke koningschap vanuit Jeruzalem openbaart, deze westerse "**mens der zonde**" definitief vernietigen.

De apostel Paulus maakt in ditzelfde hoofdstuk duidelijk dat deze duistere macht, de mens der zonde, het verderf wat in de wereld is en die over de wereld heerst, alleen door de directe tussenkomst van de Zoon tenietgedaan zal worden:

📖 *2 Thessalonicenzen 2:8 "En alsdan zal de ongerechte geopenbaard worden, denwelken de Heere verteren zal door den Geest Zijns monds, en teniet doen door de verschijning Zijner toekomst."*

Immers:

📖 *2 Petrus 2:6 En de steden van Sodoma en Gomorra tot as verbrandende met omkering veroordeeld heeft, en tot een voorbeeld gezet dengenen, die goddelooslijk zouden leven;*

Ik heb hiermee de afval en de mens der zonde, behandeld, echter 2 Thess 2: spreekt ook over "*de zoon des verderfs*", wie is deze zoon des verderfs?

hier ga ik op in onder: "**3.1.5 De misvatting van de tempel in 2 Thessalonicenzen 2**"

want juist "*de zoon des verderfs*" doet deze dingen... is afvalig..

📖 *2 Thessalonicenzen 2:3-4 Dat u niemand verleide op enigerlei wijze; want die komt niet, tenzij dat eerst de afval gekomen zij, en dat geopenbaard zij de mens der zonde, **de zoon des verderfs**; Die zich tegenstelt, en verheft boven al wat God genaamd, of als God geeerd wordt, alzo dat hij in den tempel Gods als een God zal zitten, zichzelf vertonende, dat hij God is.*

1.1 De brede theologische besmetting in het heden

Dit futuristische gedachtegoed over een derde tempel beperkt zich allang niet meer tot de klassieke dispensationalisten uit de vorige eeuw. Deze theorie heeft zich inmiddels als een theologische olievlek verspreid over de volle breedte van het hedendaagse christendom. Zowel binnen de grote evangelische en charismatische bewegingen, alsook binnen veel Messiasbelijdende gemeenten, is dit model tegenwoordig de absolute standaard geworden.

Bekende hedendaagse sprekers met een Joodse of Messiaanse achtergrond (zoals Amir Tsarfati van de organisatie Behold Israel) spelen een enorme rol in de wereldwijde verspreiding van dit gedachtegoed. Door hun Joodse afkomst en hun actuele politieke updates vanuit het Midden Oosten worden zij door veel westerse christenen gezien als de absolute autoriteit op het gebied van Bijbelse profetieën. Vanuit hun futuristische vooronderstelling kijken deze sprekers met een schuin oog naar de actuele vorderingen van het Tempelinstituut in Jeruzalem. Zij bespreken wekelijks de

voorbereidingen voor de tempelbouw, het maken van de gewaden en de zoektocht naar de rituele rode vaarzen, omdat zij hierin de ultieme bevestiging van hun theologie menen te zien. Deze tastbare voorbereidingen worden overigens niet alleen met woorden toegejuicht, maar ook direct door westerse christenen gefinancierd en gefaciliteerd. Grote Amerikaanse theologische organisaties (zoals Christians United for Israel, opgericht door de invloedrijke predikant John Hagee) leggen een directe theologische link tussen hun zionistische steun aan de staat Israël en de voorbereidingen voor de eindtijd ⁹. Een recent en zeer concreet bewijs van deze innige samenwerking vond plaats in september 2022. Volgens de Thora (in het Bijbelboek Numeri 19) is de as van een volmaakte rode vaars (een jonge koe zonder enig gebrek, waar nog nooit een juk op heeft gelegen) een absolute voorwaarde om priesters en tempelattributen ritueel te reinigen voordat de offerdienst kan beginnen. Omdat zo een dier extreem zeldzaam is, besloten Amerikaanse evangelische boeren The Temple Institute actief te helpen. Zij vlogen in september 2022 vijf speciaal gefokte, volmaakte rode vaarzen vanuit de Amerikaanse staat Texas naar Israël ¹⁰. Zij deden dit in de theologische overtuiging dat zij hiermee de noodzakelijke reinigingsrituelen voor de derde tempel hielpen bespoedigen en zo het profetische toneel gereedmaakten. Hoewel het orthodoxe Jodendom fundamenteel afwijst dat Jezus de Messias is, zien we hier een uiterst pragmatische alliantie ontstaan. Voor de orthodoxe Joden vormt het de financiële en logistieke sleutel voor hun droom van een herstelde offerdienst. De christelijke futuristen zien ditzelfde project daarentegen simpelweg als het onvermijdelijke inrichten van het theologische decor waarin de antichrist zal opstaan. Zonder dat veel van hun volgers het zich realiseren, verkondigen deze moderne sprekers en organisaties in de kern exact dezelfde futuristische theologie die in de zestiende eeuw door de jezuiten werd bedacht. Wat begon als een theologische afleidingsmanoeuvre ter bescherming van het Vaticaan, is ongemerkt het vaste theologische fundament geworden van miljoenen christenen wereldwijd.

1.2 De onjuiste onderbouwing van de kloof en de derde tempel

De leer van een grote profetische kloof tussen de negenenzestig en de zeventigste jaarweek (de parentheses theorie) en daaraan onlosmakelijk verbonden een toekomstige derde tempel vindt haar oorsprong in het dispensationalisme. Deze theologische stroming stelt dat Gods plan met Israël en Zijn plan met de christelijke gemeente strikt gescheiden zijn. Volgens deze visie stopte Gods profetische klok voor Israël op het moment dat de Joodse leiders Jezus als Messias verwierpen.

De negenenzestig jaarweken uit Daniël 9 liepen volgens dit model van het dispensationalisme tot de intocht van Jezus in Jeruzalem. Daarna viel er volgens futuristen een pauze in die al ruim tweeduizend jaar duurt (de tijd van de gemeente). Zij geloven dat de resterende zeventigste jaarweek pas in de toekomst zal aanbreken. Dit zal een periode van zeven jaar zijn waarin een antichristelijke wereldleider een verbond sluit met Israël. In deze theorie is een nieuw te bouwen (fysieke) derde tempel noodzakelijk, omdat de antichrist halverwege de zeven jaar de herbouwde tempel zal ontheiligen en het Joodse offersysteem zal staken.

Deze opvatting wordt in de theologische literatuur door diverse auteurs verdedigd. Zij halen aan dat de verwoesting van de stad (die in 70 na Christus plaatsvond) in de tekst staat vermeld vóór de zeventigste week begint, wat volgens hen een chronologische breuk vereist.

---

⁹ Ariel, Y. (2006). An unexpected alliance: Christian Zionism and its historical significance. *Modern Judaism*,. PDF te downloaden via: https://www.academia.edu/10683337/An_Unexpected_Alliance_Christian_Zionism_and_Its_Historical_Significance

¹⁰ The Jerusalem Post. (2022, 20 september). *From Texas to Israel: Red heifers needed for Temple arrive*. <https://www.jpost.com/judaism/article-717650>

De invloedrijke *Scofield reference Bible* heeft deze lezing van een kloof in Daniël 9 in de vorige eeuw wereldwijd populair gemaakt ¹¹.

Ook moderne dispensationalistische theologen zoals John F. Walvoord en Thomas Ice beargumenteren dit haat om hun eschatologische raamwerk kloppend te maken ¹²

Om te begrijpen hoe deze theorie de klassiek Bijbelse opvatting heeft verdrongen, is het noodzakelijk om de historische en theologische ontwikkeling stapsgewijs te reconstrueren. Hieruit blijkt dat de gedachte achter het profetische gat is ontstaan vanuit een specifiek Rooms Katholiek motief.

Voordat de theorie van de kloof werd bedacht, lazten de vroege kerkvaders en de latere reformatoren (evenals christelijke wetenschappers zoals Isaac Newton en Henry Grattan Guinness) de zeventig weken als een aaneengesloten en reeds voltooide historische periode. Wiskundig en historisch kwam men daar uitstekend mee uit. Gerekend vanaf het decreet om Jeruzalem te herstellen, liepen de negenenzestig weken uit op de doop van Jezus. De kruisiging (waarbij het aardse offer theologisch gezien zijn betekenis verloor) viel exact in de helft van die zeventigste week. Er was dus geen wiskundig probleem dat opgelost moest worden met een gat in de tijd.

1.3 De echte oorsprong en de contrareformatie

Tijdens de zestiende eeuw bestudeerden protestantse reformatoren (zoals Maarten Luther en Johannes Calvijn) de historische tijdlijnen. Zij concludeerden via de historicistische methode dat de leiding van de kerk in Rome de vervulling was van de profetische antichrist (de kleine hoorn uit het boek Daniël).

Om het pauselijke instituut te verdedigen tegen deze krachtige protestantse aanklacht, lanceerde het Vaticaan een theologische tangbeweging. Zij gaven twee Spaanse jezuïeten de opdracht om alternatieve theologieën te ontwikkelen die de theologische focus bij de paus zouden weghalen. De ene theologische route was het preterisme. De jezuïet Luis de Alcázar (die leefde van 1554 tot 1613) publiceerde in 1614 een uitgebreid werk waarin hij stelde dat vrijwel alle profetieën uit de Openbaring en Daniël al in het verre verleden waren vervuld ¹³. Volgens zijn preteristische theorie was de heidense Romeinse keizer Nero de antichrist en eindigde de profetie bij de verwoesting van Jeruzalem in het jaar 70. Door de vervulling van de profetie volledig naar het verleden te schuiven, was de theologische positie van de toenmalige paus veiliggesteld.

De andere theologische route (die het fundament werd voor de hedendaagse theorie over de derde tempel) was het futurisme. De jezuïet Francisco Ribera (die leefde van 1537 tot 1591) stelde rond 1590 precies het tegenovergestelde voor ¹⁴. Zijn theologische redenering was even simpel als

---

¹¹ Scofield, C. I. (1909). *The Scofield reference Bible*. Oxford University Press.

<https://biblehub.com/commentaries/sco/daniel/9.htm>

¹² Ice, T. (z.d.). *The seventy weeks of Daniel*. Pre-Trib Research Center. PDF te openen via:

https://digitalcommons.liberty.edu/cgi/viewcontent.cgi?article=1108&context=pretrib_arch

¹³ Alcázar, L. de. (1614). *Vestigatio arcani sensus in Apocalypsi*. (Dit theologische werk legde de theologische basis voor het preterisme, door alle profetieën naar het verleden te verschuiven). De historische context en de theologische opdracht hiervoor zijn uitgebreid gedocumenteerd in: Froom, L. E. (1948). *The prophetic faith of our fathers* (Vol. 2). Digitaal beschikbaar via

<https://archive.org/details/prophecylroyedwinfrompropheticfaithofourfathers02pfof1948v02>

¹⁴ Froom, L. E. (1948). *The prophetic faith of our fathers* (Vol. 2). (Dit werk beschrijft de historische theologische strijd tijdens de contrareformatie en de lancering van het futurisme door Francisco Ribera gedetailleerd). Digitaal beschikbaar via:

<https://archive.org/details/prophecylroyedwinfrompropheticfaithofourfathers02pfof1948v02>

doeltreffend. Als de antichrist pas in een verre toekomst verschijnt, kan de huidige paus immers ook onmogelijk de antichrist zijn.

Daarom verschoof Francisco Ribera de vervulling van vrijwel alle profetieën naar een alternatieve theologische chronologie ver in de toekomst. In deze futuristische visie was de antichrist niet langer een langdurig historisch systeem (zoals een aaneengesloten periode van 1260 jaar), maar een enkel toekomstig individu dat vlak voor het einde van de wereld slechts drieënhalf letterlijke jaren zou regeren.

1.4 De geboorte van de pauzeknop en de derde tempel

Om deze toekomstige antichrist een theologische plek te geven, greep Francisco Ribera rechtstreeks in op de tekst van Daniël 9. Hij gold als de eerste die voorstelde om de eerste negenenzestig weken historisch te zien bij de eerste komst van Christus, maar de laatste zeventigste week los te knippen. Door deze zeventigste week als een geïsoleerd blokje van zeven jaar naar het uiterste einde van de wereldgeschiedenis te verplaatsen, haalde hij de theologische druk van de paus af. Dit was de theologische geboorte van het gat in de profetie. Francisco Ribera leerde dat in die toekomstige week één enkele dictator (de antichrist) de Joodse tempel in Jeruzalem zou herbouwen, om vervolgens halverwege die zeven jaar de offers te staken en zichzelf als God te presenteren. Hier werd het theologische decorstuk van een toekomstige (stenen) derde tempel dus in het leven geroepen om de losgeknipte tijdlijn logisch te laten kloppen.

1.5 De historische ontwikkeling in vijf duidelijke fasen

Hoewel de basis in de zestiende eeuw werd gelegd, heeft de theorie een lange weg afgelegd voordat deze haar huidige protestantse vorm aannam. Deze ontwikkeling voltrok zich in vijf opeenvolgende historische fasen.

1) Francisco Ribera en de contrareformatie (1590)

De theologische basis voor het futurisme (en daarmee de fundering voor de kloof in Daniël) werd gelegd door de Spaanse jezuïet Francisco Ribera (1537 tot 1591). Tijdens de Reformatie leerden vrijwel alle protestantse hervormers (zoals Luther, Calvijn en Wycliffe) vanuit de historicistische visie dat het instituut van het pausdom in Rome de historische vervulling van de antichrist was. Om de Rooms-Katholieke Kerk te verdedigen, kreeg Ribera van het Vaticaan de opdracht een alternatieve theologie te ontwikkelen.

Ribera publiceerde rond 1590 een uitgebreid commentaar op de eindtijdprofetieën.

Hij stelde als eerste voor om de eerste negenenzestig weken van Daniël 9 historisch te zien, maar de laatste zeventigste week los te knippen en naar de verre toekomst te verplaatsen.

Door deze zeventigste week en de openbaring van de antichrist (die hij zag als één enkel, toekomstig individu in plaats van een historisch instituut) naar het absolute einde der tijden te schuiven, haalde hij de theologische druk van de paus af. Dit was de theologische geboorte van het gat in de profetie.

2) De theologische brug via Manuel Lacunza en Edward Irving

Het theologische idee van Ribera bleef lange tijd beperkt tot katholieke kringen, totdat een andere jezuïet, Manuel Lacunza (1731 tot 1801), het futurisme verder uitwerkte in een boek onder het pseudoniem *Juan Josafat Ben-Ezra*.

De Schotse presbyteriaanse predikant Edward Irving ontdekte dit boek en vertaalde het in 1827 naar het Engels. Irving introduceerde deze futuristische concepten (inclusief het idee van de gesplitste profetie en een grote kloof) hiermee binnen de protestantse en evangelische theologie in Groot-Brittannië.

3) John Nelson Darby en het dispensationalisme (ca. 1830)

Het was de Brits-Ierse theoloog John Nelson Darby (1800 tot 1882) die deze losse futuristische concepten samenvoegde tot een strak wiskundig en theologisch systeem: het dispensationalisme (de bedelingenleer).

Darby leerde een strikte scheiding tussen Gods plan met Israël en Gods plan met de christelijke gemeente.

Hij formaliseerde de theorie dat de kerk een onvoorzien mysterie was (een parenthese ofwel een periode die tussen haakjes was geplaatst).

Volgens Darby stopte Gods profetische klok voor Israël op het moment dat de Joden Jezus verwierpen. Vanaf dat moment begon de pauze (de genadetijd van de kerk). Pas als de kerk in de toekomst wordt weggenomen, zal de klok voor Israël weer gaan tikken voor de uitgestelde zeventigste jaarweek. Vanaf dit theologische punt werd een herbouwde, derde Joodse tempel een absolute noodzaak om de theorie kloppend te houden.

4) De popularisering door Cyrus Scofield (1909)

De theorie van Darby werd in de twintigste eeuw de wereldwijde theologische standaard door toedoen van de Amerikaanse theoloog Cyrus I. Scofield.

Scofield publiceerde in 1909 zijn beroemde Scofield reference Bible.

In deze veelgelezen studiebijbel stonden de interpretaties van Darby en de parenthesetheorie als verklarende voetnoten direct naast de Bijbeltekst gedrukt.

Doordat miljoenen christenen over de hele wereld deze studiebijbel lazen, werd de parenthesetheorie (de gigantische kloof in Daniël 9 en de theologie rond de derde tempel) binnen veel westerse kerkgenootschappen blindelings geaccepteerd als de enige juiste, orthodoxe lezing van de eindtijd.

5) De brede theologische besmetting in het heden

Dit futuristische gedachtegoed over een derde tempel beperkt zich allang niet meer tot de klassieke dispensationalisten uit de vorige eeuw. Deze theorie heeft zich inmiddels als een theologische olievlek verspreid over de volle breedte van het hedendaagse christendom. Zowel binnen de grote evangelische en charismatische bewegingen, alsook binnen veel Messias-belijvende gemeenten, is dit model tegenwoordig de absolute standaard geworden.

Bekende hedendaagse sprekers spelen een enorme rol in de wereldwijde en nationale verspreiding van dit gedachtegoed. Op internationaal niveau is dit bijvoorbeeld Amir Tsarfati (van de organisatie Behold Israel). Door zijn Joodse afkomst en zijn actuele politieke updates direct vanuit het Midden Oosten, wordt hij door veel westerse christenen gezien als de absolute autoriteit op het gebied van Bijbelse profetieën.

In de Verenigde Staten heeft deze theologie werkelijk gigantische proporties aangenomen. Een van de absolute pioniers in de moderne verspreiding hiervan was Hal Lindsey. Met zijn boek (De laatste der aarde) bracht hij het futurisme in de jaren zeventig vanuit de theologische studeerkamers rechtstreeks naar het grote publiek ¹⁵. Later werd dit nog eens versterkt door de zeer succesvolle romanserie van Tim LaHaye (De laatste bazuin), waardoor het theologische concept van een geheime opname en een komende antichrist wereldwijd een popcultureel fenomeen werd.

Vandaag de dag is de Amerikaanse predikant John Hagee (de oprichter van de organisatie Christians United for Israel) een van de machtigste stemmen binnen deze theologische beweging ¹⁶. Hij koppelt

---

¹⁵ Lindsey, H. (1970). De laatste der aarde (The late great planet earth). In dit wereldwijd miljoenen keren verkochte boek populariseerde deze auteur de theorie van een naderende opname en een zevenjarige grote verdrukking voor een buitengewoon breed publiek, waarmee hij het futurisme definitief verankerde in de moderne theologie.

¹⁶ Hagee, J. (2006). Christians United for Israel. Deze invloedrijke Amerikaanse organisatie (opgericht door predikant John Hagee) is het grootste christelijk zionistische platform in Amerika. Het platform koppelt Bijbelse

dit dispensationalisme direct aan politieke actie en steunt (zowel financieel als ideologisch) de praktische voorbereidingen voor een derde tempel in Jeruzalem. Door zijn immense politieke invloed in Washington vertaalt deze theologie zich in Amerika zelfs direct naar geopolitieke beslissingen in het Midden Oosten.

Ook in Europa en specifiek in Nederland zien we invloedrijke sprekers en organisaties die deze theologische lijn streng bewaken. Exact ditzelfde theologische geluid wordt hier vertolkt door sprekers zoals Wim Grandia, die deze theorie via drukbezochte spreekbeurten en uitgebreide videoreeksen diep in de Nederlandse kerken plant. Binnen de stichting Het Zoeklicht (en in het verleden door invloedrijke sprekers zoals Feike ter Velde en Jan van Barneveld) wordt dit model al decennia als de enige juiste eindtijdverwachting gepresenteerd en via de stichting Christenen voor Israël verder uitgedragen.

Daarnaast bereiken hedendaagse evangelisten (zoals Jaap Dieleman) via massale campagnes en gratis verspreide tijdschriften honderdduizenden Nederlanders. Zij verkondigen de expliciete en alarmerende boodschap van een naderende geheime opname en de komst van een wereldleider in een toekomstige Joodse tempel, waardoor de theologische theorie van de jezuïet Francisco Ribera in de huidige tijd onverminderd wordt gevoed.

Vanuit hun futuristische vooronderstelling kijken al deze sprekers en organisaties voortdurend met een schuin oog naar de actuele vorderingen van het Tempelinstituut in Jeruzalem. Zij bespreken wekelijks de voorbereidingen voor de tempelbouw, het maken van de gewaden en de zoektocht naar de rituele rode vaarzen, omdat zij hierin de ultieme en zichtbare bevestiging van hun theologie menen te zien.

Zonder dat veel van hun volgers het zich realiseren, verkondigen deze moderne sprekers in de kern echter exact dezelfde futuristische theologie die in de zestiende eeuw door de jezuïeten werd bedacht. Wat begon als een theologische afleidingsmanoeuvre ter bescherming van het Vaticaan, is ongemerkt het vaste theologische fundament geworden van miljoenen christenen wereldwijd.

1.6 De theologische waarschuwing van Julianus de Afvallige

Wat deze moderne sprekers en hun volgers in hun enthousiasme over het hoofd zien, is een uiterst cruciaal precedent uit de vroege kerkgeschiedenis. De huidige roep om een derde tempel is namelijk niet de eerste in de geschiedenis. In het jaar 363 na Christus kregen de Joden al een unieke kans om het heiligdom te herstellen. De Romeinse keizer Julianus de Afvallige gaf hen destijds de officiële toestemming en de financiële middelen om de tempel in Jeruzalem daadwerkelijk te herbouwen.

Zijn motief hiervoor was niet politiek of filosemitisch (liefhebber van de Joden), maar puur en kwaadaardig theologisch. Keizer Julianus wilde met de herbouw van de tempel namelijk publiekelijk bewijzen dat de profetische woorden van Jezus onjuist waren. Jezus had immers het definitieve oordeel over de tempel uitgesproken.

 Math. 23:18 Ziet, uw huis wordt u woest gelaten.

Toen de Joden vol enthousiasme aan de bouwopdracht van de keizer begonnen, liep dit project uit op een historische goddelijke interventie. Men begon vol goede moed met de voorbereidingen en het aanvoeren van materiaal. Het project werd echter plotseling en op gewelddadige wijze gestopt door zware aardbevingen en "vuurballen die uit de fundamenten kwamen".

---

profetieën actief aan politieke besluitvorming in Washington en biedt theologische en financiële steun aan initiatieven in het Midden Oosten die naadloos aansluiten bij het futuristische raamwerk. Online te raadplegen via: <https://cufi.org>

Zijn tijdgenoot Gregorius van Nazianze (ca. 330-390 n.Chr.), een van de grote kerkvaders, schreef hierover in zijn *Tweede Rede tegen Julianus*, kort na de dood van de keizer:

- ✓ *"Hij riep het volk der Joden bijeen... en moedigde hen aan om hun vaderlijke tempel en de offers weer op te richten... Zijn doel was niet om hen te bevoordelen, maar om door hen de christenen te bestrijden en de goddelijke voorspelling van onze Verlosser, dat de Tempel niet hersteld zou worden, teniet te doen. [...] Want nadat zij, aangemoedigd door de keizer, met grote ijver en in grote aantallen aan het werk waren gegaan... werden zij door een plotselinge vuurstroom uit de fundamenteën teruggedreven; sommigen werden verteerd en gedood door het vuur, zodat zij een vreselijk voorbeeld werden van de goddelijke wraak op hun overmoed. Dit gebeurde om de waarheid van de voorspelling van onze Verlosser te bevestigen, die immers voorzegt had dat die plaats woest zou blijven."* ^{17 18}

Slechts een maand na dit debacle sneuvelde Julianus op het slagveld, waarmee zijn hoogmoedige poging om de "vloek" op de berg Moria te doorbreken definitief eindigde. Volgens de historische annalen werd Julianus in 363 n.Chr. dodelijk gewond door een speer tijdens zijn veldtocht tegen de Perzen. De kerkhistoricus Theodoretus van Cyrus (ca. 393 – 457 n.Chr.) beschrijft zijn laatste momenten als volgt:

- ✓ *"Men zegt dat hij, toen hij gewond was, zijn hand vulde met het bloed dat uit de wond stroomde, het de lucht in wierp en uitriep: 'Gij hebt overwonnen, o Galileër!' (Vicisti, Galilae!)"* ¹⁹

Dat dit geen christelijke mythe was, wordt onomstotelijk bewezen door de verslagen van de heidense historicus (en tijdgenoot van Julianus) Ammianus Marcellinus. In zijn werk *Res Gestae* beschrijft hij de mislukte herbouw:

- ✓ *"Julianus wilde de eens zo prachtige Tempel te Jeruzalem tegen enorme kosten herbouwen... Maar angstaanjagende vuurballen die herhaaldelijk bij de fundamenteën uitbarsten, maakten de plaats onbereikbaar voor de werklieden, die soms verbrandden. Omdat het element (het vuur) hen zo hardnekkig terug dreef, werd de onderneming gestaakt."* ²⁰

De wetenschappelijke bevestiging van deze verwoestende aardbeving en de gevolgen daarvan voor de herbouw van de tempel wordt tegenwoordig uitgebreid gedocumenteerd in modern seismologisch en archeologisch onderzoek. Een van de meest geciteerde bronnen hiervoor is het werk van de Israëliische geoloog en archeoloog dr. Amos Nur:

- ✓ *"De aardbeving van 19 mei 363 n.Chr. was een van de belangrijkste seismische gebeurtenissen in de geschiedenis van de Levant. Het fysieke bewijs, gecombineerd met verslagen van tijdgenoten zoals Ammianus Marcellinus, suggereert dat het plotseling vrijkomen van ondergrondse gassen, veroorzaakt door de seismische schokken en de instorting van oude ondergrondse gewelven, leidde tot de vuurballen en explosies die het project van Julianus stopzetten."* ²¹

De Amerikaanse archeoloog en antropoloog Kenneth W. Russell (1950-1992) leverde hiervoor cruciaal bewijs. Russell combineerde voor het eerst archeologische data van verwoeste steden in de regio met historische teksten om aan te tonen dat de ramp op de Tempelberg een fysiek gevolg was van een enorme natuurramp:

---

¹⁷ Gregorius van Nazianze, *Tegen Julianus, Rede IV*, 76-81.

¹⁸ Gregorius van Nazianze, *Oration V (Contra Julianum II)*, paragraaf 4.

¹⁹ Theodoretus van Cyrus, *Kerkgeschiedenis (Historia Ecclesiastica)*, Boek III, Hoofdstuk 20.

²⁰ Ammianus Marcellinus, *Res Gestae*, Boek 23, Hoofdstuk 1.

²¹ Amos Nur (Professor in de Geofysica aan de Stanford University). *Apocalypse: Earthquakes, Archaeology, and the Wrath of God (Princeton University Press)*. Zie specifiek de sectie over "Jerusalem and the 363 AD Earthquake".

- ✓ *"Het archeologische bewijs van verschillende vindplaatsen in de Levant, met name Petra en verscheidene Palestijnse steden, bevestigt een enorme seismische gebeurtenis op 19 mei 363 n.Chr. In Jeruzalem vormde deze aardbeving de fysieke katalysator voor het mislukken van Julianus' poging om de Tempel te herbouwen."*²²

Over de gevreesde "vuurballen" als fysiek fenomeen concludeert Russell:

- ✓ *"De verslagen over 'vuurballen' die uit de fundamenteën omhoog schoten, komen overeen met de ontbranding van zakken methaangas of andere brandbare stoffen die gevangen zaten in de langdurig verzegelde ondergrondse gewelven van de Tempelberg, welke vrijkwamen en ontstaken door de tektonische verschuivingen en structurele instortingen tijdens de bevingen."*²³

Uit deze ontzagwekkende samenloop van theologie, geschiedenis en geologie kunnen we een uiterst scherpe theologische conclusie trekken: God hield de menselijke herbouw van de Joodse Tempel in 363 n.Chr. actief tegen met vuur en een aardbeving, maar Hij verhinderde de oprichting van de godslasterlijke Rotskoepel in 691 n.Chr. níét.

De theologische consequentie van dit historische feit is gigantisch voor de theologie van vandaag. Als het de huidige initiatiefnemers (met theologische instemming van futuristische christenen) in onze tijd wel zou lukken om een functionerende derde stenen tempel te bouwen, dan zou keizer Julianus de Afvallige met terugwerkende kracht alsnog gelijk krijgen. Het zou namelijk betekenen dat de woorden van Jezus (dat het huis hen woest gelaten wordt) onwaar zijn gebleken. De theorie van een toekomstige derde tempel rust daarmee niet alleen op een Rooms fundament, maar is in de kern dezelfde theologische aanval als die van Julianus op de betrouwbaarheid van de uitgesproken oordeelwoorden van Christus Zelf.

De huidige vurige wens van de orthodoxe groeperingen om nu een derde tempel te bouwen, leunt volledig op menselijke inspanningen in een periode waarin het volk Jezus nog niet heeft erkend. Dit is een wezenlijk ander theologisch concept dan het indrukwekkende visioen dat Ezechiël ontving. De tempel uit Ezechiël 40 tot en met 48 wordt immers niet door mensen neergezet als een theaterdecor voor een komende dictator. Dit heiligdom functioneert pas in een door God gereinigd land waaruit de onreine geest definitief is weggetrokken (zoals de profeet Zacharia omschrijft). Waar de huidige en voortijdige bouwplannen ruimte bieden aan de wetteloze, is de vervulling van de profetie van Ezechiël onlosmakelijk verbonden met de zichtbare en volmaakte heerschappij van Jezus Christus Zelf op aarde.

1.7 Conclusie over de theologische oorsprong van de gat-theorie tussen de 69 en 70^e jaarweek

De theologische overtuiging dat er een pauze van ruim tweeduizend jaar bestaat tussen de negenenzestigste en zeventigste jaarweek is geen leer uit de vroege kerk en behoorde ook absoluut niet tot de theologie van de vroege reformatoren. Het begon in de zestiende eeuw als een theologische verdedigingslinie van de contrareformatie (Ribera), vond via een vertaling zijn weg naar het Britse protestantisme (Irving) en werd in de negentiende eeuw door Darby gesystematiseerd. Via de populaire studiebijbel van Scofield is deze leer uiteindelijk in onze moderne tijd verankerd geraakt bij hedendaagse sprekers, waardoor het vandaag de dag de herbouw van een derde tempel ten onrechte als een theologische noodzaak beschouwt.

---

²² Kenneth W. Russell. *The Earthquake of May 19, A.D. 363. Bulletin of the American Schools of Oriental Research* (BASOR) No. 238 Spring 1980 Pag. 47–64.

²³ Idem. Pag. 52,53

Dit schema toont direct hoe het futurisme de vloeiende wiskundige tijdlijn van de 70 weken uit Daniël 9 in de geschiedenis heeft opengebrouwen.

Gebeurtenis in Daniël 9	Klassiek aaneengesloten model (historisme)	Het kloof-model (futurisme)
De start van de 70 weken	457 voor Christus (het decreet van Artaxerxes)	445 voor Christus (vaak een ander decreet gekozen)
Het einde van de 69e week	27 na Christus (de doop van Jezus door Johannes)	32 na Christus (de intocht in Jeruzalem)
De profetische kloof (de pauze)	Bestaat niet (de tijdlijn loopt wiskundig vloeiend door)	Een theologische pauze van inmiddels ruim 2000 jaar (de tijd van de kerk)
De helft van de 70e week	31 na Christus (de kruisiging van Jezus)	Losgeknipt en geschoven naar de verre toekomst
Het einde van de 70e week	34 na Christus (de steniging van Stefanus)	Het einde van een toekomstige zevenjarige verdrukking
Een fysieke derde tempel	Zonder Jezus niet van toepassing (het aardse offer is theologisch volbracht)	Een theologische noodzaak in die uitgestelde 70e week

2.0 Uitgebreide bestrijding vanuit de tekst en de theologie

Het inlassen van een kloof van ruim tweeduizend jaar is een theologische constructie die zwaar botst met de natuurlijke lezing van de Schrift en de loop van de geschiedenis

Deze theologie is echter on-Bijbels en misleidend eenvoudigweg omdat deze profetie door Christus vervuld is, wat aan de hand van Daniel 9:25-27 bewezen wordt

Hieronder volgt de uitgebreide weerlegging van deze futuristische theorie.

2.1 De ononderbroken periode van zeventig jaarweken van Daniel 9

Dit is de ononderbroken periode van 490 jaar (70 x 7) die door God was vastgesteld voor het Joodse volk en de komst van de Messias :

 Daniel 9:25 Weet dan, en versta: van den uitgang des woords, om te doen wederkeren, en om Jeruzalem te bouwen, tot op Messias, den Vorst, zijn zeven weken, en twee en zestig weken; de straten, en de grachten zullen wederom gebouwd worden, doch in benauwdheid der tijden.

26 En na die twee en zestig weken zal de Messias uitgeroeid worden, maar het zal niet voor Hem zelve zijn; en een volk des vorsten, hetwelk komen zal, zal de stad en het heiligdom verderven, en zijn einde zal zijn met een overstromenden vloed, en tot het einde toe zal er krijg zijn, en vastelijk besloten verwoestingen.

27 En hij zal velen het verbond versterken een week; en in de helft der week zal hij het slachtoffer en het spijsoffer doen ophouden, en over den gruwelijken vleugel zal een

verwoester zijn, ook tot de voleinding toe, die vastelijk besloten zijnde, zal uitgestort worden over den verwoeste.

Een cruciaal argument tégen het inlassen van een profetische pauze is direct te vinden in de taal van de grondtekst. In Daniël 9 vers 24 lezen we dat de zeventig weken zijn bestemd over het volk en de heilige stad

In de klassieke uitgave van de Statenvertaling staat bij het woord "bestemd" uit Daniël 9 vers 24 de volgende kanttekening : "*Hebr. afgesneden, dat is, besloten, en afgemeten.*"

Zij kozen in de lopende tekst voor het woord "bestemd" (zodat de Nederlandse zin beter liep), maar voelden zich verplicht om de lezer via de kanttekening te wijzen op de letterlijke betekenis van de Hebreeuwse grondtekst. Want in de Hebreeuwse grondtekst staat hier het specifieke woord chathak (Strong's H2852). Dit woord betekent letterlijk: "*afsnijden, verdelen of als één geheel afzonderen.*" Dit taalkundige detail is van doorslaggevend theologisch belang. Het bewijst namelijk dat God deze periode van 490 jaar (zeventig weken van zeven jaar) expliciet heeft afgesneden als één ononderbroken en aaneengesloten blok tijd uit de wereldgeschiedenis. Het is taalkundig en logischerwijs onmogelijk om een massieve tijdseenheid (die door God Zelf als één compact geheel is afgesneden en afgemeten) in de laatste week open te breken en er een menselijke pauze van meer dan tweeduizend jaar tussen te plaatsen. Deze 490 jaar moesten dus ononderbroken doorlopen om hun theologische doel te bereiken, wat de futuristische theorie van een uitgestelde eindtijd wiskundig en taalkundig onmogelijk maakt.

De tekst van Daniël 9 beschrijft dus een aaneengesloten periode van zeventig weken. Er is nergens in de grondtekst een theologische of grammaticale pauze te vinden.

De profeet Gabriel knipt de tijdlijn weliswaar op in 7 en 62 weken, maar hoewel deze onderscheiden worden sluiten zelf deze naadloos op elkaar aan.

Het toevoegen van een kloof na de negenenzestigste week is een menselijke inlegkunde om een later bedacht bedelingenmodel te redden, zelfs in de tekst is de 69^e week niet onderscheiden van de 70^e terwijl dat wel gebeurt bij de 7 en de daaropvolgende 62 weken, hoe dat leraars het voor elkaar krijgen om hele "volksstammen" wijs te maken dat er een gat zit van ca. 2000 jaar tussen de 69^e en de 70^e jaarweek is me dan ook een volkomen raadsel.

De eerste negenenzestig weken liepen vloeiend door tot de openbare bediening en de doop van Jezus. Hij is Degene Die in de helft van de zeventigste week de offerdienst daadwerkelijk beëindigde door Zijn ultieme offer aan het kruis te brengen. Het verbond dat versterkt werd in die zeventigste week, was niet het verbond van een toekomstige antichrist, maar het genadeverbond dat Christus exclusief aan het huis van Israël en Juda aanbood.

2.2 Het ingebouwde historische controlemechanisme

Dat de engel Gabriel in Daniël 9: 25 de tijdlijn van negenenzestig jaarweken opknipt in twee afzonderlijke blokken van zeven en tweeënzestig weken, is niet zonder reden. Het is een ingebouwd historisch controlemechanisme.

Het eerste blok van zeven weken ($7 \times 7 = 49$ jaar) was exact de tijd die nodig was voor het volledige herstel van Jeruzalem en haar straten in benauwdheid der tijden (een periode die eindigde met de laatste oudtestamentische profeet Maleachi). Zodra dat profetische werk na negenenvertig jaar was afgerond, viel de hemel stil en begon het tweede blok van tweeënzestig weken ($62 \times 7 = 434$ jaar). Dit waren de stille jaren waarin het volk moest wachten (een mooie parallel met de 430 jaar die tussen Abraham en de exodus lag).

God knipte de tijdlijn dus bewust in tweeën om een zichtbaar ijkpunt te geven, niet om er een gat tussen te laten vallen, zelfs niet van één jaar.... Zodra de Joden zagen dat de stad na 49 jaar (7×7) daadwerkelijk was voltooid, hadden zij het absolute bewijs in handen dat de resterende 434 jaar tot de komst van de Messias nauwkeurig waren ingegaan.

2.3 De komst van de Gezalfde en de zeventigste week

Veel historici wijzen erop dat het decreet van Artaxerxes in zijn zevende regeringsjaar (457 voor Christus, zoals beschreven in Ezra 7) historisch gezien de opdracht was om Jeruzalem te herstellen en te herbouwen.^{24 25 26}

Door te starten in 457 voor Christus en te rekenen met 483 normale jaren (negenenzestig keer zeven jaar), kom je exact uit in het jaar 27 na Christus (het jaar van Jezus doop). Precies 483 jaar later bereiken we de Gezalfde aan het einde van de negenenzestigste week. Dit is de zalving van Jezus door Johannes de Doper (waarbij de Heilige Geest op Hem neerdaalde, zoals beschreven in Handelingen 10 vers 37 en 38). Hier begint de zeventigste jaarweek en treedt Jezus als de Christus (de Gezalfde) in de openbaarheid.

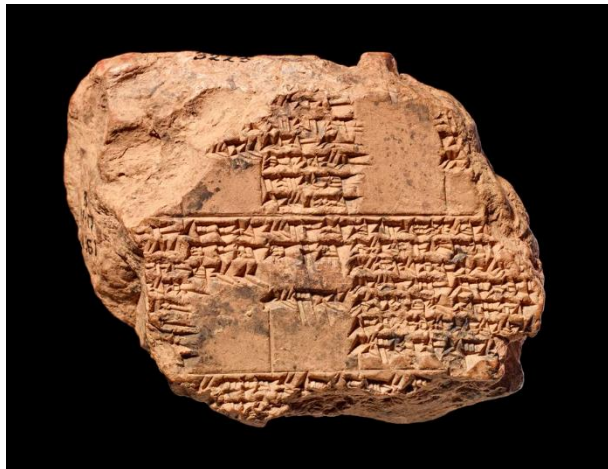
De eerste helft van de zeventigste week (van het jaar 27 tot 31) omvat de drieënhalf jaar durende aardse bediening van Jezus, waarin Hij het genadeverbond bevestigt. In de helft van de week (in het voorjaar van 31) wordt Jezus gekruisigd en uitgeroeid. Op exact dit moment scheurt het voorhangsel. Het offer in de tempel verliest zijn betekenis als zijnde heenwijzend naar Zijn komst, want het werk was volbracht.

2.4 Het wetenschappelijke bewijs voor het startjaar

Om de profetische tijdlijn zuiver te kunnen beoordelen, is het cruciaal dat dit startjaar geen theologische aanname is, maar een objectief historisch feit.

Historici en astronomen hebben het zevende regeringsjaar van keizer Artaxerxes exact kunnen vaststellen door Bijbelse chronologie te combineren met archeologische vondsten uit de oudheid (zoals de Joodse papyrusrollen van Elephantine en de historische koningslijst van Ptolemaeus). Het meest doorslaggevende bewijs wordt echter geleverd door de Babylonische astronomische kleitabletten (die bewaard worden in het British Museum in Londen).²⁷

Een cruciaal document voor de berekening van deze tijdlijn is het kleitablet met het inventarisnummer BM 32234. Dit specifieke tablet beschrijft een reeks maansverduisteringen rond de dood van koning Xerxes en de troonopvolging door zijn zoon Artaxerxes.

Omdat moderne astronomen deze beschreven maansverduisteringen tot op de dag en het uur nauwkeurig kunnen terugrekenen, staat het begin van de regering van Artaxerxes wetenschappelijk muurvast.

Dit bewijst onweerlegbaar dat zijn zevende regeringsjaar exact in het jaar 457 voor Christus viel.²⁸ Dit biedt een hard en feitelijk fundament tegen elke mogelijke kritiek en bewijst dat de profetische klok op een exact en verifieerbaar moment is gaan tikken.

²⁴ <https://www.perspectivedigest.org/archive/27-4/the-decree-to-restore-and-build-jerusalem1>

²⁵ <https://advindicate.com/articles/2019/10/10/damsteegt-draft-1>

²⁷ https://www.britishmuseum.org/collection/object/W_1876-1117-1961

²⁸ Finegan, J. (1998). Handbook of biblical chronology. <https://archive.org/details/handbookofbiblic00fine>

2.5 De tijdelijke verharding over Israël als natie.

📖 *Romeinen 11:25* Want ik wil niet, broeders, dat u deze verborgenheid onbekend zij (opdat gij niet wijs zijt, bij uzelf), dat de verharding voor een deel over Israël gekomen is, totdat de volheid der heidenen zal ingegaan zijn.

De laatste drieënhalve jaar van de zeventigste week worden ingevuld door de apostelen die het evangelie exclusief aan de Joden prediken. Aan het einde van de zeventigste week (in het jaar 34 na Christus) wordt Stefanus gestenigd. De boodschap gaat vanaf nu vooral over naar de heidenen (dit wordt gemarkeerd door het linnen laken van Petrus en de uitstorting van de Heilige Geest op de heidenen in Handelingen 10).

📖 *Hand. 13:46,47* Maar Paulus en Barnabas, vrijmoedigheid gebruikende, zeiden: Het was nodig, dat eerst tot u het Woord Gods gesproken zou worden; doch nademaal gij hetzelve verstoort, en uzelf des eeuwigen levens niet waardig oordeelt, ziet, wij keren ons tot de heidenen. Want alzo heeft ons de Heere geboden, zeggende: Ik heb u gesteld tot een licht der heidenen, opdat gij zoudt zijn tot zaligheid, tot aan het uiterste der aarde.

De 490 jaar voor Israël waren hiermee afgesloten. Op dit punt maken bepaalde theologische stromingen (zoals de zevendedagsadventisten en andere aanhangers van de vervangingstheologie) echter een fundamentele fout. Omdat zij terecht vasthouden aan de aaneengesloten zeventig jaarweken, concluderen zij onterecht dat het theologische doek voor het fysieke volk Israël na het jaar 34 na Christus voorgoed is gevallen. Zij leren dat de kerk nu uitsluitend het geestelijke Israël is en wijzen elk profetisch of nationaal herstel voor het Joodse volk af.

Deze theorie van een definitieve afschrijving botst echter direct met de uitleg van Paulus. Hoewel er nog altijd zeventuizend waren die hun knie voor Baäl niet hadden gebogen (zoals we lezen in Romeinen 11), had Israël als natie de tijd van hun bezoeking weliswaar niet herkend, maar zij zijn door God geenszins voorgoed verworpen.

📖 *Rom. 11:12* En indien hun val de rijkdom is der wereld, en hun vermindering de rijkdom der heidenen, hoeveel te meer hun volheid!

📖 *Rom. 11:28* Zo zijn zij wel vijanden aangaande het Evangelie, om uwentwil, maar aangaande de verkiezing zijn zij beminden, om der vaderen wil.

Maar deze verharding zal niet altijd blijven, zoals geschreven:

📖 *Ezechiël 36:23-26* Want Ik zal Mijn groten Naam heiligen, die onder de heidenen ontheiligd is, dien gij in het midden van hen ontheiligd hebt; en de heidenen zullen weten, dat Ik de HEERE ben, spreekt de Heere HEERE, als Ik aan u voor hun ogen zal geheiligd zijn. Want Ik zal u uit de heidenen halen, en zal u uit al de landen vergaderen; en Ik zal u in uw land brengen. Dan zal Ik rein water op u sprengen, en gij zult rein worden; van al uw onreinigheden en van al uw drekgoden zal Ik u reinigen. En Ik zal u een nieuw hart geven, en zal een nieuwen geest geven in het binnenste van u; en Ik zal het stenen hart uit uw vlees wegnemen, en zal u een vleses hart geven.

2.5.1 De profetie over de heerser en het laatste der dagen

De theologische denkfout van de vervangingsleer zoals de zevendedagsadventisten en veel klassieke reformatoren deze leren of geleerd hebben (waarbij men stelt dat de beloften naar de christelijke kerk zijn overgegaan) breekt volledig stuk op de profetie van Jeremia. Wanneer God spreekt over de instelling van het nieuwe verbond, sluit Hij de heidenen of de kerk uiteraard niet uit, maar Hij adresseert de belofte in de allereerste plaats uiterst expliciet aan het fysieke en nationale Israël in de laatste dagen.

Dat het theologische doek voor Israël niet is gevallen, wordt onomstotelijk bevestigd in de directe aanloop naar de belofte van dit nieuwe verbond. In Jeremia 30 en de overgang naar Jeremia 31 wijst de profeet namelijk exact aan hoe dit herstel tot stand zal komen en in welke specifieke periode in de geschiedenis dit zal gebeuren.

📖 *Jeremia 30:21 - Jer. 31:1 En zijn Heerlijke zal uit hem zijn, en zijn Heerser uit het midden van hem voortkomen; en Ik zal hem doen naderen, en hij zal tot Mij genaken; want wie is hij, die met zijn hart borg worde, om tot Mij te genaken? spreekt de HEERE. En gij zult Mij tot een volk zijn, en Ik zal u tot een God zijn. Ziet, een onweder des HEEREN, een grimmigheid is uitgegaan, een aanhoudend onweder; het zal blijven op het hoofd der goddelozen. De hittigheid van des HEEREN toorn zal zich niet afwenden, totdat Hij gedaan, en totdat Hij daargesteld zal hebben de gedachten Zijns harten; **in het laatste der dagen zult gij daarop letten.** Ter zelfder tijd, spreekt de HEERE, zal Ik allen geslachten Israels tot een God zijn; en zij zullen Mij tot een volk zijn.*

Deze verzen bevatten de theologische sleutel voor het behoud van het Joodse volk. De heerser (de Messias) komt voort uit hun eigen midden. Hij is de enige die als borg kan naderen tot God om de verzoening tot stand te brengen. Waar de theorie van de vervangingsleer stelt dat deze verzoening slechts een geestelijke doorstart kreeg in de christelijke kerk, plaatst Jeremia dit grote herstel echter expliciet in een heel specifiek tijdsgewricht (het laatste der dagen).

Het is in deze uiterste eindtijd (wanneer het oordeel als een aanhoudend onweer over de goddelozen raast en de natiën zich theologisch en militair verzamelen) dat God Zijn onberouwelijke trouw toont. Exact in die periode zal Hij niet slechts een overgebleven restje, maar alle geslachten van Israël tot een God zijn. Deze theologische werkelijkheid bewijst dat de leringen die de natie definitief afschrijven, direct ingaan tegen de uitgesproken gedachten van Gods hart.

Direct daarop volgt de onomstotelijke belofte van het beloofde nieuwe verbond:

📖 *Jeremia 31:31-33 Ziet, de dagen komen, spreekt de HEERE, dat Ik met het huis van Israël en met het huis van Juda een nieuw verbond zal maken. Niet naar het verbond, dat Ik met hun vaders gemaakt heb, ten dage als Ik hun hand aangreep, om hen uit het land van Egypte uit te leiden (welk Mijn verbond zij vernietigd hebben, hoewel Ik hen getrouwd had, spreekt de HEERE). Maar dit is het verbond, dat Ik na die dagen met het huis van Israël maken zal, spreekt de HEERE: Ik zal Mijn wet in hun binnenste geven, en zal die in hun hart schrijven; en Ik zal hun tot een God zijn, en zij zullen Mij tot een volk zijn.*

God belooft hier zwart op wit dat het falen van het oude verbond (dat door hun ongehoorzaamheid werd verbroken) absoluut niet het theologische einde van Zijn relatie met de natie betekent. Integendeel, Hij kondigt voor de latere dagen een onvoorwaardelijk nieuw verbond aan.

Dit verbond rust niet langer op hun menselijke vermogen om de wet te houden, maar op Zijn goddelijke en eenzijdige ingrijpen om Zijn wet in hun hart te schrijven.

Dat de Christelijke kerk vandaag de dag deelt in de zegeningen van dit nieuwe verbond (omdat wij door het volbrachte werk van Christus als wilde ranken op de edele olijfbom zijn geënt Rom. 11), betekent theologisch absoluut niet dat de oorspronkelijke eigenaar van de olijfbom is onterfd.

Het letterlijke huis van Israël en het huis van Juda blijven de primaire erfgenamen van deze onberouwelijke belofte.

Het is een verbondsbelofte die haar uiteindelijke, massale en nationale vervulling zal vinden wanneer zij als volk gelouterd uit de uiterste benauwdheid komen en de Gezalfde zullen erkennen. Het theologische en nationale herstel van het verbondsvolk is hiermee geen afgesloten theologische geschiedenis uit de eerste eeuw, maar vormt het absolute en nog te vervullen sluitstuk van de wereldgeschiedenis.

2.5.2 De eerstelingen van het nieuwe verbond in Handelingen 2

De theologische denkfout van de vervangingsleer breekt definitief stuk wanneer we de beloften van Ezechiël 36 en Jeremia 31 naast de historische vervulling in het nieuwe testament leggen. In Ezechiël 36 vers 26 belooft God expliciet de vrucht van dit nieuwe verbond: het wegnemen van het stenen hart en het geven van een nieuwe geest in het binnenste van de mens.

Dat deze belofte in de kern aan het volk Israël is gedaan, werd op een volmaakte manier zichtbaar op de pinksterdag (zoals beschreven in Handelingen 2). De uitstorting van de Heilige Geest in Jeruzalem was geen theologische start van een losgekoppelde, heidense kerk, maar was exact de beloofde uitstorting van die nieuwe geest in het binnenste van de gelovige Joden. De apostelen en de duizenden Joden die op die dag in Jeruzalem tot geloof kwamen, waren letterlijk de theologische eerstelingen van dit onberouwelijke nieuwe verbond. Zij ontvingen als allereersten het beloofde vlezen hart, exact zoals de profeten hadden voorgezegt.

 Handelingen 2:36 Zo wete dan zekerlijk het ganse huis Israels, dat God Hem tot een Heere en Christus gemaakt heeft, namelijk dezen Jezus, Dien gij gekruist hebt.

Het is theologische willekeur om te stellen dat deze Joodse eerstelingen op de pinksterdag wél deel hadden aan de letterlijke belofte van Ezechiël, maar dat de massale en nationale vervulling (het verzamelen uit de heidenen en het reinigen van het gehele huis van Israël, zoals in exact hetzelfde tekstgedeelte staat beschreven) plotseling vergeestelijkt en op de westerse kerk toegepast moet worden. Wat op de pinksterdag in Jeruzalem met de Joodse eerstelingen is begonnen, zal God in de laatste dagen voleindigen wanneer Hij het gehele overblijfsel van Zijn fysieke verbondsvolk dat nieuwe hart zal geven.

2.6 De historische consequentie in het jaar zeventig

In het jaar 70 na Christus vindt uiteindelijk de fysieke uitvoering van het oordeel plaats. De Romeinen verwoesten de tempel en staken de offerdienst definitief. Dit was het directe historische gevolg van de verwerping van de Messias in de zeventigste week. Op grond van de profetie van Daniël hadden zij de tijd van hun bezoeking exact kunnen weten.

 *Lukas 19: 44 En zullen u tot den grond nederwerpen, en uw kinderen in u; en zij zullen in u den enen steen op den anderen steen niet laten; **daarom dat gij den tijd uwer bezoeking niet bekend hebt.***

Jezus opende later weliswaar het verstand van de Emmaüsgangers, maar deed dat niet zonder een stevige berisping.

 Lukas 24:25 En Hij zeide tot hen: O onverstandigen en tragen van hart, om te geloven al hetgeen de profeten gesproken hebben!

De verwoesting van de tweede tempel door de Romeinen was geen profetische pauze, maar het definitieve, Goddelijke oordeel. In Lukas 19 spreekt Jezus uit dat het huis tot de grond toe afgebroken zou worden, exact omdat de leiders de tijd van hun bezoeking niet hadden gekend. Zij hadden op basis van de ononderbroken tijdlijn uit Daniël 9 precies kunnen weten dat de Messias in hun midden was. De geestelijke leegte (eremos) die Jezus over het huis uitsprak, geldt onherroepelijk totdat het Joodse volk Hem als hun Verlosser zal erkennen. Een functionerende derde tempel in Jeruzalem voor een antichrist zou betekenen dat men Gods uitgesproken vloek over de berg Moria succesvol zou kunnen omzeilen, Julianus de Afvallig zou postuum gelijk krijgen in zijn poging om Jezus woorden te ontcrachten wat God op een bijzondere manier verhinderd heeft.

2.7 Het taalkundige onderscheid tussen *hieron* en *naos*

De futuristische theologie (en de theorie over een toekomstige derde tempel) leunt buitengewoon zwaar op de tweede brief aan de Thessalonicenzen. In het tweede hoofdstuk schrijft de apostel Paulus over de komst van de wetteloze die zich in de tempel van God zal zetten. Omdat futuristen

geloven in een toekomstige antichrist in de vorm van een politieke dictator, lezen zij het woord tempel in deze tekst uiterst letterlijk. Hun theologische redenering is binnen hun eigen raamwerk heel logisch. Als de antichrist fysiek in de tempel van God moet gaan zitten (en die stenen tempel staat er momenteel niet), dan wordt de herbouw van een derde tempel in Jeruzalem een absolute theologische noodzaak.

Paulus waarschuwde in 2 Thessalonicenzen 2:4 echter voor de komst van de "mens der zonde", die zich "*in den tempel Gods als een God zal zitten*".

Waar een groot deel van de moderne theologie afdwaalt in naar mijns inziens een tunnelvisie op een toekomstige, stenen Derde Tempel in Jeruzalem, ontmaskert de Griekse grondtekst eenvoudig en nuchter hier de werkelijke tragedie.

Het Nieuwe Testament hanteert namelijk geen abstracte begrippen, maar kent twee strikt gescheiden woorden voor 'tempel'. De apostelen wisten deze concepten uiterst nauwkeurig en bewust van elkaar te onderscheiden, zoals objectief is vastgelegd in de klassieke lexicon van de Strong's Concordantie:

- **Hieron** (Strong's G2411): Dit verwijst expliciet naar het fysieke gebouwencomplex in Jeruzalem, inclusief de stenen, de voorhoven en de publieke pleinen.
- **Naos** (Strong's G3485): Dit verwijst uitsluitend naar het absolute binnenste heiligdom, de ware woonplaats en zetel van God Zelf.

In Johannes 2: 19 - 21 zegt Jezus: "*Breek dezen tempel (naos) af, en in drie dagen zal Ik denzelven oprichten.*" Vers 21 verduidelijkt: "*Maar Hij sprak van den tempel (naos) Zijns lichaams.*"

Dit bewijst direct vanuit de mond van Jezus Zelf dat de ware *naos* geen gebouw in Jeruzalem is.

Toen Paulus 2 Thessalonicenzen 2:4 schreef, gebruikte hij ook niet het woord *hieron* (het fysieke stenen gebouw). Hij koos ook expliciet voor het woord *naos*. In de theologie van Paulus na Pinksteren is deze *naos* uitsluitend de metafoor voor de gelovige Gemeente (zoals hij bevestigt in 1 Korinthe 3:16 en Efeze 2:21). Dit levert het heldere exegetische bewijs dat de antichristelijke geest zich niet in een stenen gebouw in het Midden-Oosten nestelt, maar zichtbaar opstond in het hart van de christelijke kerk. Door theatraal de plaats van God op te eisen, heeft dit religieuze Babylon (Rome) vanuit de gekaapte *naos* het verbondsvolk eeuwenlang theologisch vervangen en fysiek afgeslacht, culminerend in de Holocaust o.l.v. Nazi's die op hun koppelriemen hadden staan "God mit uns"

Maar nu, in onze generatie, overtreft het moderne 'Babylon' zichzelf in haar wetteloosheid: na het fysieke geweld van de religieuze tak, doen wij hen nu ook het ultieme geestelijke kwaad aan.

Als een cynisch exportproduct dringen wij onze eigen westerse afval, de theologie van Sodom en onze wetteloosheid aan hen op, verpakt als vrijheid. We hebben hen niet de heiligheid van de ware Messias getoond, maar we besmetten het herstelde land met de ergste vorm van zonde.

Juist deze collectieve, westerse schuld (de theologische kaping van de *naos* die leidde tot eeuwenlange bloeddorst, én de hedendaagse export van de zonde van Sodom) maakt pijnlijk duidelijk dat het ware geestelijke herstel van het Joodse volk nooit vanuit het afvallige westen zal komen.

Voor Israël is er echter een diep gefundeerde hoop, onwrikbaar verankerd in het Nieuwe Verbond. Juist nu zij fysiek terugkeren naar het land van hun vaders, wordt de profetie vervuld die in Ezechiël 36 en Jeremia 31 is voorzien. Het herstelde land is momenteel nog ten prooi aan de apostasia, maar de belofte staat vast dat deze onreinheid onherroepelijk zal worden afgewassen door God Zelf:

- 📖 *Ezechiël 36:29-32 En Ik zal u verlossen van al uw onreinigheden; en Ik zal roepen tot het koren, en zal dat vermenigvuldigen, en Ik zal geen honger op u leggen. En Ik zal de vrucht van het geboomte en de inkomst des velds vermenigvuldigen; opdat gij de smaadheid des hongers niet meer ontvangt onder de heidenen. Dan zult gij gedenken aan uw boze wegen en uw handelingen, die niet goed waren; en gij zult een walging van u zelf hebben over uw*

ongerechtigheden en over uw gruwelen. Ik doe het niet om uwentwil, spreekt de Heere HEERE, het zij u bekend! Schaamt u en wordt schaamrood van uw wegen, gij huis Israëls!

2.8 De theologische en fysieke “U bocht” van de geheime opname.

Om het letterlijke futuristische scenario in hun gepauzeerde tijdlijn te laten passen, moesten de futuristen het probleem van de zogenoemde weerhouder oplossen. Paulus schrijft in de verzen zes en zeven van de tweede Thessalonicenzenbrief dat er iets of iemand is die de wetteloze momenteel nog tegenhoudt.

 2 Thessalonicensen 2:6 En nu, wat hem wederhoudt, weet gij, opdat hij geopenbaard worde te zijner eigen tijd.7 Want de verborgenheid der ongerechtigheid wordt alrede gewrocht; alleenlijk, Die hem nu wederhoudt, Die zal hem wederhouden, totdat hij uit het midden zal weggedaan worden. 8 En alsdan zal de ongerechtige geopenbaard worden, denwelken de Heere verdoen zal door den Geest Zijnsmonds, en te niet maken door de verschijning Zijner toekomst;

De dispensationalisten hebben hier de theorie aan gekoppeld dat deze weerhouder de Heilige Geest is (die volgens hen in deze specifieke bedeling uitsluitend in de Christelijke gemeente woont). Om de antichrist in de toekomst ruim baan te geven, moet deze weerhouder dus eerst van de aarde verdwijnen. Dit losten zij op door de theorie van een plotselinge en geheime opname van de gemeente te introduceren. Hiermee wijken zij fundamenteel af van de klassieke theologische uitleg.

Het Griekse woord voor tegemoet gaan (apantesis) beschrijft in de oudheid namelijk de gewoonte van burgers om een naderende koning buiten de stadspoort te ontmoeten, om hem vervolgens als een triomfator direct terug naar binnen te begeleiden.

Dit betekent dat de gelovigen Christus tegemoet gaan op het moment dat Hij daadwerkelijk onderweg is om Zijn voeten op aarde te zetten. De futuristen construeren hier echter een theologische U bocht. In hun visie gaan de gelovigen Christus niet tegemoet als Hij onderweg is om op aarde te verschijnen met Zijn heiligen, maar komt Jezus als het ware halverwege in de wolken om de gelovigen weg te rukken, waarna Hij direct weer omkeert naar de hemel.

Dit theologische concept van een onzichtbare verdwijning staat in schril contrast met Zijn daadwerkelijke wederkomst op aarde, zoals die feitelijk staat beschreven:

 Math. 24: 30,31 En alsdan zal in den hemel verschijnen het teken van den Zoon des mensen; en dan zullen al de geslachten der aarde wenen, en zullen den Zoon des mensen zien, komende op de wolken des hemels, met grote kracht en heerlijkheid. En Hij zal Zijn engelen uitzenden met een bazuin van groot geluid, en zij zullen Zijn uitverkorenen bijeenvergaderen uit de vier winden, van het ene uiterste der hemelen tot het andere uiterste derzelve.

 1 Thess. 4: 16,17 Want de Heere Zelf zal met een geroep, met de stem des archangels, en met de bazuin Gods nederdalen van den hemel; en die in Christus gestorven zijn, zullen eerst opstaan; Daarna wij, die levend overgebleven zijn, zullen te zamen met hen opgenomen worden in de wolken, den Heere tegemoet, in de lucht; en alzo zullen wij altijd met den Heere wezen.

Pas na deze (theoretisch onzichtbare) opname is volgens het futuristische scenario de weerhouder weggenomen. Dan kan de antichrist zich openbaren, mogelijk alreeds zittende in de alreeds gebouwde tempel, en het startschot geven voor de grote verdrukking van de Joden in de uitgestelde zeventigste jaarweek.

2.8.1 De drie problemen met de weerhouder in de futuristische visie.

Door de weerhouder exclusief aan de Heilige Geest (en de gemeente) te koppelen, creëren de futuristen echter ook weer andere grote theologische en historische tegenstrijdigheden. Wanneer we dit ontleden, valt hun theorie over de opname op dit punt ook weer direct in het water.

Het eerste theologische probleem is de bekering van ongelovigen. Als de Heilige Geest door een geheime opname letterlijk van de aarde wordt weggenomen, ontstaat er een onoplosbaar probleem. Futuristen leren namelijk ook dat er tijdens die laatste zeven jaar van grote verdrukking nog miljoenen mensen (waaronder het Joodse volk) tot geloof zullen komen. Dit dogma is onder andere letterlijk vastgelegd in de aantekeningen van de veelgelezen studiebijbel van Cyrus Scofield²⁹ en in populaire boeken zoals *De laatsten der aarde* van Hal Lindsey (waarin zelfs een ongekende wereldwijde opwekking ná de opname wordt voorspeld³⁰). Volgens de Bijbel is bekering en wedergeboorte echter onmogelijk zonder het directe werk van de Heilige Geest. Als de Geest niet meer op aarde is, kan er theoretisch gezien niemand meer tot Christus komen. Hun eigen theologie bijt zichzelf hier volledig in de staart.

Het tweede probleem is het negeren van de ware historische weerhouder.

Paulus en de vroege kerkvaders wisten precies wat en wie deze weerhouder was. Paulus schreef zijn brieven in de tijd van het heidense Romeinse rijk. Zolang de Romeinse keizers de absolute politieke en religieuze heerschappij hadden, kon de theologische dwaling (de pauselijke heerschappij in de kerk) niet ontstaan en de absolute macht grijpen. Het heidense Romeinse rijk was dus de historische weerhouder. Toen dat Romeinse rijk in de vijfde eeuw viel en de keizers verdwenen, ontstond er in Europa een gigantisch machtsvacuüm. Precies op dat moment greep het instituut van het pausdom de macht en zette het zich in de tempel van God (de christelijke kerk).

Paulus kon in zijn brieven niet openlijk opschrijven dat het Romeinse rijk de weerhouder was (omdat dit als direct staatsverraad zou worden gezien), maar in de vroege kerk was dit algemeen bekend. Dit is niet achteraf bedacht door reformatoren, maar is letterlijk vastgelegd door de beroemdste leiders van de vroege kerk.

De kerkvader Tertullianus (die leefde van 155 tot 240) bevestigt dat de vroege christenen wisten dat de val van het Romeinse rijk de komst van de antichrist zou inleiden. In zijn theologische werk stelt hij expliciet de vraag welk obstakel de weerhouder anders kan zijn dan de Romeinse staat³¹. Ook Johannes Chrysostomus (die leefde van 347 tot 407) legt in zijn vierde preek over de Thessalonicenzenbrief exact uit waarom Paulus in codetaal sprak.

Als Paulus openlijk had geschreven dat het Romeinse rijk zou vallen, was hij onmiddellijk als een staatsgevaarlijke rebel ter dood gebracht. Om onnodige vijandschap met de staat te voorkomen, sprak Paulus bedekt³²

Het derde probleem is dat de futuristische visie op de weerhouder slechts een theologische vluchtroute is. Omdat Francisco Ribera en de latere dispensationalisten weigerden om het pausdom en het Romeinse rijk als de historische vervulling te zien, moesten zij de identiteit van de weerhouder wel veranderen in de Heilige Geest. Dit was puur theologische acrobatiek om de weg vrij te maken voor hun theorie over een toekomstige dictator. Zodra u de historische weerhouder (het Romeinse

---

²⁹ Scofield, C. I. (1909). *The Scofield reference bible* (Aantekeningen bij Openbaring 7). Oxford University Press.

³⁰ Lindsey, H. (1970). *De laatsten der aarde* (Hoofdstuk over de grote opwekking). Novapres.

³¹ Tertullianus, Q. S. F. (circa 208). *On the resurrection of the flesh* (Chapter 24). Christian Classics Ethereal Library. https://ccel.org/ccel/tertullian/resurrection_flesh/anf03.v.viii.xxiv.html

³² Chrysostomus, J. (circa 390). *Homilies on second Thessalonians* (Homily 4). Christian Classics Ethereal Library. <https://ccel.org/ccel/schaff/npnf113/npnf113.iv.vi.iv.html>

rijk) weer op de juiste plaats zet, is er geen theologische U bocht nodig, loopt de tijdlijn vloeiend door en vervalt de noodzaak voor een toekomstige stenen tempel.

Dat deze theologische tegenstrijdigheid geen fenomeen uit het verleden is, blijkt onomstotelijk uit de theologie van hedendaagse futuristische sprekers (zoals Wim Grandia). In zijn formele uitleg over de opname en de grote verdrukking verdedigt hij de stelling dat er tijdens die toekomstige zeven jaar een enorme wereldwijde opwekking zal plaatsvinden. Hij onderwijst dat de 144.000 verzegelden uit Openbaring 7 in die periode tot geloof zullen komen en als Joodse evangelisten de wereld zullen overtrekken.³³ Deze theorie legt de spagaat van het futurisme pijnlijk bloot. Een theologische wedergeboorte en opwekking zijn Bijbels gezien fundamenteel onmogelijk zonder de directe en overtuigende werking van de Heilige Geest. Door de menigte uit Openbaring 7 te verplaatsen naar een toekomstige periode waarin de Geest (de weerhouder) zogenaamd van de aarde is weggenomen, ontmaskert het futurisme haar eigen theologische onmogelijkheid.

2.7 De theologische taalkronkel rondom de afval

Omdat de theorie van een geheime opname nergens expliciet in de Bijbel staat, moeten futuristen enorme theologische en taalkundige kronkels uithalen om hun theorie te bewijzen. Hun absolute favoriete Bijbeltekst hiervoor is 2 Thessalonicenzen 2 vers 3.

De Statenvertaling (die gebaseerd is op de betrouwbare historische grondtekst van de reformatoren, de Textus Receptus) vertaalt dit vers uiterst helder.

 2 Thess. 2:3 Dat u niemand verleide op enigerlei wijze; want die dag komt niet, tenzij dat eerst de afval gekomen zij, en dat geopenbaard zij de mens der zonde, de zoon des verderfs.

Paulus noemt hier in één adem twee absolute voorwaarden voordat de dag van Christus aanbreekt. Er moet eerst een massale afval (een theologische geloofsafval in de kerk) komen, en de mens der zonde moet geopenbaard worden.

Omdat futuristen wanhopig zoeken naar een Bijbels bewijs voor hun opname, proberen zij het Griekse woord voor afval (apostasia) een totaal andere betekenis te geven. Zij beweren dat apostasia in deze specifieke tekst geen geloofsafval betekent, maar een fysiek vertrek. Hiermee veranderen zij de afval van de kerk onterecht in de opname van de kerk.

Wanneer we de logica op deze theologische kronkel loslaten, zien we direct dat de theorie van de futuristen niet houdbaar is. Als het woord apostasia daadwerkelijk de geheime opname zou betekenen, dan zou de tekst van Paulus de volgende absurde waarschuwing bevatten.

 Dat u niemand verleide op enigerlei wijze; want de dag van Christus komt niet, tenzij dat eerst de opname gekomen zij, en dat geopenbaard zij de mens der zonde.

Dit maakt de theologie van de dispensationalisten echt onlogisch. Zij leren namelijk dat de opname de gelovigen juist weghaalt vóóordat de dag van de Heere begint en de antichrist zich openbaart. Als men het woord afval vervangt door opname, creëert men een onleesbare theologische zin. Paulus zou dan feitelijk zeggen dat de opname niet komt, tenzij eerst de opname is gekomen. Het is overduidelijk dat Paulus hier waarschuwt voor het grote theologische geloofsverval (het pausdom dat de kerk binnensloop), en absoluut niet voor een geheime ontsnapping van de gemeente.

---

³³ Grandia, W. Veelgestelde vragen. Op zijn theologische platform beantwoordt de spreker de vraag of er nog een grote wereldwijde opwekking komt. Hij betoogt hierin dat er tijdens de toekomstige zevenjarige grote verdrukking een enorme opwekking zal plaatsvinden (waarbij 144.000 Joden als evangelisten de wereld zullen overtrekken). Dit fragment illustreert exact de theologische tegenstrijdigheid van het dispensationalisme, aangezien de Heilige Geest als weerhouder in hun theorie dan al lang van de aarde is weggenomen. Online te raadplegen via: <https://wimgrandia.nl/veelgestelde-vragen/> (specifiek onder de vraag: "Komt er voor de opname van de gemeente nog een grote wereldwijde opwekking?").

2.9 De vergiftigde bron van de moderne tekstkritiek

Om deze futuristische theorieën (zoals de geheime opname en de theologische pauze) stevig te verankeren, was het herinterpreteren van een enkel Grieks woord niet voldoende. De wereldwijde acceptatie van dit theologische raamwerk ging historisch gezien onlosmakelijk hand in hand met een fundamentele verschuiving in de Bijbeltekst zelf. Men moest het betrouwbare fundament van de klassieke Reformatiebijbels loslaten om ruimte te maken voor een aangepaste grondtekst. Het is daarom geen toeval dat moderne sprekers (die dit futuristische model aanhangen) vrijwel altijd de klassieke Statenvertaling afwijzen. Zij leunen voor hun theorieën het liefst op moderne Bijbelvertalingen die gebaseerd zijn op de Nestle Aland grondtekst. Deze Griekse tekst is in de negentiende eeuw geconstrueerd door geleerden als Westcott en Hort (die er zeer liberale opvattingen op nahielden en niet geloofden in de letterlijke onfeilbaarheid van de Bijbel³⁴). In deze moderne grondtekst ontbreken plotseling talloze fundamentele verzen (zoals het slot van het Onze Vader en het bewijs voor de Drie Eenheid in 1 Johannes 5).

Wat het nog verdachter maakt (en wat naadloos aansluit bij de theologische afleidingsmanoeuvre van Francisco Ribera), is het feit dat de Nestle Aland tekst een oecumenisch project is. Vanaf de jaren zestig werken katholieke en protestantse geleerden (verenigd in de United Bible Societies) samen aan deze tekst. Het is een historisch feit³⁵ dat de top van dit comité jarenlang werd geleid door Carlo Maria Martini (een zeer invloedrijke rooms katholieke kardinaal en een absolute topman binnen de orde van de jezuïeten).³⁶

2.10 Darby en de afwijzing van de klassieke grondtekst

Wanneer we de historische lijn van het dispensationalisme en de Bijbelvertalingen doortrekken, stuiten we op een fascinerende paradox. Binnen de Vergadering van Gelovigen (de theologische geboorteplaats van de geheime opname) leest men van oudsher niet de Statenvertaling, maar geeft men de absolute voorkeur aan de zogenoemde Telos vertaling.

Veel moderne gelovigen denken ten onrechte dat deze Telos vertaling een veilige of conservatieve keuze is, maar het tegendeel is historisch waar. De Telos vertaling (die een herziening is van de eerdere Voorhoeve vertaling³⁷) is de facto de Nederlandse theologische weergave van het werk van John Nelson Darby.

John Nelson Darby (de theoloog die het wiskundige systeem van de opname en de zevenjarige verdrukking ontwierp) was natuurlijk niet de oorspronkelijke bedenker van het futurisme. Die theologische eer komt uitsluitend toe aan de jezuïet Francisco Ribera. Darby was echter wel de absolute vader van het westerse dispensationalisme en de theoloog die dit rooms katholieke verdedigingsmechanisme ongemerkt protestants maakte. Daarnaast was hij ook een van de pioniers in het loslaten van de klassieke reformatiebijbel. Darby maakte in de negentiende eeuw zijn eigen Engelse Bijbelvertaling (de Darby Bible). Bij het vertalen wees hij de klassieke Textus Receptus bewust

---

³⁴ Hort, A. F. (1896). *Life and letters of Fenton John Anthony Hort*. Macmillan and Co. (Dit boek bevat zijn persoonlijke brieven waarin hij zijn twijfels over de overgeleverde reformatiebijbel en zijn voorkeur voor de Alexandrijnse teksten uitspreekt).

³⁵ Aland, K., Black, M., Martini, C. M., Metzger, B. M., en Wikgren, A. (1968). *The Greek New Testament* (second edition). United Bible Societies. (De inleiding van dit werk noemt deze vijf namen, waaronder kardinaal Martini, als het uitvoerende comité dat besliste welke Griekse woorden werden weggelaten of toegevoegd).

³⁶ O'Grady, D. (1989). *Carlo Maria Martini: The making of an archbishop*. (Dit werk beschrijft zijn theologische loopbaan, zijn lidmaatschap van de jezuïeten en zijn enorme invloed op de moderne theologische wetenschap en de oecumene).

³⁷ Voorhoeve, H. C. (1931). *Het Nieuwe Testament* (Voorwoord bij de herziene uitgave). (Dit is de theologische voorloper van de Telos vertaling, waarin expliciet de tekstkritische keuzes van Darby worden gevolgd).

af. Hij baseerde zijn theologische keuzes op de toen net ontdekte en zwaar gecorrumpeerde Alexandrijnse manuscripten (zoals de Codex Vaticanus en de Codex Sinaiticus).³⁸ Dit waren exact dezelfde manuscripten die de liberale geleerden Westcott en Hort (en later het oecumenische comité van kardinaal Martini met de Nestle Aland tekst) gebruikten om talloze verzen uit het Nieuwe Testament te schrappen. Darby plaveide hiermee feitelijk de weg voor de acceptatie van de moderne tekstkritiek binnen de protestantse wereld. In zijn eigen Bijbelvertaling zette Darby (net als de latere Nestle Aland tekst) teksten over het slot van het Onze Vader of het overspel van de vrouw in Johannes 8 al tussen haken of liet hij ze weg.

De Telos vertaling in Nederland is een directe theologische erfenis van deze vertaalprincipes van John Nelson Darby. Dit maakt het theologische plaatje volkomen sluitend en buitengewoon onthullend. De twee grootste theologische verschuivingen in het moderne protestantisme (het accepteren van een toekomstige verdrukking met een geheime opname en het loslaten van de onfeilbare Textus Receptus ten gunste van een kritische oecumenische grondtekst³⁹) zijn niet toevallig ontstaan. Zij vinden hun gezamenlijke historische oorsprong bij exact dezelfde negentiende eeuwse groepering. Het futurisme en de moderne tekstkritiek blijken in de praktijk twee kanten van dezelfde theologische medaille te zijn.

2.11 De wortels bij de Vergadering van Gelovigen en Het Zoeklicht

Deze specifieke theorie over de opname en de grote verdrukking is in Nederland voornamelijk geplant en gepopulariseerd via twee invloedrijke stromingen.

De theologische geboorteplaats van dit westerse dispensationalisme lag in de negentiende eeuw bij de Vergadering van Gelovigen (internationaal bekend als de Plymouth Brethren). Binnen deze groepering ontwierp de theoloog John Nelson Darby dit strakke wiskundige systeem van de geheime opname en het theologische uitstel voor Israël.

Hoewel de Vergadering van Gelovigen zich ontwikkelde als een meer gesloten genootschap, fungeerde de latere stichting Het Zoeklicht (opgericht door Johannes de Heer) als een theologische luidspreker. Johannes de Heer nam de theologische blauwdruk van John Nelson Darby nagenoeg één op één over.

Door middel van zeer toegankelijke tijdschriften en andere media hebben zij deze theologie over de geheime opname en de toekomstige grote verdrukking voor het Joodse volk massaal gepopulariseerd en diep in de bredere Nederlandse kerken geplant.

Volgens deze gangbare theologie sluit de antichrist een verbond, waardoor de Joden hun stenen tempel kunnen herbouwen. Halverwege die zevenjarige periode breekt de antichrist dit verbond en neemt hij daadwerkelijk plaats in die inmiddels gebouwde derde tempel.⁴⁰ Exact deze handeling (het ontheiligen van het fysieke gebouw door daar als God plaats te nemen) vormt binnen deze theologie het gruwelijke startschot voor de verdrukking.

---

³⁸ Darby, J. N. (1890). *The Holy Scriptures: A new translation from the original languages* (Preface to the New Testament). Morrish. (In het voorwoord van zijn vertaling beschrijft Darby expliciet zijn keuze om af te wijken van de Textus Receptus en voorrang te geven aan de manuscripten uit Alexandrië en het Vaticaan).

³⁹ Ouweneel, W. J., en de Koning, H. P. (1982). *Het Nieuwe Testament: Telos vertaling* (Verantwoording). Uitgeverij Medema. (In de inleiding wordt bevestigd dat deze vertaling steunt op de moderne tekstkritiek en in de theologische traditie staat van de Vergadering van Gelovigen).

⁴⁰ Het Zoeklicht. Openbaring 11 vers 1 tot 14 (de derde tempel en de twee getuigen). In dit theologische artikel bevestigt de stichting Het Zoeklicht exact de futuristische verwachting die in deze studie wordt weerlegd. Men leert hierin openlijk dat er in de eindtijd een fysieke derde tempel in Jeruzalem zal staan, dat het verbond verbroken wordt en dat de antichrist dit gebouw halverwege zal ontheiligen door er daadwerkelijk plaats te nemen. Online te raadplegen via: <https://www.zoeklicht.nl/artikelen/openbaring-11-14-de-derde-tempel-en-de-twee-getuigen-12340>

2.12 De moderne besmetting door de rapture theologie

Dit futuristische gedachtegoed beperkt zich allang niet meer tot de klassieke dispensationalisten uit de vorige eeuw. Deze theorie heeft zich inmiddels als een theologische olievlek verspreid over de volle breedte van het hedendaagse christendom. Zowel binnen de grote evangelische en charismatische bewegingen, alsook binnen veel Messiasbelijdende gemeenten, is dit model tegenwoordig de absolute standaard geworden.

Bekende hedendaagse sprekers met een Joodse of Messiaanse achtergrond (zoals Amir Tsarfati van de organisatie Behold Israel) spelen een enorme rol in de wereldwijde verspreiding van dit gedachtegoed. In zijn boeken en videoboodschappen spreekt Amir Tsarfati onophoudelijk over deze imminente (ieder moment te verwachten) rapture of wegrukking. Ook hij hanteert exact die theologische U bocht. Amir Tsarfati voegt inhoudelijk niets nieuws toe aan het futurisme, maar hij fungeert als de moderne, zeer mediagenieke vertaler van de theologie van de Vergadering van Gelovigen. Door zijn Joodse afkomst en zijn actuele politieke updates letterlijk vanuit het hart van het Midden Oosten, klinkt zijn boodschap over de rapture voor veel westerse christenen als een uiterst authentieke waarheid. Zonder dat veel van zijn volgers het zich realiseren, leert hij hen echter een theologie over de eindtijd die geen enkele historische of authentiek Joodse oorsprong heeft. Wat begon als een theologische afleidingsmanoeuvre ter bescherming van het Vaticaan (die via de Vergadering van Gelovigen werd "geprotestantiseerd"), is ongemerkt het vaste theologische fundament geworden van miljoenen christenen wereldwijd.

2.13 Het historische perspectief van de reformatoren

Het is cruciaal om te zien hoe al deze theorieën (de profetische kloof, de derde tempel, de weerhouder en de geheime opname) als dominostenen aan elkaar vastzitten. Als er één dominosteen theologisch onjuist blijkt te zijn, valt het gehele futuristische bouwwerk in elkaar.

De vroege kerkvaders en de latere reformatoren lazen het tweede hoofdstuk van de Thessalonicenzenbrief namelijk totaal anders (zonder dat zij daar een opname of een theologische pauze voor nodig hadden). Zij wezen erop dat Paulus het woord tempel in zijn brieven vrijwel uitsluitend overdrachtelijk gebruikt voor de christelijke gemeente zelf.

 1 Kor. 3:16 *Weet gij niet, dat gij Gods tempel zijt, en de Geest Gods in u woont?*

 2 Kor. 6:16 *En wat samenvoeging heeft de tempel Gods met de afgoden? Want gij zijt de tempel des levenden Gods.*

Vanuit dat objectieve Bijbelse perspectief zagen de reformatoren de tempel van God uit deze profetie absoluut niet als een stenen gebouw in de toekomst. Zij zagen deze tempel als de wereldwijde christelijke kerk. De wetteloze (de antichrist) was in hun ogen het instituut van het pausdom dat zich letterlijk in het midden van de christelijke kerk in Europa had opgeworpen. Door goddelijke autoriteit te claimen, de titel van plaatsvervanger van Christus aan te nemen en zich boven Gods woord te stellen, zette deze religieuze macht zich feitelijk als God in de tempel van God.

Voor de reformatoren was deze profetie dus al een zichtbare en historische realiteit, waarvoor absoluut geen stenen derde tempel in Jeruzalem nodig was. Door vast te houden aan de futuristische lezing (en te zoeken naar een politieke leider in een herbouwd gebouw in het Midden Oosten), is de theologische blik van miljoenen christenen succesvol weggestuurd van de afgelopen werkelijke geschiedenis en Gods handelen daarin met Zijn kerk. Het is exact de theologische afleidingsmanoeuvre die de jezuiten in de zestiende eeuw voor ogen hadden.

3.0 De onlosmakelijke eenheid tussen Christus en de tempel

Gods zoon en de Joodse tempel mogen we nooit als twee gescheiden werkelijkheden zien.

Alles in de inrichting, de eredienst en de bloedige offers diende als schaduwen die onlosmakelijk heenwezen naar de komst van Jezus Christus. Hij is het vleesgeworden woord dat letterlijk in de tempel van Zerubbabel heeft gewandeld, vervullende woorden van de profeet Haggai:

📖 *Haggai 2:9 De heerlijkheid van dit laatste huis zal groter worden, dan van het eerste, zegt de HEERE der heirscharen; en in deze plaats zal ik vrede geven, spreekt de HEERE der heirscharen.*

Omdat hij zelf het ware offer en de ware hogepriester was, nam hij in wezen de plaats in van het gebouw.

📖 *Jesaja 53:5b de straf, die ons den vrede aanbrengt, was op Hem,*

De tempel is dan ook geen complex dat men los van de persoon van Christus kan zien.

Toen Jezus zijn offer volbracht had, scheurde het voorhangsel, waardoor het offer in de tempel zijn betekenis verloor. Vanaf dat moment was de fysieke tempeldienst haar theologische betekenis kwijt, omdat deze zijn voleinding had gevonden.

De tempel is sinds die tijd simpelweg niet meer los van de vervulling (Jezus) verkrijgbaar.

Omdat de Joodse geestelijke leiders destijds deze ware hoeksteen verwierpen, ondergroeven zij de enige ware bestaansreden van de tempel. Dit onvermijdelijke geestelijke failliet werd door Jezus ernstig bevestigd toen zijn discipelen hem de gebouwen van de tempel toonden. Hij sprak in Mattheüs 24 het oordeel uit dat er niet één steen op de andere gelaten zou worden die niet afgebroken zou worden. De theologische oorzaak van dit fysieke vonnis werd door hemzelf glashelder uitgelegd in Lukas 19:44: "*En zullen u tot den grond nederwerpen, en uw kinderen in u; en zij zullen in u den enen steen op den anderen steen niet laten; daarom dat gij den tijd uwer bezoeking niet bekend hebt.*"

Omdat de leiders, de bouwlieden van het volk Israel, de hoeksteen verworpen hadden (Ps. 118) en de tijd van de Messias (zoals geprofeteerd door Daniël) niet (h)erkend hebben, werd het Goddelijke oordeel onafwendbaar. Door hem te verwerpen, verwierp men de enige bestaansrede van de tempel, wat onherroepelijk leidde tot de fysieke verwoesting door de Romeinen en het woest (eremos) achterlaten van het huis.

3.1 Het theologische contrast met de gruwel

In deze geestelijke en fysieke leegte verscheen eeuwen later de Rotskoepel. Wanneer we dit gebouw vergelijken met de tempel van Zerubbabel, zien we een theologische tegenstelling in haar meest pure vorm. Waar de tempel diende als voorbereiding op de komst van de Zoon en het Woord als fundament had, is de Rotskoepel ontworpen als een actieve blokkade voor de Messias.

Om de absolute ernst van deze theologische verwoesting te begrijpen, moeten we Bijbels onderscheid maken tussen een valse messias (of een theologische antichrist) en de ultieme uitwissing van de Zoon. Wanneer er in de geschiedenis een valse messias of een antichristelijke macht opstaat (zoals het instituut van het pausdom in Rome dat zich de titel van plaatsvervanger van Christus aanmeet), is dat in de kern een misleiding via een vervalsing. Een dergelijke theologische macht erkent in ieder geval de fundamentele noodzaak van Gods reddingsplan (het pausdom erkent immers de historische Jezus, het kruis en de opstanding). Een dergelijk systeem eist alleen ten onrechte de goddelijke autoriteit en de bemiddeling van die redding voor zichzelf op. Een theologische vervalsing bewijst daarmee echter altijd het bestaan en de onschatbare waarde van het origineel.

Maar de theologie die in goud staat geschreven op de berg Moria is geen vervalsing, het is een uitwissing. Het is de volstreekte en ijzingwekkende ontkenning van de vleeswording van het Woord. Het erkent geen valse messias of een theologische plaatsvervanger, het claimt dat de ware Messias (als Gods Zoon en het bloedende Lam) fundamenteel onmogelijk en onnodig is. Hierin ligt de

dodelijke ernst waar de apostel Johannes voor waarschuwt. De absolute loochening van Jezus als de Zoon van God (gekomen in het vlees) is de zwaarst mogelijke theologische misdaad. Jezus zei hierover:

 Mattheüs 11:24 Doch Ik zeg u, dat het den lande van Sodom verdragelijker zal zijn in den dag des oordeels, dan u.

Het ontkent niet slechts een profetie, het amputeert het reddende hart uit de Godheid. Het degradeert God tot een afstandelijke eenheid (Yachid) die Zich niet verwaardigt om in het stof en het bloed van Zijn schepping af te dalen (Echad) om de mens te redden van zonde en schuld. Een christen die denkt dat er in de toekomst nog iets gruweligers of antichristelikers zal komen dan deze staande loochening, mist de absolute ernst van wat de ontkenning van Jezus Christus als de in het vlees gekomen Zoon van God werkelijk betekent. Er is geen zonde verwoestender, en geen gruwel groter, dan het systematisch en monumentaal afwijzen van het enige Bloed dat de wereld kan redden. De Rotskoepel en de instandhouding ervan is dan ook een regelrechte oorlogsverklaring aan het gekomen Lam, naar wie Abraham uitzag toen hij deze berg **JHWH Jireh** (De HEERE zal voorzien) noemde.

3.1.1 De overgang van bezetting naar theologische heerschappij

Om de profetische tijdlijn te kunnen volgen, is het essentieel dat we het exacte stichtingsjaar van de Rotskoepel historisch kunnen verifiëren. Het is een zeldzaam historisch gegeven dat dit gebouw die datum zelf op uiterst nauwkeurige (bijna té duidelijke) wijze prijsgeeft.

Vóór het jaar 691 na Christus was er weliswaar sprake van een islamitische bezetting, maar nog niet van een blijvende gruwel. Toen de Arabieren in 638 na Christus Jeruzalem innamen, was de Tempelberg een vuilnisbelt. De Byzantijnse christenen hadden de plek bewust verwaarloosd om te illustreren dat de Joodse tempel definitief had afgedaan. Kalief Umar liet er aanvankelijk een eenvoudige, houten gebedsplaats bouwen (de voorloper van de Al Aqsa), maar dit was geen monument van theologische loochening. In deze eerste vijftig jaar was de islamitische aanwezigheid vooral militair en fragiel. Er was nog geen in steen gebeitelde claim tegen de Zoon van God. Dit veranderde radicaal onder kalief Abd al Malik. Rond 691 of 692 na Christus werd de Rotskoepel voltooid. Dit gebouw was niet primair bedoeld als moskee (men kan er door de ronde vorm immers niet in de voorgeschreven rijen bidden), maar als een theologische triomf ter demonstratie van suprematie over het Jodendom en het christendom. Juist in dat jaar werden de gouden Kufische inscripties aangebracht die de Zoon van God expliciet en stelselmatig loochenen.⁴¹

Vanaf dat moment was er definitief sprake van een theologische heerschappij en werd de Rotskoepel het fysieke gezicht en de stem van de verwoestende gruwel. Diverse historische bronnen bevestigen dit startpunt en stellen dat het gebouw daarmee behoort tot de oudste nog bestaande islamitische bouwwerken ter wereld⁴². Laten we naar de betreffende teksten in de koepel kijken.

3.1.2 De complete tekst op de arcade in de koepel

De meest blasfemische inscriptie (maar liefst 240 meter lang) bevindt zich niet op de buitenmuur van de Rotskoepel, maar op de binnenste arcade (de achthoekige rij pilaren die het dichtst bij de Rots staat). Aan de buitenzijde van deze arcade (gericht naar de buitenmuur) staat een doorlopende tekst in de acht windstreken:

---

⁴¹ Blair, S. S. (1992). What is the date of the Dome of the Rock? (In J. Raby en J. Johns, Bayt al Maqdis, Abd al Malik's Jerusalem, Vol. 1, pagina 59 tot 87). Oxford University Press. (Deze studie bewijst dat de Kufische inscripties direct bij de voltooiing in 691 na Christus zijn aangebracht als een bewuste theologische polemieek).

⁴² Wikipedia contributors. Temple Mount. Wikipedia (The Free Encyclopedia). Geraadpleegd via de Engelstalige pagina over de Temple Mount. https://en.wikipedia.org/wiki/Temple_Mount

- **Zuid:** In de naam van God, de Barmhartige, de Genadevolle. Er is geen god dan God alleen, zonder partner. Zeg: Hij is God, de Ene, God, de Eeuwige, die niet verwekt heeft en niet verwekt is. Hij is zonder gelijke (Koran 112). Mohammed is Gods boodschapper, moge God hem zegenen.
- **Zuidwest:** In de naam van God, de Barmhartige, de Genadevolle. Er is geen god dan God alleen, zonder partner. Mohammed is Gods boodschapper. God en Zijn engelen zenden zegeningen over de Profeet.
- **West:** O jullie die geloven, zend zegeningen over hem en groet hem met alle respect (Koran 33:56). In de naam van God, de Barmhartige, de Genadevolle. Er is geen god dan God alleen. Lof...
- **Noordwest:** ...Aan God, die geen zoon heeft aangenomen en die geen partner in de heerschappij heeft, noch een beschermer uit nederigheid. Verheerlijk Hem ten zeerste (Koran 17:111). Mohammed is Gods boodschapper.
- **Noord:** Moge God, Zijn engelen en Zijn boodschappers hem zegenen en hem vrede en genade schenken. In de naam van God, de Barmhartige, de Genadevolle. Er is geen god dan God alleen, zonder partner.
- **Noordoost:** Aan Hem behoort de heerschappij en aan Hem behoort alle lof. Hij geeft leven en Hij doet sterven, Hij is machtig over alle dingen (Koran 64:1 en 57:2). Mohammed is Gods boodschapper, moge God hem zegenen en zijn voorspraak op de Dag der Opstanding voor zijn gemeenschap aanvaarden.
- **Oost:** In de naam van God, de Barmhartige, de Genadevolle. Er is geen god dan God alleen, zonder partner. Mohammed is Gods boodschapper, moge God hem zegenen. Deze koepel is gebouwd door de dienaar van God...
- **Zuidoost:** ...Abd al Malik, bevelhebber der gelovigen, in het jaar tweeënzeventig, moge God het van hem aanvaarden en tevreden met hem zijn. Amen. Heer der werelden. Lof zij God.

Afbeelding: ⁴³

De betreffende "arcade" is de binnenste ring van zuilen te zien in deze afbeelding van de opgewerkte rotskoepel, aan beide zijden is deze beschreven met betreffende gruwelijke blasfemie.

Aan de binnenzijde van deze arcade (gericht naar de heilige Rots) gaat het Kufische opschrift onverminderd fel verder:

- **Zuid:** In de naam van God, de Barmhartige, de Genadevolle. Er is geen god dan God alleen, zonder partner. Aan Hem behoort de heerschappij en aan Hem behoort alle lof. Hij geeft leven en Hij doet sterven, Hij is machtig over alle dingen. Mohammed is Gods dienaar en Zijn boodschapper.

⁴³ <https://infopediapk.weebly.com/uploads/5/8/7/9/5879298/3700841.jpg?578>

- **Zuidoost:** God en Zijn engelen zenden zegeningen over de Profeet. O jullie die geloven, zend zegeningen over hem en groet hem met alle respect. Moge God hem zegenen en hem vrede en barmhartigheid schenken. O mensen van het Boek, ga niet buiten de grenzen van jullie religie...
- **Oost:** ...en zeg niets anders dan de waarheid over God. De Messias Jezus, de zoon van Maria, was slechts Gods boodschapper, Zijn woord dat Hij aan Maria toevertrouwde, en een geest die van Hem uitging. Geloof dus in God en Zijn boodschappers. Zeg niet drie. Onthoud je.
- **Noordoost:** Er is maar één God. Het is verre van Zijn verheven majesteit dat Hij een zoon zou hebben. Hij is alles wat is in de hemel en op alles wat op de aarde is. En God is... (Noot: Letterlijk staat er in het Arabisch Subhanahu an yakuna lahu waladun. Het woord Subhanahu betekent dat God te heilig en verheven zou zijn om Zich te verlagen tot het vaderschap. Het is een retorische uitroep van afschuw tegen het Zoonschap).
- **Noord:** ...Gods dienaar, noch de engelen die dicht bij Hem zijn gestationeerd. Wie Hem minacht en hoogmoedig wordt, Hij zal hen allen tot Zich verzamelen. O God, zegen Uw boodschapper en dienaar, Jezus...
- **Noordwest:** ...Zoon van Maria. Vrede zij met hem op de dag dat hij geboren werd, op de dag dat hij stierf en op de dag dat hij levend werd opgewekt. Dat is Jezus, de zoon van Maria, in woord van waarheid, waarover zij twijfelen. Het is niet aan God om een zoon te nemen. Eer zij Hem.
- **West:** Wanneer Hij iets besluit, zegt Hij er slechts tegen: Wees, en het is. God is mijn Heer en jullie Heer. Dien Hem dus. Dit is een recht pad. God, Zijn engelen en mensen die kennis bezitten en rechtvaardigheid handhaven, getuigen dat er geen god is dan Hij. Er is geen god dan Hij...
- **Zuidwest:** ...de Almachtige, de Alwijze. De ware religie bij God is de islam. Degenen aan wie het boek werd gegeven, waren het er niet mee oneens, behalve nadat de kennis tot hen was gekomen en zij jaloers op elkaar werden. Wie niet in Gods tekenen gelooft, zal God spoedig ter verantwoording roepen. ^{44 45}

Deze teksten vormen een doorlopende band van blauw mozaïek met gouden Kufische letters. Het is de theologische belichaming van de geest van de antichrist, die volgens de apostel Johannes exact gekenmerkt wordt door het loochenen van de Vader én de Zoon (1 Johannes 2:22).

3.1.3 Het bewijs van de inscriptie en de ingemetselde vervaldatum

In de geschiedenis van de archeologie en de epigrafie (de studie van inscripties) is de Rotskoepel een zeldzaamheid. Het is een van de weinige monumenten uit de oudheid waarvan we het jaar van voltooiing tot op het jaar nauwkeurig kennen, dankzij de tekst in het gebouw zelf. Aan de binnenzijde van de arcade staat in Kufische letters het islamitische jaar van voltooiing genoteerd: 72 na de Hijra (72 AH). In onze tijdrekening komt dit overeen met het jaar 691 of 692 na Christus ^{46 47}.

⁴⁴ Inscriptions about Jesus on Islam's Dome of the Rock. Geraadpleegd via:

<https://ntbc.wordpress.com/inscriptions-about-jesus-on-islams-dome-of-the-rock-jerusalem/>

⁴⁵ The Dome of the Rock (reading its iconographic project). Geraadpleegd via:

<https://squarekufic.com/2014/09/12/the-dome-of-the-rock-reading-its-iconographic-project/>

⁴⁶ Islamic Awareness. The Arabic Islamic Inscriptions On The Dome Of The Rock In Jerusalem (72 AH of 692 CE).

Geraadpleegd via www.islamic-awareness.org

⁴⁷ Blair, S. S. (1992). What is the date of the Dome of the Rock? In J. Raby en J. Johns (Eds.), Bayt al Maqdis: Abd al Malik's Jerusalem (Vol. 1, pagina 59 tot 87). Oxford University Press. (Over de datering en de theologische polemiek van de Kufische inscripties).

Hier doet zich een opmerkelijk historisch feit voor. In 831 na Christus pleegde kalief Al Ma'mun een brutale vervalsing. Om de eer voor het gebouw op te eisen, liet hij de naam van de oorspronkelijke bouwer (Abd al Malik) weghakken en verving deze door zijn eigen naam. Hij veranderde de naam met succes, maar zijn ambachtslieden vergaten de datum aan te passen. Waardoor historici de vervalsing direct doorzagen. De inscriptie luidt daardoor tot op de dag van vandaag: *“Al Ma'mun bouwde dit... in het jaar 72”*.

Omdat historisch vaststaat dat kalief Al Ma'mun pas ruim een eeuw later leefde, is de vervalsing direct zichtbaar.⁴⁸ Tegelijkertijd zorgde juist deze slordige handeling ervoor dat de originele datum (72 AH oftewel 691 na Christus) onuitwisbaar bewaard bleef voor de lezer in de eindtijd, als de authentieke stichtingsdatum van de gruwel.

De startdatum staat dus letterlijk in goud gebeiteld op het object zelf. Je hoeft geen historicus te zijn om te gissen naar het beginpunt (het gebouw spreekt zijn eigen startdatum luid en duidelijk uit). Juist omdat de datum destijds zo trots is in-gebeiteld als een theologische triomf, functioneert zij nu als het bewijs van haar eigen tijdelijkheid. De inscriptie die de overwinning van de loochening moest vieren, is in feite de exacte code geworden aan de hand waarvan de vervaldatum van de bezetting kan worden uitgerekend.

In de Bijbelse profetie zijn data vaak verborgen of moeten ze worden afgeleid uit vagere historische gebeurtenissen. Maar bij de verwoestende gruwel op de berg Moria heeft de tegenstander zijn eigen aankomsttijd genoteerd. God heeft toegelaten dat de theologische bezetter zijn eigen stempel zette, zodat de generatie die de eindtijd zou bereiken, geen enkel excuus zou hebben om deze profetische vervulling over het hoofd te zien.

Tijdens deze grootschalige restauratie bracht Al Ma'mun tevens een tekst aan in de trommel (de binnenkant van de ring waar de gouden koepel daadwerkelijk op rust). Deze inscriptie bevat onder andere het befaamde Ayat al Kursi (het Troonvers uit Soera 2:255), dat door moslims als het krachtigste vers uit de Koran wordt beschouwd⁴⁹. Het claimt dat de Troon van Allah de hemelen en aarde omvat, waarna de tekst in de ring furieus vervolgt: *“Er is geen god dan God alleen, Hij heeft geen partner... Voorwaar, de religie bij God is de Islam.”*

Wanneer je in dit gebouw stilstaat en recht omhoog kijkt naar de koepel, lees je exact boven de Rots dit Troonvers. Hoe huiveringwekkend is dit in het licht van Gods eigen woorden? In Ezechiël 43:7 noemt de God van Israël de berg Moria namelijk: *“De plaats van Mijn troon, en de plaats van de zolen Mijner voeten”*.

Door het Troonvers exact daar te plaatsen, claimt de inscriptie dat de troon van de Schepper nu bezet wordt door een godheid die de Zoon loochent. Dit is een frontale theologische oorlog tegen het getuigenis van de Vader zelf:

📖 *Mattheüs 3:16, 17 En Jezus, gedoopt zijnde, is terstond opgeklommen uit het water, en ziet, de hemelen werden Hem geopend, en hij zag den Geest Gods nederdalen, gelijk een duive, en op Hem komen. En ziet, een stem uit de hemelen, zeggende: Deze is Mijn Zoon, Mijn Geliefde, in Denwelken Ik Mijn welbehagen heb!*

---

⁴⁸ Kessler, C. (1970). Abd al Malik's inscription in the Dome of the Rock (a reconsideration). Journal of the Royal Asiatic Society. (In dit toonaangevende academische artikel documenteert de epigraaf Christel Kessler uitgebreid hoe de naam van Abd al Malik werd weggehakt en vervangen door Abbasiden kalief Al Ma'mun, terwijl het bouwjaar 72 AH per ongeluk in het mozaïek intact werd gelaten). Online te raadplegen via: https://www.academia.edu/88122949/The_Dome_of_the_Rock_JSAI

⁴⁹ Sahih al Bukhari (Hadith 2311).

Zolang deze teksten daar staan, fungeert het bouwwerk als een ondoordringbare geestelijke blokkade. Het is het grootste en meest godslasterlijke gebouw ter wereld, het verhindert de volken (inclusief de islamitische wereld) om de Vader te leren kennen. Staande in de heilige plaats (Mattheüs 24:15) ontkent het de enige weg die Gods Woord de mens aanwijst:

📖 *Johannes 14:6 **Niemand** komt tot den Vader, dan door Mij.*

3.1.4 De bittere ironie en de spiegel van de eigen belijdenis

Binnen dit mondiale kader ontvouwt zich voor het Joodse volk een nog veel diepere en bittere ironie. Terwijl zij naar de Rotskoepel kijken als een vreemde indringer die hen de toegang tot het oude heiligdom ontzegt, herkennen zij (door de sluier waar de profeet Jesaja over sprak) nog niet de macabere spiegel die dit gebouw hun voorhoudt.

📖 *Jesaja 25:7 En Hij zal op dezen berg verslinden het bewindsel des aangezichts, waarmede alle volken bewonden zijn, en het deksel, waarmede alle natiën bedekt zijn.*

De tragiek is dat hun eigen historische belijdenis in de koepel geschreven staat. De vijandige Kufische inscripties, die al sinds 691 na Christus uitschreeuwen dat God absoluut geen Zoon heeft (*lam yalid wa lam yulad*), vormen de versteende en architectonische echo van hun eigen nationale verwerping van Jezus in de eerste eeuw.

De theologie van de islamitische bezetter op de berg komt op dit cruciale punt (de ontkenning van het Zoonschap) naadloos overeen met de belijdenis van de ongelovige Jood aan de voet van de berg. Het gebouw dat hun huis woest achterliet, draagt daarmee de onontkoombare theologische handtekening van hun eigen bouwlieden.

Pas als Jezus wederkomt wordt de weg vrijgemaakt voor het nationale berouw en de herkenning van de rechtmatige Erfgenaam:

📖 *Zacharia 12:10 Doch over het huis Davids, en over de inwoners van Jeruzalem, zal Ik uitstorten den Geest der genade en der gebeden, en zij zullen Mij aanschouwen, Dien zij doorstoken hebben, en zij zullen over Hem rouwklagen, als met de rouwklage over eenen eenigen zoon, en zij zullen over Hem bitterlijk kermen, gelijk men bitterlijk kermt over eenen eerstgeborene.*

De Rotskoepel is dan ook absoluut geen tempel, maar het massieve gedenkteken van de loochening. De theologische inscriptie op de berg (God heeft geen zoon) is de luidruchtigste uiting van de onreine geest op aarde.

Als de geprofeteerde 1335 jaar de absolute juridische grens is van deze loochening, dan is er in Gods raadsplan helemaal geen tijd of theologische ruimte meer over voor een volgende fase van menselijke dwaling. ...

De komende loutering uit Zacharia is immers finaal:

📖 *Zacharia 13:2 En het zal geschieden te dien dage, spreekt de HEERE der heirscharen, dat Ik de namen der afgoden uit het land zal uitroeien, dat zij niet meer gedacht zullen worden, en ook de profeten en den onreinen geest zal Ik uit het land doen wegtrekken.*

Zodra deze onreine geest (de demonische theologie van de loochening in en op de Rotskoepel) verdwijnt, is het land geestelijk gereinigd. De bouw van een nieuwe tempel voor een antichrist zou de onmiddellijke terugkeer van wéér een onreine geest betekenen. Dit is volkomen strijdig met de belofte van een definitieve loutering nadat het welgelukzalige tijdstip is aangebroken.

De geschiedenis van de berg Moria bewijst bovendien keer op keer dat God menselijke overmoed op die specifieke plek direct stopt. De berg accepteert in Gods voorzienigheid simpelweg geen surrogaattempel meer. In het visioen van Ezechiël zien we dat de heerlijkheid van de HEERE de stad ooit verliet, maar in het latere eindtijdsvisioen vol glorie en rechtstreeks weer terugkeert op de berg:

📖 *Ezechiël 43:2, 4 En zie, de heerlijkheid van den God van Israël kwam van den weg van het oosten [...] en de heerlijkheid des HEEREN kwam in het huis, door den weg van de poort, die den weg naar het oosten zag.*

Dit schitterende visioen beschrijft de directe komst van de Messias Zelf naar de gereinigde berg. Er is in dit gehele Bijbelse en profetische scenario simpelweg geen theologische tussenfase te vinden waarin een antichrist eerst nog jarenlang ongestoord een functionerende tempel bouwt.

De komende loutering voor het overblijfsel van het Joodse volk gaat onverbiddelijk door het vuur. Dit is de rauwe theologische voorbereiding die direct de weg plaveit voor de Koning uit Psalm 2:

 Zacharia 13:9 En Ik zal dat derde deel in het vuur brengen, en Ik zal het louteren, gelijk men zilver loutert, en Ik zal het beproeven, gelijk men goud beproeft.

De Rotskoepel is en blijft daarmee de uiterste historische grens van de loochening.

Als de theologische klok van de 1335 jaar de weg definitief vrijmaakt, dan wijkt de theologische bezetting niet voor een nieuwe misleider, maar uitsluitend voor de toekomst van ware Erfgenaam.

De berg is woest gelaten voor alle menselijke bouwlieden, net zolang totdat de hemel zich opent.

Het theologische luchtkasteel van een herbouwde tempel voor een antichrist zou de absolute en juridische bindingskracht van Jezus' eigen woorden (*totdat gij zeggen zult*) immers volledig ontkrachten.

Wanneer we nu de Rotskoepel analyseren op diezelfde verlaten plek, zien we het huiveringwekkende en theologische contrast in zijn meest pure vorm:

Gebouw	Tempel van Zerubbabel	Rotskoepel
Doel	Vorbereiding op de komst van de Zoon.	Ontkenning van het zoonschap van Jezus.
Geestelijke houding	Wachten op de Wens aller heidenen.	Blokkade voor de Wens aller heidenen.
Fundament	Het Woord dat vlees zou worden.	Tekst die zegt dat God geen Zoon heeft.

De Rotskoepel bezet de heilige plaats dus precies met een boodschap die lijnrecht ingaat tegen het volbrachte werk dat het voorhangsel deed scheuren.

3.1.5 De misvatting van de tempel in 2 Thessalonicenzen 2

De waarschuwing van de apostel Paulus in 2 Thessalonicenzen 2 wordt vaak onterecht beperkt tot een toekomstig stenen gebouw in Jeruzalem. Wie de absolute grens van Jezus over de berg Moria eerbiedigt (waarbij het huis definitief woest wordt gelaten), ziet echter dat de tempel van God in de nieuwtestamentische context een veel diepere betekenis heeft gekregen. Paulus onderwijst immers luid en duidelijk dat de ware tempel het menselijk lichaam en hart is (1 Korinthe 3:16).

In de westerse, post-christelijke wereld zien we de ultieme vervulling van deze profetie vandaag in volle gang. De mens der zonde openbaart zich in een seculier systeem dat de mens centraal stelt en God definitief ontthoort. De apostolische typering van de zoon des verderfs is daarbij een directe en huiveringwekkende echo van Judas Iskariot. In zowel Johannes 17:12 (waar Jezus spreekt over Judas) als in 2 Thessalonicenzen 2:3 (waar Paulus spreekt over de mens der zonde) staat in de Griekse grondtekst exact dezelfde woordcombinatie: ὁ υἱὸς τῆς ἀπωλείας (ho huios tēs apōleias).

Wanneer we dit taalkundig ontleden, zien we de volledige theologische parallelie:

- ὁ (ho): het bepalend lidwoord de (het wijst op een specifieke, unieke entiteit).

- υἱός (huios): het woord voor zoon (in de oosterse context betekent dit niet louter een biologische afstammeling, maar iemand die het karakter of de bestemming van iets volledig in zich draagt, vergelijkbaar met uitdrukkingen als zoon van de vrede).
- τῆς (tēs): de genitiefvorm van het lidwoord (vertaald als van de).
- ἀπωλείας (apōleias): de genitiefvorm van apōleia (wat staat voor verderf, vernietiging of volkomen ondergang).

Het is juridisch en profetisch van het grootste belang dat Paulus exact déze beladen woorden overneemt. Hij had tientallen andere Griekse termen kunnen gebruiken om een theologische misleider aan te duiden, maar door bewust te kiezen voor ho huios tēs apōleias, plakt hij onuitwisbaar het etiket van Judas Iskariot op de macht die zich in onze samenleving openbaart. Dit vertelt ons drie cruciale dingen:

1. Hetzelfde karakter: de seculiere macht die de Zoon in het Westen loochent (en de absolute maakbaarheid van het leven propageert), bezit hetzelfde intieme karakter van verraad als Judas.
2. Dezelfde oorsprong: zoals Judas voortkwam uit de directe binnenkring van Jezus, zo komt de westerse afval voort uit een cultuur die het Evangelie eeuwenlang kende en beleed, maar de Zoon nu verraadt voor eigen (economisch en autonoom) gewin.
3. Hetzelfde vonnis: door de genitief apōleias te gebruiken, wordt direct aangegeven dat deze macht bestemd is voor de absolute ondergang (het is een ideologie die in de hemel al is veroordeeld, precies zoals het vonnis over Judas al vaststond voordat hij zijn verraad met een kus voltooide).

Sinds de dagen van Noach (waar Jezus naar verwijst in Matthéüs 24) heeft de aarde een dergelijke goddeloze rebellie niet meer gezien. Onder het mom van humanistische tolerantie, liefde en menselijkheid wordt de ware theologie in het Westen volledig ontmanteld. De wetteloosheid (anomia en tevens het absolute Bijbelse kenmerk van de mens der zonde) grijpt als een geestelijke pandemie om zich heen. De wortel van dit verraad is de geldgierigheid (1 Timotheüs 6:10). Het menselijk leven is in al zijn facetten gedegradeerd tot een beheersbaar economisch en farmaceutisch product. De mens, beïnvloed door de geest van de mens der zonde, eigent zich hiermee schaamteloos de exclusieve, goddelijke macht toe over leven en dood.

Terwijl de Rotskoepel op de berg Moria een demonisch-geografische blokkade probeert te vormen tegen de terugkeer van de Zoon, vormt de hedendaagse wetteloosheid de theologische blokkade in het menselijk hart.

 Johannes 3:19-20 En dit is het oordeel, dat het licht in de wereld gekomen is, en de mensen hebben de duisternis liever gehad dan het licht; want hun werken waren boos. Want een iegelijk, die kwaad doet, haat het licht, en komt tot het licht niet, opdat zijn werken niet bestraft worden.

De mens eigent zich schaamteloos de troon van de Schepper toe door de absolute heerschappij op te eisen over de biologische scheppingsorde en over de grenzen van leven en dood (via abortus, genetische manipulatie en euthanasie). Beide machten hebben hun theologische oordeel al ontvangen. Er volgt geen stenen surrogaattempel meer, want de berg wacht in zijn woestheid puur en alleen op de openbaring van de ware Messias. Alleen Christus kan deze wereldwijde misleiding tenietdoen, en Hij zal de ongerechte verteren door de adem van Zijn mond bij de verschijning van Zijn toekomst (2 Thessalonicenzen 2:8).

3.2 De ontwikkeling van twee parallelle theologische machten.

Nu we vanuit de Bijbel en de kerkgeschiedenis hebben vastgesteld dat de profetische klok nooit op pauze is gezet en de theorie van een toekomstige derde tempel op menselijke inlegkunde berust, staan we voor de theologische vraag hoe de resterende getallen uit Daniël zich dan wél in de

geschiedenis hebben ontrold. Om deze doorlopende profetische tijdlijnen zuiver toe te passen, is het fundamenteel om eerst het geografische onderscheid binnen het boek Daniël te erkennen.

Binnen de vroege visioenen van Daniël wordt het vierde wereldrijk (het Romeinse rijk) afgebeeld als een beeld met twee ijzeren benen. Dit is een exact historisch detail. Het uitgestrekte rijk viel later in de geschiedenis daadwerkelijk uiteen in twee geografische helften (het westelijke deel met Rome als centrum en het oostelijke deel dat uiteindelijk werd gedomineerd door islamitische machten).

Omdat dit vierde rijk twee helften had, ontwikkelden zich in de geschiedenis ook twee parallelle theologische machten.

3.3 De profetie van Daniel 2 vult actueel de avondjournalen

 Daniel 2:43 En dat gij gezien hebt ijzer vermengd met modderig leem, zij zullen zich wel door menselijk zaad vermengen, maar zij zullen de een aan den ander niet hechten, gelijk als zich ijzer met leem niet vermengt.

Het is opmerkelijk dat juist de details van deze eeuwenoude profetie momenteel vrijwel dagelijks ons avondjournaal vullen. Een cruciaal detail in de profetie over het Romeinse rijk zijn namelijk de voeten van het beeld (die bestaan uit een onstabiele mix van ijzer en leem). De tekst in Daniël 2 vermeldt expliciet dat deze elementen zich wel met elkaar zullen vermengen, maar dat zij nooit een samenhangende eenheid zullen vormen.

Deze profetische beschrijving weerspiegelt de latere en huidige realiteit van het westerse rijk. Het Romeinse rijk viel historisch gezien uiteen in de verdeelde politieke staten van Europa (het ijzer). In onze moderne tijd zien we dat deze Europese staten zich in toenemende mate vermengen met de immigratie vanuit de islamitische wereld (het leem). Net zoals het visioen in Daniël 2 voorspelde, leidt deze grote demografische menging niet tot een naadloze eenheid. Het ijzer en het leem hechten niet aan elkaar. Het bevestigt het objectieve beeld dat het voormalige westerse rijk tot aan de eindtijd gekenmerkt blijft door culturele breuklijnen en onvereenigbare theologische systemen.

3.4 Een theologische en historische consequentie in Europa (Joden vs. Islam)

Het is uiterst opmerkelijk om de tijdslijn van deze ontwikkelingen te analyseren. De huidige vermenging van het ijzer en het leem vindt namelijk zijn oorsprong in de directe nasleep van de donkerste periode uit de Europese geschiedenis. Halverwege de twintigste eeuw probeerde een groot deel van Europa (legitiem gemaakt door de Neurenberger rassenwetten en uitmondend in de Holocaust) het Joodse volk systematisch uit te roeien en van het continent te verwijderen. Dit was een gewelddadige poging om een zogenaamd zuivere en ijzersterke eenheid in het westen te smeden door de dragers van het Bijbelse fundament uit te stoten.

Binnen de theologische beschouwing zien we hier een diepe wetmatige consequentie.

De Bijbel laat herhaaldelijk zien dat machten die zich tegen het Joodse volk keren, uiteindelijk hun eigen fundament ondergraven en hun eigen val inzetten. De historische ironie en de gevolgen hiervan zijn pijnlijk zichtbaar. Waar de Joodse bevolking veelal in vrede in Europa leefde en zich constructief had aangepast aan de westerse cultuur, moesten zij plotseling op gruwelijke wijze verdwijnen. Nu, in de decennia na deze tragedie, keert exact die trots van raszuiverheid zich als een historische boemerang tegen het continent. Door de ongekennde omvang van deze misdaad heeft Europa namelijk het morele recht en de overtuigingskracht verloren om nog exclusief op te komen voor het eigen volk en het behoud van de eigen identiteit. Omdat elke vorm van nationalisme besmet is geraakt door het verleden, staat het westerse rijk cultureel en politiek weerloos. Het resultaat is dat Europa nu een aanhoudende instroom en vermenging vanuit de islamitische wereld faciliteert. Hiermee haalt het westen groepen binnen die (in schril contrast met de Joden destijds) vaak een theologische haat jegens het Joodse volk meedragen en de westerse cultuur afwijzen. De eenheid die

men in het verleden via wrede uitsluiting probeerde te forceren, is juist door deze ongeremde instroom definitief onmogelijk geworden.

3.5 De samenkomst van de twee benen in de voeten.

Het beeld van het Romeinse rijk bestond uit twee benen van ijzer. Dit weerspiegelde de historische deling van het rijk in een westelijk deel (met Rome als centrum) en een oostelijk deel (met Constantinopel als centrum). Beide benen begonnen in de oudheid als het onbuigzame Romeinse ijzer. Het oostelijke been werd in de loop van de geschiedenis echter volledig veroverd en gedomineerd door de islamitische machten.

Wat wij in Europa nu ervaren als het leem dat zich mengt met het westerse ijzer, is geografisch gezien afkomstig uit het gebied van dat andere ijzeren been. Helemaal aan het einde van de tijdlijn (in de voeten van het beeld) komen de volken van het voormalige oosterse en westerse rijk weer fysiek met elkaar in aanraking op ons continent.

Deze historische eindstrijd is echter geen eenrichtingsverkeer. Waar het oosten naar het westen trok, bewoog het westen zich tegelijkertijd in de richting van het oosten. Direct na de Holocaust vond er een enorme demografische verschuiving plaats waarbij honderdduizenden Joden vanuit Europa terugkeerden naar het Midden Oosten. Met de stichting van de staat Israël in 1948 ontstond er een natie in het oosterse territorium die sterk doordrenkt was met westerse politieke en culturele invloeden. Deze vestiging bracht de westerse democratische structuur direct terug naar het oosterse gebied en plaatste de Joodse bevolking exact terug rondom het geografische brandpunt van de stad Jeruzalem.

Naast deze directe migratie heeft het westerse rijk ook geprobeerd via militaire inmenging en geopolitiek zijn westerse democratische structuren op te leggen aan islamitische landen in het Midden Oosten. Ook hier zien we de onverenigbaarheid uit Daniël 2 helder terug. Het westerse ijzer probeerde zich vast te hechten aan het oosterse leem, maar de theologische en culturele systemen bleven elkaar afstoten.

In de eindtijd lopen de twee historische tijdlijnen dus volledig door elkaar heen. Deze wederzijdse vermenging vormt het huidige instabiele wereldwijde politieke toneel, waarbij alle onverenigbare theologische breuklijnen uiteindelijk samenkomen op die ene specifieke plek in het oosten (exact waar de Rotskoepel op de berg Moria staat).

3.6 De gedeelde basisperiode van de profetie van Daniël

De vroege hoofdstukken van de profetieën van Daniël beschrijven de opkomst en de ontwikkeling van het westerse Romeinse rijk. In Daniël 2 wordt de opkomst van dit rijk als militaire wereldmacht beschreven via het visioen van het grote beeld, waarbij het ijzersterke Romeinse rijk wordt gesymboliseerd door de benen van ijzer. Daniël 7 beschrijft vervolgens de overgang van deze militaire macht naar de theologische machtsstructuur in Europa. Het visioen toont het vierde beest met de ijzeren tanden, waaruit later een opvallende kleine hoorn opkomt (wat in de historische theologie symbool staat voor de religieuze heerschappij in Rome). Tot slot bevat Daniël 9 de specifieke profetie over de militaire verwoesting van de tweede tempel en het heiligdom door het volk van een komende vorst (een objectief feit dat in het jaar 70 door de Romeinse legers werd uitgevoerd).

Binnen dit westerse kader wordt de basisperiode van 1260 dagen (of jaren) door historische verklaarders vaak toegepast op het religieuze Rome. Om deze theologische basisperiode objectief te begrijpen, is het cruciaal om te zien hoe dit getal in de Bijbel is verankerd. Het getal 1260 wordt op drie verschillende manieren geschreven (die theologisch en rekenkundig exact hetzelfde betekenen op basis van een profetische kalender waarbij een maand dertig dagen heeft). Het gaat om de termen

een tijd, tijden en een halve tijd (wat staat voor drie en een half jaar), tweeënveertig maanden en letterlijk 1260 dagen.

In Daniël 7 vers 25 wordt gesproken over de theologische macht in het westen. De tekst stelt dat de tijden en de wet in zijn hand worden overgegeven voor een tijd, tijden en een halve tijd (oftewel 1260 profetische jaren). In Daniël 12 vers 7 wordt deze zelfde basisperiode nogmaals genoemd op het moment dat de focus al volledig naar het oosten is verschoven. Binnen het boek Openbaring wordt deze gedeelde basisperiode vervolgens in detail bevestigd met de letterlijke vermeldingen van 1260 dagen en tweeënveertig maanden (zoals opgetekend in Openbaring 11, 12 en 13).

De periode van 1260 jaar fungeert hiermee als de absolute basis voor de overheersing door deze theologische machten. Daarom is het historisch verklaarbaar dat deze 1260 jaar op beide geografische gebieden van toepassing is. In het westen zien we dat de macht van het pausdom na 1260 jaar structureel begon af te brokkelen. In het oosten zien we dat exact datzelfde proces start na 1260 jaar. Gerekend vanaf de hedsjra in het jaar 622 en de bouw van de Rotskoepel markeert dit getal de eerste grote scheuren in de absolute heerschappij over de Tempelberg en het Midden Oosten. De 1260 jaar is de gedeelde fundering, waarna alleen de oosterse tijdlijn rondom de Rotskoepel verder wordt uitgebouwd naar de 1335 jaar.

3.7 De val van Babylon als westerse ontknoping

Waar het boek Daniël in de laatste hoofdstukken de focus volledig naar het oosten verlegt, richt het boek Openbaring zich voor een belangrijk deel op de afwikkeling in het westen. Binnen de historische theologie wordt het geestelijke Babylon gezien als de ultieme uiting van de westerse theologische macht (het kerkelijk Rome). Dit betekent dat de profetie voor beide helften van het voormalige Romeinse rijk een eigen, specifieke ontknoping heeft vastgelegd. De macht in het westen krijgt in het Nieuwe Testament haar eigen theologische oordeel onder de noemer van de val van Babylon.

Wanneer we echter bij de latere hoofdstukken van Daniël aankomen (vanaf hoofdstuk 8 tot en met 12), verplaatst de focus zich geografisch volledig terug naar het oosten. De aandacht richt zich daar specifiek op het Sieraadland en de aanhoudende ontheiliging van de letterlijke heilige plaats (de berg Moria).

Door de westerse kant (Babylon) en de oosterse kant (de Rotskoepel) op deze manier naast elkaar te zetten, ontstaat er een complete en logische theologische landkaart. Deze verschuiving verklaart direct waarom de verlengde tijdlijnen van 1290 en 1335 dagen uitsluitend in het laatste hoofdstuk voorkomen en niet over de val van Babylon gaan. Waar de Romeinse invloedssfeer in het westen haar eigen einde kent, ligt de uiterste profetische climax van Daniël exclusief in het oosten. Alleen de theologische macht op de berg Moria loopt trapsgewijs door naar de ultieme climax van 1335 jaar.

Het is op de Tempelberg in Jeruzalem waar de theologische tegenstander zich fysiek heeft gevestigd door de bouw van de Rotskoepel. Door dit onderscheid te maken, wordt objectief inzichtelijk waarom de langere tijdlijnen in de hiernavolgende tabellen stapsgewijs samenkomen in de huidige geopolitieke gebeurtenissen in het Midden Oosten.

Hoofdstuk in Daniël	Symbool in het visioen	Historische en theologische vervulling in het westen
Daniël 2	De benen van ijzer en de voeten van ijzer gemengd met leem	Het Romeinse wereldrijk dat historisch uiteenvalt in de verdeelde politieke staten van Europa (waarbij de huidige demografische vermenging met de islam exact het onstabiele patroon weerspiegelt)

Hoofdstuk in Daniël	Symbool in het visioen	Historische en theologische vervulling in het westen
Daniël 7	Het vierde beest met de ijzeren tanden en de kleine hoorn die later opkomt	Het militaire Romeinse rijk dat overgaat in een religieuze theologische macht (het pausdom) in Europa
Daniël 9	Het volk van een vorst dat de stad en het heiligdom zal verwoesten	De fysieke verwoesting van Jeruzalem en de tweede tempel in het jaar 70 door de Romeinse legers van Titus

4.0 Getallen en profetie in maan en zonnejaren

De theoloog Henry Grattan Guinness paste de islamitische tijdrekening toe op deze profetieën. Hij ontdekte dat de periodes van 1260, 1290 en 1335 dagen uit het boek Daniël een perfect wiskundig geheel vormen wanneer men deze op het oosten toepast. Waar de theologische macht in het westen (het pausdom) wordt afgebakend door de gedeelde basisperiode van 1260 jaar, laten deze drie opeenvolgende getallen in de oosterse tijdlijn juist een unieke, trapsgewijze afbraak van de islamitische macht zien (mits men rekent met de juiste kalender).

4.1 De tijdlijn in Islamitische maanjaren vanaf het jaar 622

Guinness nam het jaar 622 (de vlucht van Mohammed, ook wel de hedsjra genoemd) als het historische startpunt van de islamitische theologie en kalender. Omdat dit systeem in maanjaren rekent, paste hij de drie profetische periodes ook toe in maanjaren (waarbij 100 maanjaren gelijkstaan aan ongeveer 97 zonnejaren).

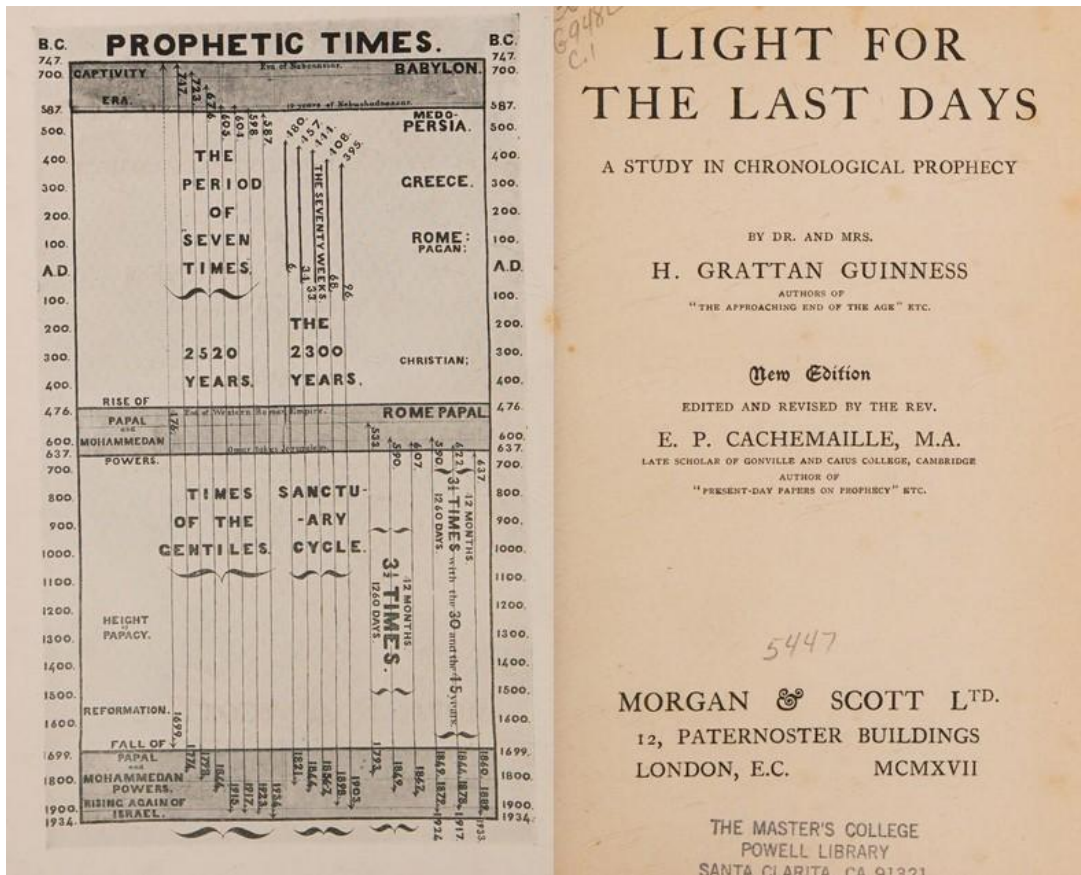
Profetische periode	Zonnejaren	Startjaar	Eindjaar	Historische vervulling
1260 maanjaren	1222 jaar	622	1844	Tolerantiedecreet getekend (afval van de islam niet langer strafbaar) ⁵⁰
1290 maanjaren	1251 jaar	622	1873	Faillissement Ottomaanse rijk (verlies van grote stukken territorium) ⁵¹
1335 maanjaren	1295 jaar	622	1917	Einde islamitische overheersing (generaal Allenby neemt Jeruzalem in) ⁵²

⁵⁰ [https://en.wikipedia.org/wiki/Edict_of_Toleration_\(1844\)](https://en.wikipedia.org/wiki/Edict_of_Toleration_(1844))

⁵¹ https://en.wikipedia.org/wiki/Ottoman_public_debt In dit artikel wordt het verloop van de financiële ineenstorting direct na de crash van 1873 historisch gedocumenteerd, inclusief de verstrekkende geopolitieke gevolgen voor het verlies van Ottomaans territorium.

⁵² https://en.wikipedia.org/wiki/Battle_of_Jerusalem

Wanneer we zelf (*in navolging* van Henry Grattan Guinness) de profetische periodes uit het boek Daniël berekenen met exacte zonnejaren, en we behouden het jaar 622 (de vlucht van Mohammed) als het historische startpunt, dan ontstaat er een parallelle tijdlijn.

Ook deze tijdlijn markeert opvallende historische omslagpunten in het Midden Oosten en de afbrokkeling van het Ottomaanse rijk. Guinness legde in zijn studies uit dat de islamitische wereld zelf een maankalender hanteert. Hij concludeerde uit zijn historische onderzoek dat de interne theologische en politieke verschuivingen binnen het islamitische rijk opmerkelijk vaak samenhangen met de berekeningen in maanjaren.

De meer fysieke en territoriale verliezen (vooral wanneer het Ottomaanse rijk territorium moest afstaan aan westerse machten die de zonnekalender hanteerden) vielen daarentegen samen met de profetische tijdlijnen in westerse zonnejaren.^{53 54}

4.2 De tijdlijn in (westerse) zonnejaren vanaf het jaar 622

Deze tabel toont de wiskundige berekening wanneer we exact 1260, 1290 en 1335 westerse zonnejaren optellen bij het islamitische startjaar 622.

⁵³ Guinness, H. G. (1878). *The approaching end of the age viewed in the light of history, prophecy, and science*. Londen (Hodder and Stoughton). <https://www.historicism.com/guinness/the-approaching-end-of-the-age>

⁵⁴ Guinness, H. G. (1886). *Light for the last days (a study of historic and prophetic past and future)*. Londen (Hodder and Stoughton). <https://www.historicism.com/guinness/light-for-the-last-days>

Profetische periode	Startjaar	Eindjaar	Historische markering in het Midden Oosten
1260 zonnejaren	622	1882	Britse bezetting van Egypte (groot territoriaal verlies) en start van de eerste Joodse immigratiegolf naar Palestina ⁵⁵
1290 zonnejaren	622	1912	De Eerste Balkanoorlog begint (het Ottomaanse rijk verliest vrijwel al zijn Europese grondgebied) ⁵⁶
1335 zonnejaren	622	1957	Nasleep van de Suezcrisis (definitieve verankering van de staat Israël en vrije scheepvaart afgedwongen door westerse machten) ⁵⁷

Wanneer we het theologische startpunt verleggen naar de fysieke ontheiliging van de berg Moria (de bouw van de Rotskoepel rond het jaar 688) en rekenen met exacte westerse zonnejaren, ontstaat er weer een opmerkelijke historische tijdlijn.

Waar de berekening vanaf het jaar 622 de institutionele val van het islamitische rijk markeerde, wijst deze berekening direct naar de territoriale veranderingen en de voortdurende theologische strijd rondom de heilige plaatsen. Deze datums vormen een objectief feitelijke onderbouwing voor uw document over de Rotskoepel.

⁵⁵ Jewish Virtual Library. Immigration to Israel (the first Aliyah). In dit historische archief wordt de start van de eerste grote immigratiegolf in het jaar 1882 feitelijk beschreven (aangejaagd door het opkomende zionisme en de vervolgingen in Oost Europa). Online te raadplegen via: <https://jewishvirtuallibrary.org/the-first-aliyah-1882-1903>

⁵⁶ https://en.wikipedia.org/wiki/First_Balkan_War

⁵⁷ Encyclopaedia Britannica. (z.d.). Suez Crisis. In dit historische overzicht wordt beschreven hoe de crisis in het voorjaar van 1957 werd afgewikkeld met de terugtrekking van Israël en de stationering van internationale troepen (UNEF) om de grenzen en de vrije scheepvaart te garanderen. Online te raadplegen via: <https://www.britannica.com/event/Suez-Crisis>

4.3 De tijdlijn in maanden vanaf de bouwdatum 688 Rotskoepel

Profetische periode	Zonnejaren	Startjaar	Eindjaar	Historische markering in het Midden Oosten
1260 maanden	1222 jaar	688	1910	Opkomst van de eerste Joodse kibboetsen en toenemende politieke spanningen ⁵⁸
1290 maanden	1251 jaar	688	1939	Publicatie van het Britse witboek dat de Joodse immigratie drastisch beperkt ⁵⁹
1335 maanden	1295 jaar	688	1983	De Joodse ondergrondse verzamelt explosieven om de Rotskoepel fysiek te verwoesten ⁶⁰

4.4 De tijdlijn in zonnejaren vanaf de bouwdatum 688 Rotskoepel

Deze tabel toont de wiskundige berekening wanneer we exact 1260, 1290 en 1335 westerse zonnejaren optellen bij het historische startpunt van de bouw van de Rotskoepel in het jaar 688. Ook deze berekening geeft opmerkelijke uitkomsten:

Profetische periode	Startjaar	Eindjaar	Historische markering in het Midden Oosten
1260 zonnejaren	688	1948	Oprichting van de staat Israël (het definitieve einde van de eeuwenlange exclusieve controle over het land)
1290 zonnejaren	688	1978	De Camp David akkoorden (de eerste historische en officiële vredesovereenkomst tussen Israël en buurland Egypte)
1335 zonnejaren	688	2023	Een ongekeerde escalatie van het conflict (de militaire aanval onder de naam Al Aqsa vloed benadrukt direct de blijvende theologische strijd om de Tempelberg)

⁵⁸ Jewish Virtual Library. The Kibbutz and Moshav (history and overview). In dit historische overzicht wordt de statistische en historische oprichting van de allereerste kibboets (Degania) in de jaren 1909 en 1910 feitelijk gedocumenteerd. Online te raadplegen via: <https://jewishvirtuallibrary.org/history-and-overview-of-the-kibbutz-movement>

⁵⁹ Regering van het Verenigd Koninkrijk. (1939). *British White Paper of 1939*. Yale Law School (The Avalon Project). Geraadpleegd via: https://avalon.law.yale.edu/20th_century/brwh1939.asp

⁶⁰ <https://passia.org/assaults-attacks-on-al-aqsa-mosque-timeline/>

4.5 Tijdlijn in maanjaren vanaf de voltooiing in het jaar 691

Profetische periode	Zonnejaren	Startjaar	Eindjaar	Historische markering in het Midden Oosten
1260 maanjaren	1222 jaar	691	1913	Het eerste Arabische congres in Parijs start het formele Arabische nationalisme ⁶¹
1290 maanjaren	1251 jaar	691	1942	De Baltimore conferentie eist voor het eerst openlijk een onafhankelijke Joodse staat ⁶²
1335 maanjaren	1295 jaar	691	1986	Escalatie op de Tempelberg door bezoeken van de Knesset en acties van Gershon Salomon ⁶³

4.6 De tijdlijn in zonnejaren vanaf de voltooiing in het jaar 691 Rotskoepel

Deze tabel toont de wiskundige berekening wanneer we exact 1260, 1290 en 1335 westerse zonnejaren optellen bij het voltooiingsjaar van de Rotskoepel in het jaar 691.

Profetische periode	Startjaar	Eindjaar	Historische markering in het Midden Oosten
1260 zonnejaren	691	1951	Moord op koning Abdoellah I van Jordanië op de Tempelberg (een gewelddadige politieke strijd exact op de locatie van de Rotskoepel en de Al Aqmoskee) ⁶⁴
1290 zonnejaren	691	1981	De nasleep van de Jeruzalemwet van 1980 waarin de stad als ondeelbare hoofdstad door Israël wettelijk is geclaimd ⁶⁵ (internationale ambassades verlaten de stad waardoor Jeruzalem vanaf dit jaar de lastige steen uit Zacharia 12 wordt) en de ontdekking van de tunnels door rabbijn Getz (wat een grote crisis veroorzaakt direct onder de Rotskoepel). ⁶⁶
1335 zonnejaren	691	2026	Het huidige jaar (waarin de geopolitieke theorie over een derde tempel wereldwijd een theologisch kookpunt bereikt) is het jaar waarin we op basis van Dan.12:11,2 en de verwijzing van Jezus naar deze profetie de val van de Rotskoepel kunnen verwachten ⁶⁷

⁶¹ https://en.wikipedia.org/wiki/Arab_Congress_of_1913

⁶² https://www.yadvashem.org/odot_pdf/Microsoft%20Word%20-%202097.pdf

⁶³ <https://www.jta.org/archive/jewish-arab-tensions-continue-to-escalate-over-temple-mount>

⁶⁴ Encyclopaedia Britannica. (z.d.). Abdullah I (king of Jordan). In dit historische dossier wordt de moord op de Jordaanse koning door een Palestijnse nationalist (exact bij de ingang van de Al Aqmoskee op de Tempelberg in 1951) feitelijk gedocumenteerd. Online te raadplegen via: <https://www.britannica.com/biography/Abdullah-I>

⁶⁵ [https://docs.un.org/en/S/RES/478\(1980\)](https://docs.un.org/en/S/RES/478(1980))

⁶⁶ <https://www.un.org/unispal/document/auto-insert-185398/>

⁶⁷ <https://www.vermanende-catechismus.nl/downloads/36490f15e53682cf93531cc93847faf3>

4.7 De belangrijkste objectieve patronen

- **Twee kalenders die elkaar bevestigen:**
De theologische kalender (maanjaren) en de westerse kalender (zonnejaren) wijzen vanuit compleet verschillende startpunten (de politieke hedsjra in 622 en de fysieke bouw in 688 en 691) allemaal naar exact dezelfde geografische plek en historische periode. Ze weven zich in elkaar als een onbreekbaar netwerk (een theologische dubbele getuigenis).
- **Een trapsgewijze afbraak:**
Het verlies van macht is geen eenmalige gebeurtenis, maar een langdurig historisch proces. Het start bij 1260 (de eerste theologische en politieke scheuren), escaleert bij 1290 (grote territoriale verliezen) en bereikt een absolute climax bij 1335 (gewelddadige acties en theologische crisissen op het tempelplein).
- **Het onweerlegbare bewijs tegen Francisco Ribera:**
De grondlegger van het futurisme stelde dat de 1260 dagen betrekking hadden op drieënhalf letterlijke jaren in de verre toekomst. Deze tabellen tonen objectief feitelijk aan dat deze getallen een aaneengesloten chronologie van meer dan twaalfhonderd jaar beschrijven. Zijn futuristische theorie (die alles buiten de geschiedenis plaatst) wordt hierdoor wiskundig en historisch onhoudbaar.
- **De constante focus op één specifieke berg:**
Vrijwel alle historische markeringspunten in de eindjaren (van de komst van generaal Allenby tot de vondst van tunnels en de plannen van de Joodse ondergrondse) concentreren zich letterlijk op één geografische locatie (de berg Moria).
- **1290 jaar vanaf 691 geeft het jaar 1981 ,**
dit jaar markeert niet alleen een fysieke crisis onder de Rotskoepel door de opgravingen van rabbijn Getz, maar ook het hoogtepunt van een wereldwijde diplomatieke breuk. Na het aannemen van de Jeruzalemwet in 1980 (waarin de stad als ondeelbare hoofdstad werd geclaimd) grepen de Verenigde Naties in. In de directe nasleep hiervan werden internationale ambassades gedwongen de stad te verlaten. Dit is een objectieve en historische vervulling van de profetie uit Zacharia 12 (waarin wordt voorspeld dat Jeruzalem een lastige steen zal worden voor alle volken). Het bevestigt opnieuw dat de profetische wiskunde niet zomaar naar incidenten wijst, maar naar de momenten waarop de stad en de tempelberg het absolute epicentrum van de wereldpolitiek worden.
- **De verankering in onze eigen tijd:** Het is buitengewoon opvallend dat de berekening in zonnejaren vanaf de voltooiing van het gebouw (1335 jaar vanaf 691) exact landt in het jaar 2026. Dit is precies het jaar waarin we op grond van Dan 12:11,12 mogen verwachten dat 1335 jarige zielsverwoestende en de heilige plaats woest latende gruwel die God in Zijn Zoon op de uiterst mogelijke blasfemische wijze op het hart trapt in anti-tekst exact tegenover de inhoud van
  - 📖 Psalm 2:6,7 *Ik toch heb Mijn Koning gezalfd over Sion, den berg Mijner heiligheid. Ik zal van het besluit verhalen: de HEERE heeft tot Mij gezegd: Gij zijt Mijn Zoon, heden heb Ik U gegeneerd.*
Exact op de plaats waar Abraham sprak dat om Hem: de komende Messias, Het Lam van God deze berg genoemd zal worden "Op den berg des HEEREN zal het voorzien worden!"
  - 📖 Genesis 22:14 *En Abraham noemde den naam van die plaats: De HEERE zal het voorzien! Waarom heden ten dage gezegd wordt: Op den berg des HEEREN zal het voorzien worden!*

Deze zes tabellen bewijzen gezamenlijk dat God de geschiedenis niet tijdelijk op pauze heeft gezet (zoals de theorie van het dispensationalisme beweert), maar dat de tijdlijnen uit Daniël met de precisie van een Zwitsers uurwerk de afgelopen eeuwen hebben gedictieerd.

5.0 De antwoorden op mogelijke kritiek

Wanneer deze zes wiskundige tabellen worden bestudeerd, zal een mogelijke tegenwerping zijn dat de geschiedenis van het Midden Oosten tussen de berekende jaartallen zeker niet heeft stilgestaan. Critici zullen wijzen op andere grote geopolitieke gebeurtenissen (zoals de Zesdaagse Oorlog in 1967 of de Jom Kippoeroorlog in 1973) die niet direct als einddatum in deze tabellen naar voren komen. Hoewel het feitelijk juist is dat de jaren tussen deze berekende data niet blanco waren, ontkracht dit het wiskundige patroon geenszins. De Bijbelse profetieën fungeren namelijk niet als een algemeen logboek voor elk politiek incident of elke militaire slag in de wereld. Zij markeren uitsluitend de fundamentele en theologische kantelpunten rondom de heerschappij over de heilige plaats op de berg Moria 4 tabellen zijn ook berekeningen a.d.h.v. profetische jaren specifiek vanaf de begin en voltooiingsdatum van de bouw van de Rotskoepel op basis van maan en zonnejaren.

Dat er zich tussentijds andere crises afspeelden, is de normale loop van een onrustige geschiedenis. Het feit dat zes onafhankelijke berekeningen (gebaseerd op zowel zonnejaren als maanjaren vanuit drie objectieve historische startmomenten) als een trechter exact samenkomen op de grote institutionele en theologische breekpunten, is buitengewoon opmerkelijk. Wat de absolute doorslag geeft, is dat in elk van de vier tabellen (gemeten vanaf de start en de voltooiing van de Rotskoepel) de uitkomst van het getal 1335 direct een belangrijke gebeurtenis op de Tempelberg raakt. Dit sluit historisch toeval wiskundig uit.

Een logische vervolgvraag is of de grote historische gebeurtenissen in de tussenliggende jaren (zoals de grote oorlog in het jaar 1973) de berekende jaartallen uit de tabellen niet minder uniek maken. Om deze kritiek feitelijk te weerleggen, moeten we een scherp onderscheid maken tussen algemene politieke onrust en specifieke theologische mijlpalen.

Jaren zoals 1973 waren geopolitiek gezien gigantisch en brachten de regio aan de rand van de afgrond. Toch bracht deze oorlog geen fundamentele of structurele verandering in de theologische of juridische status van Jeruzalem en de Tempelberg teweeg. Het was een zware militaire strijd, maar de machtsverhoudingen rondom de Rotskoepel bleven na die oorlog grotendeels hetzelfde als in de jaren daarvoor.

De jaren uit de wiskundige tabellen (zoals 1917, 1948 of de theologische crisissen in 1981 en 2026) markeren daarentegen onomkeerbare kantelpunten. Het jaar 1917 betekende het definitieve einde van de eeuwenlange islamitische heerschappij over de stad, en 1948 markeerde de geboorte van een compleet nieuwe staat (wat het exclusieve theologische monopolie over het land direct verbrak). Dit zijn geen tijdelijke oorlogs-stormen, maar permanente en structurele veranderingen in de geschiedenis.

5.1 De wiskundige samenhang rondom de Heilige plaats.

Daarnaast concentreren de profetieën uit het boek Daniël zich niet op het politieke landschap in het algemeen, maar heel specifiek op het heiligdom (de berg Moria). Er zijn talloze oorlogen in het Midden Oosten geweest, maar de momenten waarop het systeem rondom de Rotskoepel een directe juridische of fysieke klap kreeg, vallen objectief gezien exact op de berekende jaren uit de tabellen. Wat deze theologische jaren pas echt uniek maakt, is het uitsluiten van toeval door wiskundige samenhang. Een oorlog in 1973 of een opstand in 1976 is een opzichzelfstaand historisch feit. Dat een jaar als 1917 of 1948 exact wordt bereikt door met westerse zonnejaren en oosterse maanjaren te tellen vanaf het begin van de islam en de bouw van de Rotskoepel, is van een compleet andere orde.

Het is dit aaneengesloten theologische netwerk van getallen dat deze specifieke eindjaren hun unieke en objectief bewijsbare status geeft.

5.2 Het twee getuigenprincipe:

Het feit dat zowel de westerse zonnecalender als de oosterse maankalender onafhankelijk van elkaar een opbouw laten zien naar dezelfde theologische en historische momenten, vormt een belangrijke onderbouwing voor deze studie. Binnen de Bijbelse context is een uitspraak pas geldig wanneer deze wordt bevestigd door twee onafhankelijke getuigen. Het is daarbij theologisch veelzeggend dat juist de kalender van de islam de gefaseerde afname van de eigen controle over de Tempelberg in kaart brengt. Dit betekent dat moslims, door hun eigen maankalender te gebruiken, de getallen uit het boek Daniël kunnen narekenen en zo kunnen zien hoe deze wijzen naar aantoonbare historische gebeurtenissen rond Jeruzalem.

Deze opbouw (die in opeenvolgende stappen van 1260, 1290 en 1335 dagen verloopt) laat zien dat de profetie zich niet voltrekt in een nog onbekende toekomstige periode van zeven jaar, maar via aanwijsbare juridische en territoriale veranderingen. Doordat beide kalenders onafgebroken door de tijd lopen en duidelijk samenkomen in ons heden, biedt dit een feitelijk weerwoord op de theorie van Francisco Ribera. Het bevestigt het beeld dat de geschiedenis niet tijdelijk heeft stilgestaan, maar zich via een ordelijk wiskundig patroon ontwikkelt.

5.2.1 De theologische willekeur en de onhoudbare theorie van letterlijke dagen

Binnen het futuristische model (waarin men uitgaat van een nog toekomstige grote verdrukking) worden de profetische getallen uit Daniël en Openbaring steevast uitgelegd als letterlijke dagen van vierentwintig uur. Futuristen proberen de 1260 dagen, de tweeënveertig maanden en de tijd tijden en een halve tijd gezamenlijk in één theologische doos van drie en een half jaar te persen. Omdat de bijbel in Daniël 12 echter ook expliciet spreekt over 1290 en 1335 dagen, ontstaat er voor hen een onoplosbaar wiskundig probleem.

Om dit te omzeilen, verzinnen futuristische verklaarders vaak on-Bijbelse getallen (zoals 1350 dagen⁶⁸) of gebruiken zij de theologische uitvlucht dat de resterende dagen staan voor kleine gebeurtenissen die vlak na de grote verdrukking plaatsvinden. Dit is echter buitengewoon onlogisch. Binnen de ontzagwekkende schaal van Gods wereldwijde profetieën heeft een verlenging van slechts een paar letterlijke weken nauwelijks enige theologische relevantie. Het weigert bovendien de theologische sleutel toe te passen die de Schrift zelf aanreikt.

5.3 Het apocalyptische schaalmodel en de empirische bewijsvoering

Wanneer critici beweren dat het toepassen van jaren op de getallen uit Daniël 12 pure inlegkunde is (omdat Jeremia de zeventig jaar ballingschap immers wel letterlijk bedoelde), negeren zij het literaire genre van de apocalyptiek. Waar Jeremia sprak in letterlijke en historische taal, zag Daniël profetische beesten en symbolen die de gehele wereldgeschiedenis besloegen. In deze visioenen (zoals in Daniël 7 tot en met 12) wordt de wereldgeschiedenis gepresenteerd in miniatuursymbolen. Enorme wereldrijken worden gereduceerd tot enkele dieren of hoorns. De theologische logica dicteert dat wanneer de actoren schaalmodellen zijn, de tijdlijn eveneens een schaalmodel moet zijn. Een historisch imperium regeert immers geen letterlijke 1260 dagen (slechts drie en een half jaar). In een dergelijk profetisch panorama staat een symbolische dag in het visioen voor de werkelijke

---

⁶⁸ Honigh, H. (2020). 70 Jaarweken. In dit artikel tracht de stichting Israël en de Bijbel het futuristische tijdschema wiskundig sluitend te maken door het on-Bijbelse getal van 1350 dagen aan het profetische rijtje toe te voegen. De auteur stelt in de bijbehorende tabel expliciet dat deze extra dagen betrekking hebben op gebeurtenissen die vlak voor of vlak na de halve week plaatsvinden. Online te raadplegen via: <https://www.israelendebijbel.nl/nl/kennisbank-artikel/2020/10/15/70-Jaarweken>

omwenteling van de aarde om de zon (een historisch jaar). Dit is geen theologische aanname, maar een wiskundige sleutel die God Zelf in de Schrift heeft gelegd (zoals we lezen in Numeri 14 vers 34 en Ezechiël 4 vers 6).

Dat deze theologische sleutel de enige juiste is, wordt empirisch bewezen door de profetie van de zeventig weken uit Daniël 9. Het Hebreeuwse woord voor weken is hier shavuim (wat zeventallen betekent)⁶⁹. Binnen de Joodse context was dit een directe verwijzing naar het sabbatsjaar. God startte de cyclus opnieuw op en gaf het volk nogmaals exact 490 jaar (zeventig cycli van zeven jaar) tot de komst van de Messias. Wanneer we deze 490 profetische dagen letterlijk zouden nemen (circa een jaar en vier maanden), zou de tekst volstrekt betekenisloos zijn. Het theologische feit dat ook futuristen erkennen dat deze 490 dagen staan voor 490 historische jaren⁷⁰, levert ons het dwingende bewijs om ook de dagen uit Daniël 12 op diezelfde betrouwbare wijze te ontsluiten.

5.3.1 De chronologische onmogelijkheid van de eerste eeuw

Wanneer we de profetie van de verwoestende gruwel louter proberen te verklaren vanuit een letterlijke dagentelling rondom de verwoesting van de tempel door de Romeinen, stuiten we op een onoverbrugbaar theologisch en historisch probleem. Daniël 12 vers 12 verbindt een onmiskenbare welgelukzaligheid (een goddelijke zegen en bevrijding) aan het bereiken van de 1335e dag. Als we dit als letterlijke dagen zouden rekenen (een periode van ruim drie en een half jaar na het verschijnen van de heidense legers), dan ontdekken we dat er in de eerste eeuw absoluut niets gebeurde dat als een zegening of voltooiing kan worden aangemerkt. De meedogenloze belegering door Titus eindigde in een ongekende catastrofe met massale uithongering en de uitroeiing van de Joodse bewoners⁷¹. Ook voor de vroege christenen voegt een specifieke tijdsduur van 1335 dagen simpelweg niets toe aan hun historische ontsnapping naar Pella (die al plaatsvond bij de allereerste omsingeling in het jaar 66)⁷². Dit chronologische vacuüm bewijst onomstotelijk dat we de 1290 en 1335 dagen absoluut niet letterlijk in de eerste eeuw moeten zoeken.

5.3.2 Het theologische dode spoor van het jaar 1405

Wanneer we vasthouden aan het juiste jaar voor een dag principe, maar het jaar 70 na Christus als theologische startdatum nemen, bewijst de wiskunde opnieuw dat dit een doodlopende weg is. Als de 1335 profetische jaren zouden starten bij de verwoesting door Titus, dan had het eindpunt (het jaar 70 plus 1335) exact in het jaar 1405 moeten liggen. In dat jaar was de berg Moria echter stevig in handen van de islamitische Mamelukken en stond de Rotskoepel er al ruim zeven eeuwen. Er was in het jaar 1405 absoluut geen sprake van een theologische bevrijding van de berg. De geschiedenis van het jaar 1405 is profetisch gezien een absolute dode hoek, wat uitsluit dat het jaar 70 het startpunt van de telling kan zijn.

---

⁶⁹ Strong, J. (1890). The exhaustive concordance of the Bible (Hebreeuws woordenboek, ingang H7620 shabuwa). Dit woord betekent letterlijk een periode van zeven (een zevental). Binnen de theologische context van Daniël 9 en 2 Kronieken 36 verwijst dit direct naar de cycli van de sabbatsjaren (zoals ingesteld in Leviticus 25).

⁷⁰ Stichting Israël en de Bijbel. . De exacte tijdrekening van Daniël 9 (70 jaarweken). In dit document bevestigt men nadrukkelijk dat de zeventig jaarweken een aaneengesloten historische periode van 490 jaar beslaan (gebaseerd op de sabbatsjaren). Het futurisme erkent hier dus zelf de Bijbelse schaalverdeling (een dag voor een jaar), maar weigert deze vervolgens consequent toe te passen op de dagen uit Daniël 12.

⁷¹ Josephus, F. (1981). The Jewish war (G.A. Williamson, vert.). Penguin classics. (Origineel werk gepubliceerd ca. 75 na Christus). Deze Joodse historicus beschrijft als ooggetuige de verschrikkingen van de belegering door de Romeinen, waaruit volkomen blijkt dat er in de eerste eeuw geen enkele sprake was van een theologische zegening of welgelukzaligheid.

⁷² Eusebius van Caesarea. (1989). The history of the church from Christ to Constantine (G.A. Williamson, vert.). Penguin classics. (Origineel werk gepubliceerd ca. 324 na Christus). Deze vroege kerkhistoricus beschrijft de tijdige vlucht van de christelijke gemeente naar Pella in het jaar 66 (ver voor de uiteindelijke verwoesting), wat aantoont dat een letterlijke telling van 1335 dagen in de eerste eeuw voor hen absoluut geen theologische relevantie had.

5.3.3 De gruwel als theologische blokkade

Hier wringt historisch en exegetisch de schoen. Jezus spreekt in Mattheus 24 over een specifieke gruwel die letterlijk staat op de heilige plaats. In het jaar 70 waren de Romeinse legers weliswaar de meedogenloze bringers van de verwoesting, maar zij vormden geen duurzaam object. Zodra de tempel was afgebroken, vertrokken de legers en bleef de berg louter woest achter.

De Rotskoepel (opgericht in het jaar 691) is daarentegen de eerste en enige theologische macht die daar daadwerkelijk duurzaam is gaan staan. Wanneer we de 1335 dagen volgens de Bijbelse schaalverdeling toepassen op deze hemelgerende blasfemie, ontstaat er wél een onwrikbare en sluitende chronologie. In het jaar 70 was een omsingeling door moordende legers beslist niet iets wat men eerst uit de Schriften hoefde te ontcijferen. De werkelijke verwoestende gruwel is echter een geraffineerd geestelijk verraad. Dat de islamitische inscripties (die de Zoon van God keihard afwijzen als een leugen) niet in de voorhof staan, maar exact geheel rondom gepositioneerd op de plaats van het Allerheiligste (de exclusieve plek waar God Zelf troonde en waar het bloed op de grote verzoendag werd gesprekend), maakt de theologische blasfemie nog directer, arroganter en dieper⁷³. Het is de ultieme theologische bezetting van de troonzaal zelf.

Dit is een theologische dwaling die men pas ziet wanneer men de inscripties en de geschiedenis geestelijk verstaat. In het jaar 70 was de verwoesting een historisch incident, maar vandaag de dag is de Rotskoepel een compleet theologisch tijdperk dat na 1335 jaar exact tegen zijn goddelijke grens aanloopt in onze eigen generatie.

5.3.4 Het binnendringen van het futurisme in de evangelisatie onder de Joden.

Het is een uiterst tragische constatering dat deze futuristische theologie (oorspronkelijk in de zestiende eeuw ontworpen door de jezuiet Francisco Ribera om het pausdom te beschermen) inmiddels ook diep is doorgedrongen in de messiaans joodse beweging. Organisaties die met veel toewijding evangeliseren onder het Joodse volk (zoals de *Stichting Israël en de Bijbel*) bedienen zich vandaag de dag onbewust van dit theologische raamwerk uit de katholieke contrareformatie. Doordat zij theologische invloeden van mannen als John Nelson Darby, het Zoeklicht en hedendaagse sprekers als Wim Grandia hebben geadopteerd, onderwijzen zij het Joodse volk een uitgestelde zeventigste jaarweek en een toekomstige antichrist. Hiermee houden zij de ware en historische vervulling van de verwoestende gruwel (de fysieke Rotskoepel op de berg Moria) volkomen buiten beeld.

Dat deze theologische verblindings buitengewoon actueel is, blijkt wel uit de moderne mediakanalen van deze organisaties. In actuele theologische podcasts (zoals de veelbeluisterde reeksen van de stichting Israël en de Bijbel) wordt de theorie van het theologische gat openlijk gepromoot. De directeur van deze stichting (Christian Stier) onderwijst zijn luisteraars daarin letterlijk dat wij momenteel in een tijds-gat tussen de negenenzestigste en zeventigste jaarweek leven, en dat de verwoestende gruwel een nog te bouwen stenen tempel vereist⁷⁴.

Door de majestueuze getallen van 1260 en 1290 dagen zonder enig Bijbels schaalmodel te reduceren tot een letterlijke drie en een half jaar, wordt de ware historische vervulling (het einde van de

---

⁷³ Ritmeyer, L. (2006). The quest (revealing the Temple Mount in Jerusalem). In dit archeologische standaardwerk bewijst dr. Leen Ritmeyer aan de hand van historische afmetingen en uitsparingen in het fundament dat de massieve steen onder de huidige islamitische koepel de exacte vloer en locatie van het voormalige Allerheiligste is. Het archeologische bewijs is tevens te raadplegen via zijn academische platform: <https://www.ritmeyer.com>

⁷⁴ Stier, C. en Looman, J. . De 70 jaarweken uit Daniël 9 (podcast). In deze podcastreeks van de stichting Israël en de Bijbel wordt de futuristische theologie (inclusief het tijds-gat na de negenenzestigste week, een toekomstige derde tempel en het reduceren van de 1290 dagen tot letterlijke jaren) actief onderwezen als de geldende eindtijdverwachting. Beschikbaar via: <https://www.youtube.com/watch?v=Qqxsfh8ufU>

Rotskoepel, gerekend vanaf het begin van deze gruwel: 691 +1335) effectief voor de Joodse en christelijke toehoorder verborgen gehouden.

5.4 De theologische kloof en het negeren van de wiskunde

In het artikel ⁷⁵ over de zeventig jaarweken (gepubliceerd door de genoemde stichting "Israël en de Bijbel") zien we exact hoe men dit theologische spagaat probeert te verdedigen en de lezer op een theologisch dwaalspoor zet.

Het citaat uit het artikel ⁷⁶:

- ✓ *"Als na de 69e jaarweek de Heere Jezus wordt gekruisigd, zet God de tijdrekening stil. Israël heeft haar Messias verworpen en wordt tijdelijk terzijdegesteld. (...) Zo'n tijdsprong is in de Bijbelse profetie niet iets abnormaals. We zien zoiets ook in Lukas 4:18 als de Heere Jezus in de synagoge van Nazareth voorleest uit de profeet Jesaja."*

De weerlegging:

Dit is het klassieke excuus van de theologische pauzeknop.

Men probeert het lostrekken van de zeventigste jaarweek te rechtvaardigen door te verwijzen naar een moment waarop Jezus midden in een zin uit het boek Jesaja stopt met lezen. Dit is echter een theologische drogreden. De aangehaalde tekst in Jesaja bevat namelijk geen enkele tijdsbepaling of wiskundig aftelmechanisme.

We zien dit theologische principe van een tijdsprong (of een gedeeltelijke vervulling) inderdaad veelvuldig bij algemene profetische beloften. Een prachtig voorbeeld hiervan is de profetie van Joël die Petrus aanhaalt in Handelingen 2. Op de pinksterdag werd deze profetie slechts voor een gedeelte en uitsluitend in de eerstelingen vervuld. Wanneer iets echter in de eerstelingen is vervuld, zal het onherroepelijk ook nog worden vervuld in de volle oogst (aangezien veel elementen uit de context van de profetie van Joël destijds nog volkomen onvervuld bleven). Een tijdsprong in een dergelijke theologische en algemene belofte is dus uiterst logisch en veelvoorkomend.

De profetie in Daniël 9 is daarentegen een uiterst strikte en wiskundige chronologie. De engel Gabriël stelt nadrukkelijk dat er zeventig weken zijn bepaald (letterlijk afgesneden) voor het volk. Het halverwege stopzetten van een goddelijke zandloper van 490 jaar (om er vervolgens willekeurig een kloof van tweeduizend jaar tussen te plaatsen) vernietigt de volledige wiskundige integriteit van de profetie. Een tijdsprong in een algemene belofte is dus veelvoorkomend, maar in een exact genummerde aftelklok is het volstrekt on-Bijbels.

5.4.1 De absolute onbetrouwbaarheid van een theologische kloof

Een profetie die is gebaseerd op een strakke tijdchronologie kunnen heel anders zijn dan de profetieën die geen strakke tijdchronologie bevatten.

De essentie van een strakke Profetische tijdchronologie is namelijk haar doorlopende en onafgebroken karakter. Het is principieel onmogelijk om een Goddelijke tijdslijn halverwege uit elkaar te trekken. Als een theologische kloof zomaar willekeurig ergens tussen de profetische jaren zou kunnen vallen, wordt de gehele chronologie volstrekt onbetrouwbaar en zinloos.

Men zou er immers nooit meer op kunnen vertrouwen, omdat elke objectieve meetbaarheid direct verdwijnt.

---

⁷⁵ Honigh, H. (2020). 70 Jaarweken. Online te raadplegen via: <https://www.israelendebijbel.nl/nl/kennisbank-artikel/2020/10/15/70-Jaarweken>

⁷⁶ Idem

Dit principe wordt overtuigend bewezen door het handelen van Daniël zelf. Toen Daniël in de boekrollen van de profeet Jeremia las dat de ballingschap in Babel exact zeventig jaar zou duren (Daniel 9:2), kon hij blindelings op die onafgebroken tijdlijn vertrouwen. Als de theorie van een theologische pauzeknop waar zou zijn geweest, had Daniël immers nooit kunnen weten of berekenen wanneer het Joodse volk daadwerkelijk vrij zou komen. God knipte de zeventig historische jaren van Jeremia uiteraard ook niet halverwege in stukken om er zomaar een onbekende periode tussen te plaatsen.

Exact hetzelfde geldt ook voor de zeventig jaarweken uit Daniël 9. God gaf deze aaneengesloten periode van 490 jaar met als expliciet doel dat men nauwkeurig kon weten wanneer de Messias zich zou openbaren en zou sterven. Als men in deze goddelijke chronologie plotseling een niet geprofeteerd gat van inmiddels meer dan tweeduizend jaar mag laten vallen om de theologie passend te krijgen, verliest de profetie haar volledige historische bewijskracht. Wie zegt dat er niet nog meer gaten in zijn gevallen? Het theologische systeem van het futurisme degradeert Gods perfecte wiskunde hiermee tot onbetrouwbaar mensenwerk. Het suggereert dat de profeet slechts een onvolledig zicht kreeg op de dingen die met zekerheid op de tijdlijn zouden gebeuren. Volgens deze theorie was God wel bij machte om allerlei specifieke profetische details te tonen, maar was God in al die gegevens niet in staat om ook een komend gat van ruim tweeduizend jaar door te geven. Door het inlassen van onzichtbare gaten in de tijd optioneel te maken, had het volk de sterfdatum van hun Messias immers nooit meer met zekerheid aan de Schrift kunnen toetsen.

Nog een citaat uit het artikel ⁷⁷:

- ✓ *"De uiteindelijke vorst die komen zal is de antichrist, die we beschreven zien in 2 Tessalonicenzen 2:1 tot 12 en natuurlijk in Openbaring 13. (...) Halverwege de laatste jaarweek van Daniël, aan het begin van de Grote Verdrukking, zal er in de herbouwde tempel een gruwel (lett: smerig voorwerp van afgoderij) worden opgericht."*

De weerlegging:

Hier zien we hoe men de messiaanse Joden onbedoeld een theologische blinddoek voorbindt. Door te leren dat er eerst een derde tempel herbouwd moet worden voordat de gruwel kan verschijnen, kijkt men dwars door de huidige realiteit heen. De werkelijke verwoestende gruwel (de theologische en in goud gebeitelde ontkenning van de Zoon van God) staat al ruim dertien eeuwen fysiek en arrogant op exact de plek van het vroegere brandofferaltaar. Door deze gruwel uitsluitend naar een toekomstige periode van drie en een half jaar te projecteren, berooft men het Joodse volk van de actuele urgentie om de theologische bezetting van hun eigen Tempelberg te onderkennen. Men waarschuwt voor een toekomstige westerse dictator, maar men negeert de islamitische Rotskoepel volkomen ⁷⁸.

Het citaat uit het artikel:

- ✓ *"Bij de perioden van 1290 en 1350 dagen gaat het om gebeurtenissen die vlak voor of vlak na de halve week plaatsvinden."*

De weerlegging:

Dit citaat toont de ultieme theologische willekeur. Om het futuristische schema kloppend te houden, voegt de auteur hier zelfs een on-Bijbels getal (de 1350 dagen) toe aan de Heilige tekst. Het afdoen

---

⁷⁷ Honigh, H. (2020). 70 Jaarweken. Online te raadplegen via: <https://www.israelendebijbel.nl/nl/kennisbank-artikel/2020/10/15/70-Jaarweken>

⁷⁸ Honigh, H. (2020). 70 Jaarweken. In dit artikel beargumenteert de stichting Israël en de Bijbel de futuristische visie, inclusief de theorie van de pauzeknop na de 69e jaarweek en een nog toekomstige tempel met een verwoestende gruwel. Online te raadplegen via: <https://www.israelendebijbel.nl/nl/kennisbank-artikel/2020/10/15/70-Jaarweken>

van de 1290 en 1335 dagen uit Daniël 12 als onbeduidende kleine gebeurtenissen (die zogenaamd vlak voor of vlak na de grote verdrukking plaatsvinden) degradeert deze magistrale profetische wiskunde tot een nutteloos detail. Het weigert het Bijbelse schaalmodel toe te passen (het jaar voor een dag principe) dat God zelf heeft ingesteld om de machtsblokken in de wereldgeschiedenis te duiden ⁷⁹.

6.0 Wat volgt op de Rotskoepel: legers in plaats van een tempel

Binnen het futuristische raamwerk leeft de hardnekkige aanname dat de fysieke verdwijning van de Rotskoepel (de huidige theologische bezetter van de berg Moria) direct de weg vrijmaakt voor een periode van valse vrede. In dat scenario zouden de Joden ongestoord een derde tempel kunnen bouwen voor een toekomstige dictator. Wanneer we de profeten echter nauwkeurig bestuderen, zien we een totaal andere realiteit. De uiteindelijke val of ontmanteling van dit 1335 jaar oude theologische bolwerk zal geen vreedzame, langdurige bouwplaats opleveren, maar juist de ultieme katalysator die de Islam in geestelijke en fysieke onrust brengt want geestelijk gezien is de Rotskoepel de meest fysiek vijandig bouwwerk t.a.v. de Heilige Plaats, vanwege de combinatie van de uiterst demonisch blasfemische teksten op de Heilige plaats, het is het absolute Godslasterlijke negatief van :

 Psalm 2:6,7 Ik toch heb Mijn Koning gezalfd over Sion, den berg Mijner heiligheid. Ik zal van het besluit verhalen: de HEERE heeft tot Mij gezegd: Gij zijt Mijn Zoon, heden heb Ik U gegeneerd.

De val van de rotskoepel zal dus de trigger zijn voor een ongekende, gewapende invasie, de verheving van het demonische Islamist terrorisme wat we al rond Israel aanwezig zien, dit is exact wat de profeten beschrijven

De profeten Ezechiël en Zacharia schetsen een beeld dat lijnrecht ingaat tegen het idee van een jarenlang, rustig tempelbouwproject onder de vleugels van een antichristelijk vredesverdrag. Zodra de theologische blokkade op de heilige berg wankelt, zullen de omliggende natiën (die spiritueel exact gedreven worden door de theologie van de loochening die momenteel op de koepel staat geschreven) in blinde woede optrekken. Ezechiël 38 beschrijft deze massale invasie van legers uit onder andere Perzië, Togarma, Mesjeh en Put (landen die geografisch overeenkomen met de huidige islamitische as van Iran, Turkije en Noord-Afrika). Zij trekken niet op om een tempel te tolereren, maar komen "*als een wolk om het land te bedekken*" (Ezechiël 38:16).

Dat deze naderende legers het niet voorzien hebben op een vreedzaam verdrag rondom een nieuwe tempel, maar zich expliciet richten op de absolute verovering en bezetting van de Tempelberg, is juist vandaag de dag al huiveringwekkend zichtbaar. Toen Hamas op 7 oktober 2023 hun gruwelijke aanval lanceerde, noemden zij deze militaire operatie veelzeggend de "*Al Aqsa Vloed*" (Tufan Al Aqsa). Daarmee werd direct onthuld dat hun ultieme doelwit de fysieke en theologische heerschappij over de heilige berg is. Tegelijkertijd bereidt Perzië (het huidige Iran, dat in Ezechiël 38 als hoofdmacht wordt genoemd) zich al decennia voor op deze specifieke invasie. Hun meest gevreesde en elitaire militaire eenheid draagt de naam "Al Quds Brigade" (de Jeruzalem Brigade). Hun openlijke, theologische missie is het veroveren van Jeruzalem om de islamitische claim op de berg Moria met grof geweld te handhaven, wat naadloos aansluit bij de massale invasie en omsingeling waar de profeten over spreken. Naast de openlijke dreiging vanuit Perzië (Iran) zien we een soortgelijke en uiterst profetische ontwikkeling in het huidige Turkije. In de Bijbelse volkerenlijst en de profetie van Ezechiël 38 wordt het gebied van het huidige Turkije (de regio Anatolië) aangeduid met de namen Togarma en Mesech. De Turkse president Erdogan heeft de afgelopen jaren herhaaldelijk en

---

⁷⁹ Honigh, H. (2020). 70 Jaarweken. In ditzelfde artikel tracht de auteur de resterende dagen uit Daniël 12 wiskundig weg te redeneren door de 1290 (en een onbijbels getal van 1350 dagen) af te doen als kleine gebeurtenissen vlak voor of na de helft van de jaarweek. Online te raadplegen via: <https://www.israelendebijbel.nl/nl/kennisbank-artikel/2020/10/15/70-Jaarweken>

onomwonden aanspraak gemaakt op de heilige stad. In oktober 2020 sprak hij het Turkse parlement toe met de geopolitiek beladen woorden dat Jeruzalem "onze stad, een stad van ons" is (waarbij hij direct verwees naar de eeuwenlange islamitische en Ottomaanse heerschappij over de berg Moria)⁸⁰. Turkije werpt zich steeds nadrukkelijker op als de absolute militaire en theologische beschermheer van de Rotskoepel en de Al Aqsa moskee. Dat dit immense militaire land zich in onze generatie openlijk afkeert van westerse bondgenoten en theologische allianties smeedt met Iran, is de ernstige geopolitieke formatie van exact die legermacht die Ezechiël duizenden jaren geleden al zag samentrekken tegen de heilige bergen van Israëel.

Ook Zacharia spreekt volstrekt niet over een antichrist in een stenen tempel, maar over een stroom van vijandige legers die Jeruzalem omsingelen en de stad tot een slagveld maken.

 Zacharia 14:2 Want Ik zal alle heidenen tegen Jeruzalem ten strijde verzamelen; en de stad zal ingenomen, en de huizen zullen geplunderd, en de vrouwen zullen geschonden worden; en de helft der stad zal uitgaan in de gevangenis; maar het overige des volks zal uit de stad niet uitgeroeid worden.

Dit conflict vormt het absolute sluitstuk van de loutering van het Joodse volk. Tegelijkertijd mogen we niet vergeten dat dit wereldwijde oordeel zich eveneens voltrekt over het afvallige christendom. Zij die God niet met eerbied vrezen en Zijn geboden niet onderhouden (zoals de nadrukkelijke opdracht uit Psalm 2 vers 12 om de Zoon te kussen) zullen absoluut niet ontkomen aan het zware vonnis dat over het geestelijke Babylon valt. De apostel Paulus richt deze uiterst ernstige waarschuwing dan ook direct aan de heidenen die in de olijfbom zijn geënt:

 Romeinen 11:22 Zie dan de goedertierenheid en de strengheid van God; de strengheid wel over degenen, die gevallen zijn, maar de goedertierenheid over u, indien gij in de goedertierenheid blijft; anderszins zult ook gij afgehouden worden.

Waar futuristen wachten op een theologische verleiding in een gebouw, beschrijft Zacharia 13:8 tot en met 14:4 een huiveringwekkende, fysieke oordeelsperiode. De profetie spreekt over een tijd waarin twee derde deel zal worden uitgeroeid, en het overgebleven derde deel letterlijk door het vuur gelouterd zal worden (Zacharia 13:9). Deze immense militaire en geestelijke crisis (veroorzaakt door een gewelddadige invasie van legers en niet door een politiek rollenspel in een derde tempel) drijft het Joodse overblijfsel tot de uiterste noodkreet om de ware Messias.

Het is als directe, goddelijke reactie op deze gewapende invasie en loutering (en niet als reactie op de inwijding van een tempel) dat de Heere God Zelf zal uittrekken om te strijden.

 Zacharia 14:3-4 En de HEERE zal uittrekken, en Hij zal strijden tegen die heidenen, gelijk ten dage als Hij gestreden heeft, ten dage des strijds. En Zijn voeten zullen te dien dage staan op den Olijfberg, die voor Jeruzalem ligt, tegen het oosten...

Hoewel futuristen erkennen dat de wereldgeschiedenis uiteindelijk uitloopt op een wereldwijde legermacht die tegen Jeruzalem optrekt, schuiven zij dit conflict in de tijd vooruit. Binnen hun theologie moet er immers eerst nog een antichristelijk vredesverdrag komen, gevolgd door een periode van rustige tempelbouw en een herstelde offerdienst. Zij wachten op een theologische verleiding in een nog te bouwen stenen tempel. Daarmee negeren zij volkomen dat de gruwelijke loochening al dertien eeuwen lang op de berg staat. De omliggende natiën bereiden zich vandaag de dag absoluut niet voor op een valse vrede rondom een Joodse tempel, maar worden geopolitiek en geestelijk exact in positie gebracht voor de massale invasie uit Ezechiël 38. Het theologische decor voor de wederkomst van Christus is dus absoluut geen rustig functionerende derde tempel met een offerdienst voor een antichrist. Het decor is een brandend slagveld waarop een omsingeld en

---

⁸⁰ The Times of Israel. (2020, 1 oktober). Erdogan: 'Jerusalem is our city, a city from us'. <https://www.timesofisrael.com/jerusalem-is-our-city-turkeys-erdogan-declares/>

gelouterd overblijfsel de tijd van hun bezoek eindelijk erkent en het in diepe afhankelijkheid uitschreeuwt: "Gezegend is Hij, Die komt in den Naam des Heeren!"

6.1 De theologische spagaat rondom de Abraham akkoorden

Deze futuristische theologie leidt in onze moderne tijd tot een uiterst merkwaardige politieke en geestelijke spagaat. Aan de ene kant zien we dat westerse evangelische leiders (zoals de aanhangers van christelijk zionisme) enorme politieke druk uitoefenen om de staat Israël onvoorwaardelijk te steunen. Zij juichten de verplaatsing van de Amerikaanse ambassade naar Jeruzalem luidkeels toe. Maar aan de andere kant observeren ditzelfde leiderschap en hun volgers de recente politieke ontwikkelingen, zoals de Abraham akkoorden, door een uiterst donkere theologische bril. Omdat futuristen de profetie uit Daniël 9 vers 27 (waarin gesproken wordt over het versterken van een verbond voor één week) uitsluitend in de toekomst plaatsen, zijn zij voortdurend op zoek naar een politiek vredesverdrag dat door een komende antichrist gesloten of uitgebreid zal worden. Toen de Abraham akkoorden in 2020 werden getekend, was de reactie binnen de futuristische wereld dan ook uiterst paradoxaal. Men prees het enerzijds als een diplomatieke overwinning voor Israël, maar eschatologisch (in hun eindtijdverwachting) werd het door talloze sprekers direct aangemerkt als de blauwdruk en het fundament voor de komende valse vrede.

Binnen hun theologische raamwerk moet er immers een internationaal compromis komen dat de Joden toestaat om hun langverwachte derde stenen tempel te bouwen op de berg Moria. Futuristen zien akkoorden waarbij islamitische landen de banden met Israël aanhalen, als het absolute bewijs dat zo een toekomstig compromis over de Tempelberg (en het toestaan van een Joodse offerdienst) binnen handbereik ligt. Zij wachten op een politieke leider die dit verdrag zal bezegelen. Juist deze theologische fixatie op hedendaagse politieke verdragen en de verwachting van een valse vrede in de toekomst, toont de tragiek van het futurisme aan.

Deze theologische fixatie op hedendaagse politieke figuren leidt soms tot ronduit absurde complottheorieën. Binnen de meer sensationele stromingen van het westerse futurisme waren sommigen zelfs naar Jared Kushner (de schoonzoon van Donald Trump en de hoofdarchitect van de Abraham akkoorden) als een mogelijke kandidaat voor de rol van de antichrist. Men verbond zijn diplomatieke inspanningen voor vrede in het Midden-Oosten direct aan hun theorie van de uitgestelde zeventigste jaarweek (het "sluiten van het verbond met velen" uit Daniël 9 vers 27). Dat de familie Kushner destijds ook nog eens eigenaar was van een prominente wolkenkrabber in New York met het adres 666 Fifth Avenue, werkte als ongekende brandstof voor deze theologische speculaties.

Dit soort theorieën legt de diepe geestelijke misleiding van het futuristische model pijnlijk bloot. Terwijl miljoenen christenen ademloos de politieke verdragen en zelfs de vastgoedportefeuilles van Amerikaanse politici analyseren om de komst van de antichrist te ontmaskeren, missen zij de ware, historische geest van de antichrist volkomen. Men tuurt naar het westen in de hoop een toekomstig politiek schaakspel rondom een valse vrede te ontcijferen, en negeert daardoor de 240 meter lange, in massief goud gebeitelde theologische oorlogsvoering die vandaag de dag al op de Rotskoepel in Jeruzalem staat geschreven.

Terwijl miljoenen Christenen intensief de politieke akkoorden in het Midden Oosten analyseren om de komst van de antichrist te voorspellen, negeren zij volkomen dat de werkelijke verwoestende gruwel al dertien eeuwen lang ononderbroken op de heilige plaats staat. Men staart zich blind op een theoretisch toekomstig vredesverdrag, en is daardoor geestelijk verdoofd voor de in goud gebeitelde theologische oorlogsvoering die vandaag de dag al op de Rotskoepel staat geschreven.

6.2 De misleiding van het teken en het sprekende beeld

Net zoals de theorieën rondom Jared Kushner en de fysieke derde tempel de blik vernauwen tot louter politiek schaakwerk, zo zaaien ook de populaire speculaties over het teken van het beest (zoals de angst voor microchips, streepjescodes of digitale banksystemen) een diepe theologische verwarring. Deze speculaties worden vrijwel altijd gedaan in een theologisch vacuüm, volkomen los van de directe en cruciale Bijbelse context. Men schetst hiermee vaak een sciencefictionachtig eindtijdlandschap waarin een doodsbanige mensheid door een technocratische wereldregering continu wordt gecontroleerd en onderdrukt. Deze visie strookt echter fundamenteel niet met het werkelijke eschatologische landschap dat de Heere Jezus en de apostelen ons hebben nagelaten.

6.2.1 Het werkelijke kenmerk van de eindtijd door Jezus en Zijn apostelen gegeven

Het absolute, door Christus Zelf aangewezen kenmerk van de eindtijd is namelijk niet een sfeer van constante angst en dwingende controle, maar juist een toestand van totale, diepe zorgeloosheid en morele bandeloosheid. Jezus trok hierbij de onwrikbare parallel met de historische dagen van Noach en Lot.

 *Lukas 17:26-30 En gelijk het geschied is in de dagen van Noach, alzo zal het ook zijn in de dagen van den Zoon des mensen. **Zij aten, zij dronken, zij namen ten huwelijk, zij werden ten huwelijk gegeven**, tot den dag, op welken Noach in de ark ging, en de zondvloed kwam, en verdierf ze allen. Desgelijks ook, gelijk het geschiedde in de dagen van Lot; **zij aten, zij dronken, zij kochten, zij verkochten, zij plantten, zij bouwden**; Maar op den dag, op welken Lot van Sodom uitging, regende het vuur en sulfer van den hemel, en verdierf ze allen. Even alzo zal het zijn in den dag, op welken de Zoon des mensen geopenbaard zal worden.*

 *2 Petrus 2:5-10 En de oude wereld niet heeft gespaard, maar **Noach**, den prediker der gerechtigheid, zijn achtstal bewaard heeft, als Hij den zondvloed over de wereld der goddelozen heeft gebracht; En de steden van Sodoma en Gomorra tot as verbrandende met omkering veroordeeld heeft, en tot een voorbeeld gezet dengenen, die goddelooslijk zouden leven; En den rechtvaardigen **Lot**, die vermoed was van den ontuchtigen wandel der gruwelijke mensen, daaruit verlost heeft; (Want deze rechtvaardige man, wonende onder hen, heeft dag op dag zijn rechtvaardige ziel gekweld, door het zien en horen van hun ongerechte werken); Zo weet de Heere de godzaligen uit de verzoeking te verlossen, en de onrechtvaardigen te bewaren tot den dag des oordeels, om gestraft te worden; Maar allermeeest degenen, die naar het vlees in onreine begeerlijkheid wandelen, en de heerschappij verachten; die stout zijn, zichzelf behagen, en die de heerlijkheden niet schromen te lasteren.*

De tragiek van onze generatie is dat het leven in volle vaart doorgaat. Men gaat volledig op in economische voorspoed, commercie en persoonlijk genot, volkomen blind voor het naderende Goddelijke oordeel. Het ware kenmerk van het antichristelijke systeem is de anomia (de wetteloosheid), die zich niet openbaart als een angstaanjagende militaire dictatuur, maar zich vermomt als absolute vrijheid, tolerantie en hovaardij (zoals we dat vandaag de dag zien in de massale viering van de menselijke trots, de "gay-pride", op de vlakte van Sodom). Wanneer we vanuit deze bijbelse realiteit naar Openbaring 13 kijken, wordt direct duidelijk dat het teken van het beest nooit een op zichzelf staand, puur technologisch wereldoverheersend controlemiddel is, los van "een sprekend beeld". Het is de directe, dwingende consequentie van het weigeren om een sprekend beeld te aanbidden. De mensheid zal het teken van het beest dan ook niet accepteren omdat ze met de loop van een geweer worden gedwongen in een digitale gevangenis, maar puur vanuit een geestelijke verblinding of verleiding, maatschappelijke conformiteit en economisch gemak. Men wil ongestoord kunnen blijven consumeren, feesten en de eigen lusten bevredigen.

 Openbaring 13:15 En hetzelfde werd macht gegeven om het beeld van het beest een geest te geven, opdat het beeld van het beest ook zou spreken, en maken, dat allen, die het beeld van het beest niet zouden aanbidden, gedood zouden worden.

6.3 Het historische bewijs rondom de ware antichrist

Binnen de historische theologie (het historicisme) wordt dit sprekende beeld absoluut niet gezien als een futuristische robot of een holografische computeranimatie in een herbouwde tempel. De Reformators wezen de theorie van een futuristische antichrist in een stenen tempel resoluut af en herkenden hierin feilloos het instituut van het pausdom in Rome.

Dit is geen moderne inlegkunde, maar een historisch en theologisch feit dat diep verankerd ligt in de belangrijkste belijdenisgeschriften van de reformatie. Maarten Luther stelde in de Artikelen van Schmalkalden uit 1537 al onomwonden dat de paus de ware antichrist is, die zich boven en tegen Christus heeft verheven ⁸¹.

Ook Johannes Calvijn was hierin volstrekt eenduidig. In zijn theologische hoofdwerk, de Institutie, verwerpt hij het idee van één enkel individu in een verre toekomst en wijst hij naar de aaneengesloten pauselijke dynastie als de ware vervulling van de mens der zonde die in de tempel van God gaat zitten ⁸².

Deze theologische lijn werd wereldwijd vastgelegd in de Westminster confessie uit 1646, waarin de opstellers schreven dat de paus van Rome in geen enkel opzicht het hoofd van de kerk is, maar die antichrist, die mens der zonde en zoon des verderfs, die zich in de kerk verheft tegen Christus ⁸³.

Deze theologische overtuiging bleef niet beperkt tot de vroege reformatoren, maar werd eeuwenlang krachtig voortgezet door latere invloedrijke puriteinse en baptistische predikers. De bekende Engelse schrijver John Bunyan (de auteur van de christenreis naar de eeuwigheid) wijdde zelfs een compleet traktaat aan dit onderwerp, getiteld "Of Antichrist, and his ruin". Hierin identificeert hij het instituut van Rome ondubbelzinnig als de antichristelijke macht die uiteindelijk door Christus vernietigd zal worden ⁸⁴.

Ook in de negentiende eeuw hield de befaamde prediker Charles H. Spurgeon onverminderd vast aan deze historische visie. Hij stelde in zijn prediking onomwonden dat het de plicht is van iedere christen om tegen de antichrist te bidden. Volgens Spurgeon kon geen zinnig mens twijfelen aan de identiteit van deze macht, omdat als het pausdom in Rome niet de antichrist is, er niets ter wereld is dat die naam nog kan dragen ⁸⁵. *Bron afbeelding:* ⁸⁶

Nadat het West Romeinse keizerrijk (het eerste beest) militair was ingestort, gaf de religieuze macht in Rome een hernieuwde geest en stem aan die oude Romeinse structuur.

⁸¹ Luther, M. (1537). De artikelen van Schmalkalden. Deel II, Artikel 4 (Over het pausdom).

<https://www.evangelischer-glaube.de/schmalkaldische-artikel/schmalkaldische-artikel/>

⁸² Calvijn, J. (1536). Institutie van de christelijke godsdienst. Boek IV, Hoofdstuk 7, Paragraaf 25. Online te raadplegen (in de Engelstalige vertaling) via CCEL: <https://ccel.org/ccel/calvin/institutes/institutes.vi.viii.html>

⁸³ De Westminster confessie. (1646). Hoofdstuk 25 (Over de kerk), Artikel 6. Online te raadplegen via het archief van Ligonier Ministries: <https://www.ligonier.org/learn/articles/westminster-confession-faith>

⁸⁴ Bunyan, J. (1692). Of Antichrist, and his ruin. Online te raadplegen via CCEL:

<https://ccel.org/ccel/bunyan/works2/works2.iv.html>

⁸⁵ Spurgeon, C.H. (1866). Pray for Jesus (Metropolitan tabernacle pulpit, preek 715). Online te raadplegen via The Spurgeon library: <https://www.spurgeon.org/resource-library/sermons/pray-for-jesus/>

⁸⁶ <https://www.chapellibrary.org/images/covers/undefined/buaahr.jpg?width=300>

De Engelse filosoof Thomas Hobbes verwoordde deze historicistische visie treffend door te stellen dat het pausdom niets anders is dan de geest van het overleden Romeinse keizerrijk, zittend met een kroon op het graf daarvan ⁸⁷. Het beeld begon op een unieke, theatrale manier zelfstandig te spreken: via de paus die ex cathedra (vanaf de cathedra, met de claim van absolute, goddelijke onfeilbaarheid) dogma's en wetten dicteerde over de wereldwijde kerk.

Dit sprekende instituut matigde zich de goddelijke autoriteit aan om iedereen die deze religieuze dictaten niet aanbad (zoals de protestanten en de trouwe getuigen door de eeuwen heen) wettelijk vogelvrij te verklaren en fysiek ter dood te brengen. Het teken van het beest is in de Bijbel de deemoedige uiting van absolute loyaliteit aan dit sprekende, rooms katholieke systeem, ten koste van de gehoorzaamheid aan de geboden van de Zoon van God. Binnen de historistische theologie krijgt dit merkteken (dat volgens Openbaring 13 op het voorhoofd of op de rechterhand wordt aangebracht) bovendien een zeer letterlijke en rituele betekenis. Men wijst hierbij naar de traditie van het kruisteken (dat met de rechterhand wordt gemaakt) en het askruisje (dat door de priester fysiek op het voorhoofd van de gelovige wordt getekend) ⁸⁸. Deze eeuwenoude rituelen worden gezien als de tastbare, zichtbare onderwerping aan de autoriteit van de moederkerk in Rome.

Het theologische fundament van het pausdom rust niet alleen op de macht van het sprekende beeld, maar wordt tevens actief in stand gehouden door een voortdurende stroom van valse tekenen en wonderen. In Openbaring 13 vers 13 en 14 wordt expliciet gewaarschuwd dat het beest de bewoners van de aarde zal verleiden door middel van dit soort wonderen. Futuristen verwachten hierbij vaak een spectaculaire toekomstige leider die met ongekende middelen de massa zal betoveren. De historische theologie (zoals in 1656 treffend verwoord door ds. Hermes Celosse ⁸⁹) herkent de vervulling hiervan echter feilloos in de eeuwenoude praktijken van de kerk van Rome.

De talloze onBijbelse wonderen (denk aan de aanbidding van Maria verschijningen, het vereren van relikwieën en de vermeende wonderbaarlijke genezingen op bedevaartsoorden) dienen allemaal hetzelfde theologische doel. Zij trekken de aandacht resoluut weg van het volbrachte werk van Jezus Christus en binden de gelovigen met een diepe geestelijke afhankelijkheid aan het pauselijke instituut.

Deze structurele verleiding door valse tekenen en wonderen is in de ogen van de reformatoren het ultieme, zichtbare bewijs dat men niet te maken heeft met de ware christelijke kerk, maar met de antichristelijke macht die de wereld in zorgeloosheid en afgoderij gevangen houdt.

Naast deze zichtbare tekenen van onderwerping, geeft Openbaring 13 vers 18 een uiterst specifieke wiskundige aanwijzing. De tekst roept de gelovige op om het getal van het beest te berekenen (want het is een getal van een mens) en stelt dat dit getal zeshonderd zesenzestig is.

De klassieke bijbelonderzoekers vonden de ontcijfering hiervan in de officiële Latijnse titel die het pausdom zich aanmatigde: Vicarius Filii Dei (Plaatsvervanger van de Zoon van God) ⁹⁰. Deze titel is een theologische gruwel, aangezien de Heilige Geest de enige ware plaatsvervanger van Christus op aarde

---

⁸⁷ Hobbes, T. (1651). Leviathan. Deel IV (Of the kingdom of darkness), Hoofdstuk 47. Online beschikbaar via Project Gutenberg: <https://www.gutenberg.org/files/3207/3207-h/3207-h.htm>

⁸⁸ Hislop, A. (1853). The two Babylons. De theologische analyse over de oorsprong van Rooms katholieke rituelen (zoals het askruisje en het kruisteken) is vrij beschikbaar via Project Gutenberg: <https://www.gutenberg.org/ebooks/41159>

⁸⁹ Celosse, H. (1656). De antichrist geopenbaard. Het theologische betoog van deze predikant uit de zeventiende eeuw is digitaal toegankelijk gemaakt via Weg uit Babylon: <https://weguitbabylon.nl/de-antichrist-geopenbaard-ds-hermes-celosse-1656-deel2/>

⁹⁰ De schenking van Constantijn (Donatio Constantini). Het middeleeuwse document waarin de claim op geestelijke en wereldlijke macht werd vastgelegd is te raadplegen via Fordham University: <https://sourcebooks.web.fordham.edu/source/donatconst.asp>

is. Wanneer men de Latijnse letters van deze pauselijke titel optelt volgens hun numerieke Romeinse waarden (waarbij de letters u en v in het Latijn dezelfde numerieke waarde van vijf hebben) ontstaat er een onweerlegbare theologische en wiskundige uitkomst:

- In het woord Vicarius tellen de letters v (5), i (1), c (100), i (1) en u (5) samen op tot 112.
- In het woord Filii tellen de letters i (1), l (50), i (1) en i (1) op tot 53.
- In het woord Dei tellen de letters d (500) en i (1) op tot 501.
- De totale optelsom van deze titel (112 plus 53 plus 501) is exact 666.^{91 92}

6.4 De valse angst voor een voltooide technologische gevangenis

 *Genesis 11:1-7 En de ganse aarde was van enerlei spraak en enerlei woorden. Maar het geschiedde, als zij tegen het oosten togen, dat zij een laagte vonden in het land Sinear; en zij woonden aldaar. En zij zeiden een ieder tot zijn naaste: Kom aan, laat ons tichelen strijken, en wel doorbranden! En de tichel was hun voor steen, en het lijm was hun voor leem. En zij zeiden: Kom aan, laat ons voor ons een stad bouwen, en een toren, welks opperste in den hemel [zij], en laat ons een naam voor ons maken, opdat wij niet misschien over de ganse aarde verstrooid worden! Toen kwam de HEERE neder, om te bezien de stad en den toren, die de kinderen der mensen bouwden. En de HEERE zeide: Ziet, zij [zijn] enerlei volk, en [hebben] allen enerlei spraak; en dit [is] [het], dat zij beginnen te maken; maar nu, **zoude hun niet afgesneden worden al wat zij bedacht hebben te maken?** Kom aan, laat Ons nedervaren, en laat Ons hun spraak aldaar verwarren, opdat iegelijk de spraak zijns naasten niet hore. Alzo verstrooide hen de HEERE van daar over de ganse aarde; **en zij hielden op de stad te bouwen.***

Door de profetie los te knippen van deze tastbare kerkgeschiedenis, zoeken futuristen vandaag de dag angstig naar een merkteken in een denkbeeldige hightech toekomst. Terwijl zij angstig scannen naar technologische surveillance (zoals microchips in de hand of scanners voor het voorhoofd), missen zij volledig dat de geest van de antichrist zich al eeuwen geleden pontificaal in het midden van de christelijke kerk heeft neergezet⁹³.

Dat we momenteel een enorme opmaat zien van de digitalisering van identiteit (zoals digitale id's) en geld (zoals cbdc), gecombineerd met een onmiskenbaar verlangen vanuit de politiek naar volledige controle over elk onderdeel van het menselijk leven, is feitelijk juist. Het is dan ook volkomen begrijpelijk dat mensen deze ontwikkelingen invullen als het teken van het beest. Men vergeet in deze gedachtevorming echter dat aan dit merkteken in Openbaring 13 onlosmakelijk een sprekend beeld verbonden is, dat valse tekenen en wonderen doet.

6.4.1 De wereldwijde omvang en theologische sturing van deze verschijnselen

Wanneer we de wereldwijde schaal van deze verschijnselen objectief bekijken, wordt de immense invloed van dit systeem direct zichtbaar. Bedevaartsoorden zoals Lourdes (in Frankrijk) en Fatima (in Portugal) zijn absoluut geen marginale fenomenen. Gezamenlijk trekken alleen deze twee locaties

---

⁹¹ Helwig, A. (1612). Antichristus Romanus. https://gropedia.com/page/andreas_helwig

⁹² Smith, U. (1865). Thoughts, critical and practical, on the book of Revelation. Het originele boek waarin de historicistische visie en de wiskundige berekening van de Romeinse cijfers worden uitgewerkt, is in zijn geheel te lezen in het Internet Archive: <https://archive.org/details/thoughtscritical00smit>

⁹³ Weg uit Babylon. (z.d.). De grote rechtzetting. Voor een uitgebreide en feitelijke behandeling van de klassieke historische visie (het historicisme) wordt het volgende werk ter verdieping aanbevolen. Geraadpleegd op 3 juni 2026, van <https://weguitbabilon.nl/product/de-grote-rechtzetting/>

jaarlijks al ruim tien miljoen bezoekers vanuit alle continenten⁹⁴. Deze onafzienbare massa's zoeken fysieke genezing en geestelijke troost bij een onbijbelse middelares, in plaats van bij de enige ware Middelaar (Jezus Christus). Hierdoor vormen deze heiligdommen een wereldwijd, kloppend hart voor de rooms katholieke theologie.

Lourdes biedt een buitengewoon helder en verifieerbaar historisch voorbeeld van hoe deze wonderen het menselijke pauselijke systeem dienen. In het jaar 1854 vaardigde paus Pius de negende het onbijbelse dogma van de onbevleete ontvangenis van Maria uit (een theologische uitspraak die stelt dat Maria vanaf het moment van haar eigen conceptie gevrijwaard was van de erfzonde). Slechts vier jaar later (in het voorjaar van 1858) vonden de verschijningen in Lourdes plaats. De entiteit die aan het dertienjarige meisje Bernadette Soubirous verscheen, identificeerde zichzelf niet simpelweg als Maria, maar gebruikte expliciet de woorden: ik ben de onbevleete ontvangenis⁹⁵. Dit is theologisch van ongekende betekenis. Dit vermeende wonder fungeerde als een directe, bovennatuurlijke validatie van een omstreden pauselijk dogma dat nog maar net was uitgeroepen. Het sprekende beeld (de paus in Rome) sprak een nieuwe wet uit, en het wonder in Lourdes legitimeerde deze menselijke wet vervolgens voor de goedgelovige massa.

Een vergelijkbaar patroon zien we bij de verschijningen in Fatima in 1917. De vermeende boodschappen aldaar legden een zware theologische nadruk op devotie aan het onbevleete hart van Maria en verbonden de redding van zielen aan rituelen en toewijdingen die door Rome moesten worden goedgekeurd. Het zogenaamde zonnewonder (waarbij tienduizenden aanwezigen meenden de zon te zien dansen) zorgde voor een definitieve, wereldwijde acceptatie van deze onbijbelse openbaringen⁹⁶.

6.4.2 De leugenachtige wonderen uit de tweede zendbrief aan de Thessalonicenzen

De Reformatoren en Puriteinse theologen zagen deze wereldwijde verering van beenderen, bloedende hosties, huilende beelden en eucharistische wonderen dan ook niet als onschuldige volksdevotie. Zij herkenden hierin de letterlijke en huiveringwekkende vervulling van de waarschuwingen van de apostel Paulus.

 2 Thessalonicenzen 2:9 *Hem, zeg ik, wiens toekomst is naar de werking des satans, in alle kracht, en tekenen, en leugenachtige wonderen.*

De term leugenachtig in deze tekst (in de Griekse grondtekst pseudos) betekent theologisch gezien niet noodzakelijk dat het wonder een fysieke goocheltruc of illusie is. Het betekent dat het wonder de toeschouwer naar een fundamentele leugen leidt⁹⁷. Zelfs als een genezing in Lourdes of een wonder

---

⁹⁴ Officiële bezoekersaantallen en statistieken van de grote rooms katholieke heiligdommen. Het heiligdom in Lourdes rapporteert jaarlijks circa 6 miljoen pelgrims, en Fatima trekt doorgaans tussen de 4 en 6 miljoen bezoekers. Deze data illustreren de onverminderde, wereldwijde theologische invloed van deze verschijnselen. (Te raadplegen via de officiële overzichten van het Sanctuary of Our Lady of Lourdes: <https://www.lourdes-france.org/en/>).

⁹⁵ New Advent (De katholieke encyclopedie). (z.d.). Notre-Dame de Lourdes. Dit archief biedt een objectieve historische weergave van de verschijningen in 1858 en erkent de expliciete bevestiging van het pauselijke dogma (Ineffabilis Deus) van de onbevleete ontvangenis uit 1854. Online te raadplegen via: <https://www.newadvent.org/cathen/09389b.htm>

⁹⁶ De Marchi, J. (1952). The true story of Fatima. Een uitgebreid historisch verslag van de gebeurtenissen in Portugal, de theologische boodschappen en de immense impact van het zonnewonder op de wereldwijde katholieke dogma's. Online toegankelijk gemaakt via het EWTN archief: <https://www.ewtn.com/catholicism/library/true-story-of-fatima-5915>

⁹⁷ Wylie, J. A. (1888). The Papacy is the Antichrist: A demonstration. Hoofdstuk 14 (The signs and wonders of Antichrist). Hierin wordt het theologische concept van de leugenachtige wonderen (waarbij het wonder uitsluitend dient om de theologische dwaling en macht van Rome te ondersteunen) uitgebreid behandeld

in Fatima fysiek onverklaarbaar is, is het Bijbels gezien een leugenachtig wonder omdat het de gelovige wegleidt van de Schrift en vastketent aan de dogma's van Rome.

Door deze onophoudelijke stroom van mystieke ervaringen is en wordt een groot deel van de westerse mensheid feilloos verblind (precies zoals Openbaring 13 vers 14 omschrijft). Het is het ultieme, zichtbare bewijs dat men niet te maken heeft met de ware christelijke kerk, maar met de antichristelijke macht die de wereld in zorgeloosheid en afgoderij gevangen houdt, waarbij de mensheid dwingend wordt geleerd om te buigen voor een aards instituut in plaats van voor de Schepper.

Van een dergelijk religieus wonderdoend beeld is in de huidige drang naar digitalisering nog geen enkel spoor te bekennen. Deze technische ontwikkelingen komen puur voort uit een verlangen naar controle, sterk gekoppeld aan het hedendaagse humanisme.

Dit menselijke streven naar totale centralisatie weerspiegelt exact de dagen van Noach en de hoogmoed bij de torenbouw van Babel. Ook in Genesis 11 zocht de mensheid naar gecentraliseerde wereldmacht en ijzeren controle. Het is echter buitengewoon leerzaam om op te merken dat Gods oordeel al ingreep voordat deze toren en dit controlesysteem voltooid waren. De Bijbel levert hiervoor het onweerlegbare bewijs in Genesis 11 vers 8, waar letterlijk staat geschreven: "en zij hielden op de stad te bouwen". God wachtte niet tot hun systeem perfect af was, maar greep in terwijl de mensheid volop bezig was met haar onheilige project.

De val van Babylon en de onvoltooide maritieme automatisering

 Genesis 11:6-8 En de HEERE zeide: Ziet, zij zijn enerlei volk, en hebben allen enerlei spraak; en dit is het, dat zij beginnen te maken; maar nu, zoude hun niet afgesneden worden al wat zij bedacht hebben te maken? Kom aan, laat Ons nedervaren, en laat Ons hun spraak aldaar verwarren, opdat iegelijk de spraak zijns naasten niet hore. Alzo verstrooide hen de HEERE van daar over de ganse aarde; en zij hielden op de stad te bouwen.

Dit Bijbelse patroon (van een menselijk controlesysteem dat nooit honderd procent voltooid zal worden) wordt uiterst scherp bevestigd door een anders aspect van digitaliserings-ontwikkeling van de samenleving in de profetie over de val van het geestelijke Babylon. In onze huidige tijd zien we in de scheepvaart een enorme opmaat naar volledig autonoom varen. Als we de technische maritieme ontwikkelingen van de afgelopen eeuw in een grafiek plaatsen (waarbij de sector in razend tempo transformeerde van zeil naar stoom, naar dieselmotoren, en van handmatig sturen naar elektronische navigatie) en we trekken die curve door, dan kunnen we concluderen dat volledig autonoom varen over uiterlijk dertig tot honderd jaar technisch absoluut mogelijk is.

Toch leert de Schrift ons dat deze maritieme ontwikkeling de absolute eindstreep van de automatisering niet zal halen voor de wederkomst. Wanneer Babylon in de eindtijd valt, staat er in Openbaring 18 nadrukkelijk geschreven dat de schepen nog steeds bemand zijn.

 Openbaring 18:17 En alle stuurlieden, en al het volk op de schepen, en bootsgezellen, en allen, die ter zee handelen, stonden van verre.

Het Griekse woord in deze tekst voor stuurlieden is kubernetes. Volgens de Strong concordantie (nummer 2942) verwijst dit woord naar de stuurman, kapitein of piloot van een schip, de persoon die fysiek het roer in handen heeft en de koers bepaalt. (Dit woord vormt overigens de etymologische stam van ons moderne woord cybernetica).

Dit maritieme begrip komt in het Nieuwe Testament slechts twee keer voor (de andere keer is in Handelingen 27 vers 11, waar het ook wordt vertaald als stuurman).

---

vanuit het klassieke, historistische perspectief. Gedigitaliseerd en online te raadplegen via:
<https://www.puritans.net/hrf/thepapacy.pdf>

Daarnaast onthult de Griekse grondtekst in Openbaring 18 vers 17 nog meer specifieke en functionerende maritieme rangen.

Naast de stuurman spreekt de tekst expliciet over de reizigers of passagiers (pleon, Strong 4126), de matrozen of bootsgezellen (nautai, Strong 3492) en iedereen die verder werkzaam is op zee (ergazontai, Strong 1541, in de tekst vertaald met al het volk op de schepen).

Dat het woord stuurlieden hier in de directe context van andere functionerende scheepsranggen wordt genoemd, is een buitengewoon belangrijk profetisch detail. Het impliceert dat er bij de definitieve oordeelsdag over Babylon nog steeds nadrukkelijk sprake is van noodzakelijk functionerende stuurmannen en bemanning op de handelsschepen. Gezien de exponentiële snelheid waarmee de maritieme automatisering zich momenteel ontwikkelt, bewijst dit dat de val van Babylon absoluut geen eeuw meer op zich zal laten wachten. De wereldwijde vloot zal immers niet de tijd krijgen om volledig te veranderen in een autonoom computersysteem.

Al deze bewijzen onderstrepen de waarschuwing van Jezus over de dagen van Noach en Lot. Het moment van verlossing en oordeel breekt niet pas aan wanneer de mens de technologische toren heeft voltooid en iedereen gevangenzit in een perfect sluitend digitaal systeem. Het komt juist op het moment dat de mensheid zich nog in relatieve vrijheid uitleeft in de zonde en oppervlakkig bouwt aan haar eigen ondergang.

De werkelijke misleiding is dan ook al lang een feit: een samenleving die in volmaakte zorgeloosheid en morele blindheid buigt voor een religieus instituut dat de wetten van de Schepper heeft durven veranderen, Zichzelf als Zijn plaatsvervanger op aarde presenteert en het ware heiligdom heeft gekaapt, terwijl de wereld de Zoon des Heeren niet meer met eerbied vreest.

6.4.3 De hernieuwde eenheid van spraak door digitalisering

Naast de digitalisering van identiteit en geld zien we in onze huidige tijd nog een ander opvallend kenmerk van de torenbouw van Babel letterlijk terugkeren. In Genesis 11 was de absolute voorwaarde voor de menselijke hoogmoed en centralisatie dat de wereldbevolking dezelfde taal sprak. Vandaag de dag zien we dat deze eenheid van spraak door middel van razendsnelle technologische ontwikkelingen (zoals kunstmatige intelligentie en automatische vertaalprogramma's) in hoog tempo wordt hersteld.

 Genesis 11:6-8 En de HEERE zeide: Ziet, zij zijn enerlei volk, en hebben allen enerlei spraak; en dit is het, dat zij beginnen te maken; maar nu, zoude hun niet afgesneden worden al wat zij bedacht hebben te maken? Kom aan, laat Ons nedervaren, en laat Ons hun spraak aldaar verwarren, opdat iegelijk de spraak zijns naasten niet hore. Alzo verstrooide hen de HEERE van daar over de ganse aarde; en zij hielden op de stad te bouwen.

Door het wegvallen van wereldwijde taalbarrières in het digitale tijdperk ontstaat er virtueel opnieuw “enerlei volk met enerlei spraak”. Deze digitale omkering van Gods oordeel in Babel stelt de mensheid in staat om (exact zoals in de oudheid) wereldwijd de krachten moeiteloos te bundelen voor een gecentraliseerd systeem van menselijke controle.

De technologie functioneert hierbij als de nieuwe, universele taal die de grenzen tussen de volken uitwist en de weg vrijmaakt voor de maatschappelijke en economische uniformiteit van het antichristelijke systeem.

Toch ligt ook in dit specifieke aspect een krachtige Bijbelse bewijsvoering besloten. Net zoals het onvoltooide maritieme project uit Openbaring 18 en de onvoltooide stad uit Genesis 11, zal ook deze technologische eenwording van taal en communicatie haar absolute en onontkoombare eindstreep niet halen. God greep in de dagen van Babel in toen de mensen nog maar net begonnen te maken

wat zij bedacht hadden (zoals vers 6 nadrukkelijk vaststelt). De wederkomst van de Zoon des mensen zal ook deze moderne, digitale torenbouw en de hoogmoedige vereniging van de volken definitief afsnijden, nog voordat het menselijke verlangen naar onbegrensde technologische communicatie en controle volmaakt is voltooid.

6.5 De specifieke focus van de wederkomst

Omdat de wederkomst van de Zoon des mensen deze hedendaagse torenbouw zo abrupt zal afbreken, is het een diepe theologische misvatting binnen het futurisme om te denken dat Jezus terugkeert om de wereld (Babel) te bevrijden van een technologische dictator. De Bijbel leert namelijk exact het tegenovergestelde. Het afvallige Babylon wordt bij de wederkomst helemaal niet bevrijd of gered, maar wordt door God onherroepelijk geoordeeld vanwege haar geestelijke hoererij en afgoderij. Het oordeel over dit antichristelijke systeem is een goddelijke straf op de zonden van een afvallige wereldkerk, en beslist geen reddingsactie voor een mensheid die zucht in een digitale gevangenis. Babylon valt onherroepelijk omdat zij de volken dronken heeft gemaakt met de wijn van haar hoererij.

6.5.1 De futuristische theorie van een verbroken verbond verklaard

Om deze theologische afwijking goed te begrijpen, is het noodzakelijk om de precieze leer van dit futurisme (binnen de theologie bekend als het dispensationalisme) objectief bloot te leggen. Deze theologische stroming werd in de negentiende eeuw gepopulariseerd door predikers als John Nelson Darby en C.I. Scofield, en wordt tegenwoordig wereldwijd verkondigd door invloedrijke sprekers zoals Amir Tsarfati⁹⁸. terwijl in Nederland bekende sprekers zoals Wim Grandia exact ditzelfde gedachtegoed actief vanaf de kansels en via digitale kanalen verspreiden.⁹⁹ Deze theologie projecteert vrijwel alle eindtijdprophetieën naar een nog toekomstige periode van exact zeven jaar (de zeventigste jaarweek van Daniël).

Binnen deze theologie (zoals Wim Grandia dit ook wekelijks in zijn studies over Openbaring onderwijst) leert men dat een politieke wereldleider aan het begin van die periode een zevenjarig vredesverbond met Israël zal sluiten. Dit verbond zou orthodoxe Joden in staat stellen om een stenen derde tempel in Jeruzalem te bouwen en de offerdienst te hervatten¹⁰⁰. Volgens deze specifieke leer zal deze dictator dit verbond na exact drie en een half jaar plotseling verbreken. Hij zal de stenen tempel binnentreden, de offerdienst staken, zichzelf tot god uitroepen en een wereldwijde technologische dictatuur vestigen, waarna hij zich op gewelddadige wijze exclusief tegen de Joden en christenen keert¹⁰¹.

---

⁹⁸ Scofield, C.I. (1909). The Scofield reference Bible. Dit invloedrijke theologische werk legde de basis voor de moderne acceptatie van het futurisme, waarin het concept van de zeventigste jaarweek van Daniël werd afgescheiden van de kerkgeschiedenis en naar de toekomst werd verplaatst. Het originele werk is in zijn geheel digitaal te raadplegen via de doorzoekbare theologische aantekeningen op Bible Study Tools:

<https://www.biblestudytools.com/commentaries/scofield-reference-notes/>

⁹⁹ <https://www.youtube.com/watch?v=DWIGKndhYM>

¹⁰⁰ Tsarfati, A. (2018). The day approaching (An Israeli's message of warning and hope for the last days). In dit boek (en via zijn wereldwijde bediening Behold Israel) onderwijst deze auteur nadrukkelijk het scenario van de opname voor de verdrukking, gevolgd door een zevenjarig verbond en de bouw van een derde tempel in Jeruzalem. (Uitgeverij Harvest House Publishers). Of zie: <https://www.youtube.com/watch?v=-3G-JLdvvMk>

¹⁰¹ Darby, J.N. (1889). The hopes of the church of God (in connection with the destiny of the Jews and the nations as revealed in prophecy). Dit verzamelwerk van lezingen bevat de oorspronkelijke uiteenzetting van het dispensationalisme, waarbij de komst van de antichrist wordt verbonden aan het verbreken van een verbond met de Joden na drie en een half jaar. Online beschikbaar via het Brethren archive:

<https://www.brethrenarchive.org/people/john-nelson-darby/books/the-hopes-of-the-church-of-god-in-connection-with-the-destiny-of-the-jews-and-the-nations-as-revealed-in-prophecy-eleven-lectures/>

6.6 De bevrijding van Israël

Wanneer we echter met een zuivere blik de Schrift onderzoeken, zien we dat de daadwerkelijke en fysieke reddingsactie van de Messias bij Zijn wederkomst exclusief en specifiek is gericht op Zijn verbondsvolk Israël. De profeten beschrijven in de eindtijd helemaal geen wereld die opstaat tegen een computernetwerk geleid door een valse messias, maar een reëel en fysiek land Israël dat volkomen in het nauw is gedreven door oprukkende vijandige legers. God grijpt pas in op het moment dat de situatie voor Israël menselijkerwijs volkomen uitzichtloos is. Pas wanneer zij omringd zijn en het echt niet meer zelf kunnen redden, daalt de Koning Zelf neer.

De profeet Zacharia beschrijft dit ontzagwekkende moment van verlossing uiterst gedetailleerd. Het bewijst dat de strijd bij de wederkomst niet draait om het ontmantelen van een technologisch beest, maar om de fysieke vernietiging van de legers die Gods oogappel in Jeruzalem proberen uit te roeien.

 Zacharia 14:12 En dit zal de plage zijn, waarmede de HEERE al de volken plagen zal, die tegen Jeruzalem krijg gevoerd zullen hebben: Hij zal een iegelijks vlees, daar hij op zijn voeten staat, doen uitteren; en een iegelijks ogen zullen uitteren in hun holen; en eens iegelijks tong zal in hun mond uitteren.

Deze profetie laat werkelijk geen enkele ruimte over voor twijfel. Het oordeel dat hier wordt beschreven, is een gruwelijke, fysieke realiteit voor de naties die tegen Jeruzalem optrekken. Het toont de ware aard van de eindstrijd. Terwijl het menselijke Babylon ineenstort onder het gewicht van haar eigen zonden en afgoderij, wordt het volk Israël op miraculeuze wijze verlost. Op dat beslissende moment zal de Messias Zijn voeten op de Olijfberg zetten en voor Zijn volk strijden (exact zoals in de dagen van ouds) om hen vervolgens als Koning te leiden in het theocratische vrederijk.

7.0 De theologische scheidslijn tussen de huidige tijd en het vrederijk

In onze huidige tijd (waarin het volk Israël de Messias nog niet heeft erkend en de wetteloosheid voortduurt) woont God door Zijn Geest in de gelovige gemeente. Nadat het stenen huis in Jeruzalem door de verwerping van de Messias woest was gelaten, nam God op de pinksterdag door Zijn Geest definitief Zijn intrek in de gelovigen. In de theologie van de apostelen is de christelijke gemeente daardoor de exclusieve woonplaats van God (de naos) geworden. Wanneer Paulus waarschuwt dat de antichrist zich in de tempel van God zal zetten, doelt hij vanuit de Griekse grondtekst dus onweerlegbaar op een theologische dwaling die de macht grijpt in de christelijke kerk, en nadrukkelijk niet op een toekomstige politieke leider in een herbouwd stenen complex. Menselijke pogingen om in deze huidige tijd (vóór de wederkomst) een tempel te bouwen, bieden slechts ruimte aan de wetteloze en zijn een directe verloochening van het kruis.

7.1 De theocratische tempel van Ezechiël

Hoewel deze studie de bouw van een voorbarige stenen tempel als theateraal decor voor de wetteloze nadrukkelijk afwijst, erkent zij de profetieën uit Ezechiël 40 tot en met 48 volledig, immers er staat geschreven:

 Micha 4:1 Maar in het laatste der dagen zal het geschieden, dat de berg van het huis des HEEREN zal vastgesteld zijn op den top der bergen; en hij zal verheven zijn boven de heuvelen, en de volken zullen tot hem toevloeien. (als ook in Jesaja 2:2)

Dit herstelde heiligdom behoort echter tot een totaal andere theologische en fysieke realiteit. Deze tempel wordt niet door mensen neergezet als een gebouw voor een valse messias, maar wordt exclusief geplaatst na de daadwerkelijke en fysieke terugkeer van Jezus Christus. Het functioneert pas in een door God volmaakt gereinigd land waaruit de onreine geest definitief is weggetrokken. De vervulling van de tempel van Ezechiël is hiermee onlosmakelijk verbonden met de zichtbare en volmaakte heerschappij van Jezus Christus Zelf op aarde.

7.2 De theologische functie en de zichtbare woonplaats van God

In het visioen van Ezechiël keert de heerlijkheid van de Heere (die de eerste tempel voor de verwoesting had verlaten) expliciet terug naar dit nieuwe heiligdom. In Ezechiël 43 vers 7 zegt God dat dit de plaats van Zijn troon is en de plaats van Zijn voetzolen, waar Hij voor eeuwig te midden van de Israëlieten zal wonen. Net zoals in 1 Koningen 8 vers 11 (waar de priesters niet konden staan om te dienen omdat de heerlijkheid van de Heere het huis had vervuld) zal Gods majesteit daar zichtbaar aanwezig zijn. Het wordt het ware huis des gebeds voor alle volken, zoals Jesaja en Micha profeteerden. Alle heidenen zullen daarheen stromen om de Koning te aanbidden en onderwezen te worden in Zijn wegen, waarbij zij (volgens Zacharia 14) jaarlijks naar Jeruzalem zullen optrekken om het loofhuttenfeest te vieren. Bovendien beschrijft Ezechiël 47 een uiterst belangrijke fysieke functie. Vanonder de drempel van deze tempel stroomt een rivier van levend water naar de Dode Zee, wat niet alleen geestelijk herstel symboliseert, maar ook het daadwerkelijke fysieke herstel van de schepping aantoont dat vanuit de aanwezigheid van de Messias over de aarde vloeit.

7.3 Het Bijbelse bewijs voor gedenkoffers

Omdat de schrijver van de brief aan de Hebreeën expliciet uitlegt dat het bloed van stieren de zonden niet kan wegnemen en het eerste verbond verouderd is, hebben de genoemde offers in het visioen van Ezechiël geen enkele verzoenende functie meer. Het ware en eenmalige offer is immers al volbracht. Deze offers in het komende vreedrijk zullen uitsluitend dienen als een retrospectieve en pedagogische handeling. De Bijbel levert meerdere glasheldere bewijzen voor fysieke handelingen en bouwwerken die puur als herdenking dienen.

Het meest sprekende voorbeeld is het altaar van getuigenis in Jozua 22. Toen de oostelijke stammen (Ruben, Gad en de halve stam Manasse) terugkeerden naar de overkant van de Jordaan, bouwden zij een buitengewoon groot altaar. De andere stammen dachten dat dit een theologische opstand was en stonden op het punt de oorlog te verklaren. De oostelijke stammen verklaarden echter met grote klem dat dit altaar absoluut niet bedoeld was voor offers, maar uitsluitend was gebouwd als een getuige (een herdenkingsmonument) voor de komende generaties. Dit bewijst dat de Schrift het concept kent van een bouwwerk dat eruitziet als een offeraltaar, maar dat puur pedagogisch functioneert.

Een vergelijkbaar herdenkend bewijs is het loofhuttenfeest in het vreedrijk.

Dit feest (zoals God dat in Leviticus 23 instelde) is in de kern als volkomen gedenk-offerend onderwijs bedoeld, zodat komende generaties zouden weten dat God de Israëlieten in hutten liet wonen toen Hij hen uit Egypte leidde. Dat de heidenen dit feest in de theocratische eindtoestand wereldwijd meevieren, bewijst dat God ook na de wederkomst blijvend gebruikmaakt van fysieke herdenkingen om de volken te onderwijzen.

Zowel het oude als het nieuwe verbond is rijk aan deze tastbare herdenkingen.

Het Pascha begon als een actuele en reddende handeling in Egypte, maar werd in dezelfde adem ingesteld als een eeuwigdurende inzetting **ter gedachtenis**.

 Exodus 12:14 *En deze dag zal u wezen ter gedachtenis, en gij zult hem den HEERE vieren tot een feest; gij zult hem vieren in uw geslachten tot een eeuwige inzetting.*

De ware Messias trok deze lijn volmaakt door met de instelling van het avondmaal. In 1 Korinthe 11 verwijst Paulus naar de instelling van Jezus om het gebroken brood en de beker te gebruiken tot Zijn gedachtenis, als herinnering aan Zijn verbroken lichaam en bloed.

Deze theologische balans fungeert als een heldere onderwijzing om de oppervlakkige onjuiste theorieën rondom een toekomstige offerdienst te ontmantelen. Net zoals het monumentale altaar bij de Jordaan en het avondmaal in de gemeente, zullen de handelingen in het heiligdom van Ezechiël

geen nieuwe verzoening bewerken. Zij vormen een blijvende en tastbare herinnering voor alle volken aan de onmetelijke prijs die de ware Messias heeft betaald op het moment dat Hij de enige ware hoeksteen werd.

7.4 De overgang van het vrederijk naar de volmaakte eeuwigheid

Om de pedagogische functie van dit heiligdom ten volle te begrijpen, is de realiteit van het vrederijk van cruciaal belang. In de profetie van Jesaja 65 vers 20 lezen we inderdaad dat een zondaar van honderd jaar oud nog vervloekt zal worden (en zal sterven). Dit bewijst onomstotelijk dat in het theocratische vrederijk de zonde en de fysieke dood nog niet voor de volle honderd procent zijn uitgebannen. Hoewel de vervulling van de tempel van Ezechiël onlosmakelijk verbonden is met de zichtbare en volmaakte heerschappij van Jezus Christus Zelf op aarde, leven er in die periode nog steeds sterfelijke natiën die onderwezen moeten worden.

Juist omdat de sterfelijke menselijke natuur nog aanwezig is (en de dood nog niet definitief is vernietigd), is de tempel van Ezechiël in die periode absoluut noodzakelijk als theocratisch en pedagogisch centrum. De offers in het komende vrederijk zullen uitsluitend dienen als gedenkoffers en als een blijvende, tastbare herinnering aan de onmetelijke prijs die de ware Messias heeft betaald. Het fungeert als een heiligdom waarheen de natiën zullen stromen om onderwezen te worden in Zijn wegen.

Wat Johannes echter in Openbaring 21 ziet, is de fase die volgt na dit duizendjarige vrederijk. Nadat het laatste oordeel heeft plaatsgevonden en de dood zelf als laatste vijand definitief in de poel des vuurs is geworpen, breekt de volmaakte eeuwigheid aan. Dat is het exacte moment waarop de prachtige woorden uit Openbaring 21 vers 4 in vervulling gaan. God wist alle tranen af en de dood (die in de profetie van Jesaja 65 nog wel aanwezig was) zal volstrekt niet meer zijn. Wanneer de apostel Johannes in het boek Openbaring het nieuwe Jeruzalem in al haar glorie mag aanschouwen, noteert hij dan ook een buitengewoon belangrijk en veelzeggend detail.

 Openbaring 21:22 En ik zag geen tempel in dezelve; want de Heere, de almachtige God, is haar tempel, en het Lam.

In de eeuwige en volmaakte eindtoestand (het nieuwe Jeruzalem) is er dus helemaal geen fysieke tempel of gebouw meer nodig. Zelfs geen theocratische tempel voor gedenkoffers (zoals die van Ezechiël). De theologische reden hiervoor is prachtig: een gebouw of een gedenkoffer is een pedagogisch leermiddel en een herinnering. Omdat de eerste dingen (de zonde, de dood, de rouw en de sterfelijke natuur) definitief zijn weggegaan, is de pedagogische functie van een stenen tempel en gedenkoffers volledig overbodig geworden. Zodra de zonde en de dood definitief en voor eeuwig zijn vernietigd (na de duizend jaar van het vrederijk), en de gelovigen in de volmaakte en onverduisterde nabijheid van de Heere God en het Lam leven, zijn er geen herdenkingsmonumenten meer nodig. God Zelf en het Lam (Jezus Christus) vormen dan persoonlijk de tempel.

Een volmaakte en zondeloze schepping heeft immers geen retrospectieve rituelen of een aards gebouw meer nodig om herinnerd te worden aan de gevolgen van de zonde, aangezien het ware en eenmalige offer zijn ultieme uitwerking in de eeuwigheid heeft gevonden. Dit maakt het theologische plaatje volkomen compleet. Het vrederijk gebruikt de tempel van Ezechiël om de volken blijvend te onderwijzen tijdens de heerschappij van de Koning, terwijl het nieuwe Jeruzalem geen fysieke tempel meer heeft omdat de verlost mensheid daar voor eeuwig in de directe en onverduisterde aanwezigheid van God en het Lam wandelt.

Nawoord

De reis door de geschiedenis en de Bijbelse profetieën in deze studie brengt ons onvermijdelijk terug bij het absolute fundament van het geloof. Het ontmantelen van de futuristische theorie (met haar uitgestelde zeventigste jaarweek en de dwingende theologische focus op een toekomstige stenen tempel) is geen doel op zich. Het is een noodzakelijke theologische correctie om de majesteit en de volmaaktheid van het eenmalige offer van Jezus Christus weer in het hart van de theologie te plaatsen.

Wanneer we de profetieën losknippen van de tastbare wereldgeschiedenis en kerkgeschiedenis, ontstaat er een levensgevaarlijke theologische blindheid. Miljoenen gelovigen turen vandaag de dag ademloos naar de politieke ontwikkelingen in het Midden Oosten (in de hoop een toekomstige antichrist of een naderend vredesverdrag te ontcijferen). Terwijl zij wachten op een teatraal decorstuk dat nog gebouwd moet worden, missen zij de gruwelijke geestelijke realiteit van het heden.

De ware antichristelijke macht heeft zich immers al eeuwen geleden pontificaal in het midden van de christelijke kerk gezet (door zich de plaatsvervangende en goddelijke autoriteit aan te matigen).

Tegelijkertijd wordt de geografische heilige plaats op de berg Moria al dertien eeuwen lang fysiek en theologisch bezet door de godslasterlijke teksten van de Rotskoepel.

De Bijbelse waarschuwingen zijn ons niet gegeven om in geestelijke zorgeloosheid te wachten op een geheime en geruisloze ontsnapping naar de hemel. Zij roepen ons juist op tot uiterste nuchterheid en waakzaamheid in de dagen waarin de afval (de wetteloosheid en de arrogantie van Sodom) haar wereldwijde hoogtepunt bereikt. De uiteindelijke loutering van het Joodse volk zal niet plaatsvinden rondom een rustig functionerende offerdienst, maar te midden van een ongekende militaire en theologische crisis waarbij de volken zich verzamelen tegen de heilige stad. Het is exact in die diepste nood dat het overblijfsel de tijd van hun bezoeking eindelijk zal erkennen en de ware Messias zal aanroepen.

Het is de wens dat dit document de lezer helpt om de misleidende en breed geaccepteerde theorieën van onze generatie te doorzien. Laat ons niet meeslepen door theologische bespiegelingen die de toekomstige bouw van een derde tempel verwachten. Laat ons in plaats daarvan vaststaan in de historische en objectieve feiten van Gods woord.

De berg Moria is woest gelaten voor alle menselijke bouwlieden, en de huidige theologische bezetting zal uitsluitend wijken voor de komst van de ware erfgenaam. Er volgt geen stenen surrogaattempel meer voor een antichrist, want het is Christus zelf die op Gods vastgestelde tijd zijn voeten op de Olijfberg zal zetten.

-Einde-

Juni 2026

Zakenregister

- Abraham akkoorden 51
- Al Aqsa 28, 49
- Antichrist 5, 8, 53
- Babylon (val van) 37, 57
- Darby (John Nelson) 10, 24
- Derde tempel 5, 7, 9
- Dispensationalisme 7, 10, 25
- Ezechiël (tempel van) 61
- Futurisme 5, 8, 47
- Gruwel 27, 46
- Hieron en naos 19
- Islamitische tijdlijn 38
- Julianus de Afvallige 11
- Kloof (theologische) 7, 47
- Maanjaren 38, 40, 41
- Nestle Aland 23
- Opname (geheime) 21, 25
- Pausdom 8, 53
- Reformatoren 26, 53
- Ribera (Francisco) 8, 9
- Rotskoepel 28, 40, 49
- Scofield (Cyrus) 7, 10
- Tijdlijn (Daniël) 14, 38, 39
- Zeventig jaarweken 14
- Zonnejaren 39, 41, 42
- Darby (John Nelson) 10, 13, 24, 25, 47, 60
- Dieleman (Jaap) 11
- Donald Trump 51
- Edward Irving 9, 13
- Erdogan (president) 50
- Feike ter Velde 11
- Francisco Ribera 5, 8, 9, 11, 22, 24, 26, 42, 45, 47
- Gershon Salomon 41
- Getz (rabbijn) 42, 43
- Grandia (Wim) 11, 23, 47, 60
- Gregorius van Nazianze 12
- Guinness (Henry Grattan) 8, 37, 38
- Hagee (John) 7, 11
- Hal Lindsey 10, 22
- Heer (Johannes de) 25
- Hort 23, 24
- Ice (Thomas) 8
- Isaac Newton 8
- Jared Kushner 51, 52
- Johannes de Doper 13, 16
- Judas Iskariot 33
- Julianus de Afvallige 11, 12, 19
- Kenneth W. Russell 12
- Lacunza (Manuel) (Juan Josafat Ben-Ezra) 9
- Lot 52, 58
- Luther (Maarten) 8, 53
- Ma'mun (kalief Al) 30
- Mohammed 28, 29, 38, 39
- Nero 8
- Noach 34, 52, 58
- Paulus 6, 17, 19, 21, 22, 33, 50, 57, 60
- Pius de negende (paus) 56
- Stefanus 13, 17
- Tertullianus 22
- Theodoretus van Cyrus 12
- Thomas Hobbes 54
- Tim LaHaye 10
- Titus 37, 46
- Tsarfati (Amir) 6, 10, 25, 60
- Umar (kalief) 28
- Walvoord (John F.) 8
- Westcott 23, 24
- Xerxes 16

Personenregister

- Abd al Malik (kalief) 28, 29, 30
- Abdoellah I (koning van Jordanië) 42
- Alcázar (Luis de) 8
- Allenby (generaal) 38, 42
- Ammianus Marcellinus 12
- Amos Nur 12
- Artaxerxes (keizer) 13, 16
- Barnabas 17
- Barneveld (Jan van) 11
- Bernadette Soubirous 57
- Bunyan (John) 54
- Calvijn (Johannes) 8, 53
- Carlo Maria Martini (kardinaal) 24
- Celosse (Hermes) 55
- Charles H. Spurgeon 54
- Christian Stier 47
- Chrysostomus (Johannes) 22
- Cyrus Scofield 10, 13, 22, 60